

I n f o r m a t i u d e

juny 2016 • núm. 156

l'economista

CE

COL·LEGI D'ECONOMISTES DE CATALUNYA

Les actuacions professionals
de l'economista en
'corporate finance'

PROmoure:

T'abonem el 10% de la teva quota de col·legiat*.

Abonar-te el 10% de la teva quota* de col·legiat fins a un màxim de 100 euros l'any per compte és una manera de promoure els teus interessos professionals, no et sembla?

Si ets membre del **Col·legi d'Economistes de Catalunya** i vols promoure la teva feina, protegir els teus interessos o els teus valors professionals, amb **Banc Sabadell** ho pots fer. Et beneficiaràs de les solucions financeres d'un banc que treballa en PRO dels professionals.

Truca'ns al 902 383 666, identifiqui's com a membre del seu col·lectiu, organitzem una reunió i comencem a treballar.

sabadellprofessional.com

*Fins a un màxim de 100 euros anuals per compte, amb la quota domiciliada. L'abonament es farà durant el mes de gener de l'any següent.. Només s'ha aplica al Compte Expansió PRO, Compte Expansió Plus PRO i Compte Expansió Negocis PRO.

**Captura el codi QR i
coneix la nostra news
'Professional Informa'**

El model econòmic del Col·legi sempre s'ha caracteritzat per combinar una quota de col·legiació reduïda, que no s'ha incrementat els darrers vuit anys, i la repercussió de part del cost dels serveis que es presten als col·legiats que realment en fan ús.

El servei de formació que ofereix el Col·legi segueix aquesta premissa, però amb algunes diferències que estan imposades pel fet de ser la formació continuada és una de les finalitats més importants que tenen els col·legis professionals i que en justifiquen l'existència.

Així, el model formatiu del Col·legi d'Economistes de Catalunya el componen, d'una banda, formació-informació i debats sobre temes d'actualitat professional, que són gratuïts per als membres del Col·legi i que organitzen les diverses comissions i grups de treball, i de l'altra programes formatius, cursos, seminaris i jornades que organitza l'Aula d'Economia.

La finalitat d'aquest model és facilitar la posada en marxa de programes de formació d'una forma flexible que permet que cadascú decideixi com vol realitzar la formació, des de l'assistència sols a les sessions o als debats que organitzen les comissions i grups de treball gratuïtament complementant-ho amb l'autoestudi, fins a la utilització d'una formació més dinàmica i proactiva, que aprofundeix en les matèries, assistint als cursos i seminaris que organitza l'Aula d'Economia.

Les sessions i conferències gratuïtes per als membres del Col·legi que organitzen les comissions i grups de treball abasten tots els aspectes, des de la informació de novetats tècniques fins a temes d'entorn econòmic i d'anàlisi del comportament de les empreses i institucions. Se celebren, principalment, a la seu de Barcelona, però des del curs 2015 es retransmeten per videoconferència a les restants seus territorials o bé es graven i divulguen en directe per tal que es puguin seguir en qualsevol altre moment i lloc.

Des del curs passat, i amb la voluntat de repetir, també, en l'actual curs acadèmic, s'han potenciat les sessions temàtiques i els debats fiscals que organitza la Comissió d'Assessors Fiscals, les sessions tècniques de la Comissió d'Auditors de Comptes, els debats concursals de la Comissió de Mercantil, Concursal i Experts Judicials i les conferències de la Comissió de Comptabilitat. Es tracta, doncs, de les principals actuacions professionals en què els col·legiats desenvolupen les seves activitats en confluència competencial amb altres professionals.

Joan B. Casas
Degà del Col·legi
d'Economistes
de Catalunya

L'Aula d'Economia i Empresa no ha deixat de créixer els darrers anys, tant en nombre de cursos organitzats com en total d'assistents"

El model formatiu de l'Aula d'Economia s'inspira en l'oferta de cursos i seminaris d'alta qualitat; de fet, l'avaluació de la satisfacció dels assistents als cursos de l'Aula el 2015 reflecteix una nota global d'un 8 sobre un màxim d'un 10, valor que es manté estable en els darrers anys, tot i l'augment d'activitat formativa registrada pel Col·legi. Cal destacar, així mateix, com a tret diferenciador del model formatiu, l'opció d'una

assistència per aula i activitat produïda i ajustada als requeriments dels programes formatius per a una major comprensió i participació dels assistents, i la proposta d'una formació que abasta tot el territori de Catalunya, amb una oferta de cursos i seminaris dinàmics i actualitzats que van molt més enllà de la formació continuada necessària. Una oferta formativa proactiva que s'avança a les necessitats formatives i de nous serveis que els professionals del Col·legi necessiten i poden oferir a les empreses on presten els seus serveis o als seus clients en general.

Com a conseqüència, l'Aula d'Economia i Empresa no ha deixat de créixer els darrers anys, tant en nombre de cursos organitzats com en total d'assistents. Així, si l'any 2012 es van organitzar 148 cursos amb 4.421 assistents, el 2015 s'han organitzat a tot Catalunya 344 cursos amb una assistència de 8.792 persones.

La política per a l'any 2016 és mantenir i aprofundir en l'actual model formatiu del Col·legi d'Economistes de Catalunya en qualitat i quantitat, reduint, d'acord amb l'evolució financera del Col·legi, el cost dels cursos que organitza l'Aula d'Economia per als col·legiats i membres associats. La inclusió dels mètodes formatius que permet la digitalització forma part també d'aquesta política de reforç de l'aula. ■

Comissió Gestora

Degà: Joan B. Casas Onteniente

Vicedegà: Alfred Albiol Paps

President territorial de Barcelona:

Joan Ràfols Esteve

President territorial de Girona:

Esteve Gibert Utset

President territorial de Lleida:

Joan Turmo Montanuy

President territorial de Tarragona:

Pere Segarra Roca

Secretària: Montserrat Casanovas Ramon

Interventor: Anton Gasol Magriña

Tresorer: Eduard Soler Villadelprat

Vocals: Jordi Albiol Plans, Emilio Álvarez

Pérez-Bedia, Jordi Caballé Vilella, Rodrigo

Cabedo Gregori, Manuel Cámbara Moreno,

Cristina Clos Ribas, José Ignacio Cornet

Serra, Francesc Ferrer Costa, Modest

Guinjoan Ferré, Albert Jover Roig, Lluís Mas

Villellas, Josep Maria Riu Vila, Joan Rojas

Graell, Xavier Segura Porta, Xavier Subirats

Alcoberro i Avelino Vázquez Parcero

Consellers: Manuel Barrado Palmer,

Raimon Casanellas Bassols, Carlos Puig

de Travy, José Luis Sánchez Cristóbal

i Esteve Sarroca Punsola

Comitè Editorial

Oriol Amat Salas, Raimon Casanellas Bassols,

Joan B. Casas Onteniente, Àngel Hermosilla

Pérez, Maurici Olivé Riu, Robert Pons Caballero,

Carlos Puig de Travy i Lluís Santaló Bel

Edita

Col·legi d'Economistes de Catalunya

Fotografia: Col·legi d'Economistes de Catalunya

Publicitat: Gecap, SL

comercial@coleccionomistes.cat

Disseny i producció editorial:

ZETACORP-Publicacions Corporatives

(Grupo Zeta), Consell de Cent, 425

08009 Barcelona. Tel. 93 227 94 16

Distribució: Ediciones Reunidas, SA

Dipòsit legal: B-36694-1989

ISSN: 2385-5983

El Col·legi no assumeix ni es fa responsable del contingut dels anuncis publicats. Les opinions recollides en els textos publicats a l'*Informatiu* pertanyen exclusivament als seus autors. L'opinió oficial del Col·legi l'expressa la Comissió Gestora com a òrgan de govern de la institució.

Barcelona Plaça Gal·la Placídia, 32

08006 Barcelona. Tel. 93 416 16 04

cec@coleccionomistes.cat

Girona Joan Maragall, 44, entl. 3a

17002 Girona. Tel. 972 21 45 33

girona@coleccionomistes.cat

Lleida Pere Cabrera, 16, 1r G

25001 Lleida. Tel. 973 21 06 33

lleida@coleccionomistes.cat

Tarragona Rambla Nova, 58-60, 5è A

43004 Tarragona. Tel. 977 21 70 42

tarragona@coleccionomistes.cat

16

Entrevista
a Xavier López

6
12
16
20
24
28
34

L'interès més alt

Actuacions de l'economista en *corporate finance*

Actualitat econòmica

Ràdio Cafè de l'Economista. Els papers de Panamà

Gent de casa

Xavier López

Notícies

Serveis col·legials

El Col·legi en el territori

Formació de l'economista

Aula d'Economia. Programació 2016-2017

Entrevista. Diego Prior

Treballem en grup

Recull d'activitats

Comissió d'Economia de la Salut

Enquesta Situació Econòmica

Ressenya d'actes. La segona oportunitat empresarial

38

Enquesta
Situació
Econòmica
Primavera 2016

41
La Comissió
d'Economia de la
Salut fa 36 anys

06
Actuacions de
l'economista en
corporate finance

20
Notícies. La Generalitat atorga
la Creu de Sant Jordi als
col·legiats Carles Colomer
i Guillem López Casasnovas

12
Radio Cafè de
l'Economista.
Debat sobre
fiscalitat. Els papers
de Panamà

32
Entrevista
a Diego Prior

ACTUACIONS DE L'ECONOMISTA EN 'corporate finance'

La digitalització en l'empresa, els fons de deute com a alternativa a la banca tradicional i les opcions de futur d'una empresa familiar que s'enfronta a dificultats de successió són els principals reptes als quals s'enfronta actualment aquest tipus de professionals

El valor de la digitalització en l'empresa

FRANCESC PÉREZ VIZCAINO
Economista i soci director de TAX
Economistes i Advocats
fperez@tax.es

El terme digital s'utilitza sovint, però no està massa ben definit. A la Wikipèdia anglesa engloba conceptes tan diversos com "sense papers" o "aplicació de tecnologia digital a tots els aspectes de la societat". En un entorn econòmic, caldria tenir en compte totes les variables necessàries per dur a terme la transformació de les organitzacions mitjançant la utilització de la tecnologia i dels models de negoci, amb la finalitat de millorar-ne l'eficiència i donar resposta a les noves necessitats i demandes dels mercats, dels usuaris i dels clients.

No es pot qüestionar la revolució que, els darrers anys, hi ha hagut en el camp de la tecnologia. La prova més palpable és la dependència creixent que tenim, tots plegats, dels nostres *smartphones* i l'ús que en fan els més joves. Cada vegada a una edat més precoç. El futur, veient-los, és inqüestionable: serem digitals o no serem. La manera com ha canviat la comercialització de continguts multimèdia, esdeveniments diversos (concerts, festivals i teatre), els llibres, la premsa o les reserves hoteleres per mitjà d'Internet (en diferents canals: primer els ordinadors, els portàtils després, per acabar amb tauletes i *smartphones*). El darrer graó

és el contacte P2P, en l'àmbit dels desplaçaments del turisme a les ciutats o bé la contractació dels habitatges turístics, amb la polèmica, legislativa, inclosa.

La transformació esmentada no fa referència a un departament o una àrea concreta. No es tracta d'un compartiment estanc o una àrea aïllada de la resta de l'organització. Va molt més enllà i té els següents àmbits:

1. Model de negoci

La forma com s'obtenen ingressos i, com a resultat, beneficis. Hem de respondre les següents preguntes: d'on ve la major part dels ingressos i dels beneficis? De quina manera ens diferenciem de la competència? Són rellevants els nostres ingressos/beneficis procedents dels canals digitals (*e-commerce*, *m-commerce*)? L'anàlisi DAFO pot ser una eina prou útil per definir i identificar debilitats, fortaleces (que fan referència a la mateixa organització), amenaces i oportunitats (estan donades per l'entorn, bàsicament quant a la competència i a la regulació).

2. Estructura organitzativa

És l'apartat, amb total certesa, més rellevant. La manera com ens organitzem, com determinem la metodologia per definir estratègies i com treballem, ens portarà a l'èxit o a una situació més incerta. Quin és l'àmbit de les decisions? Són locals o globals? De quina manera es prenen les unes i les altres? Té sentit mantenir els mateixos criteris, en el futur? En quin entorn es prenen les decisions digitals a l'organització? Si se'm permet la metàfora, en aquest sentit, és important no oblidar la naturalesa líquida (o gasosa, si

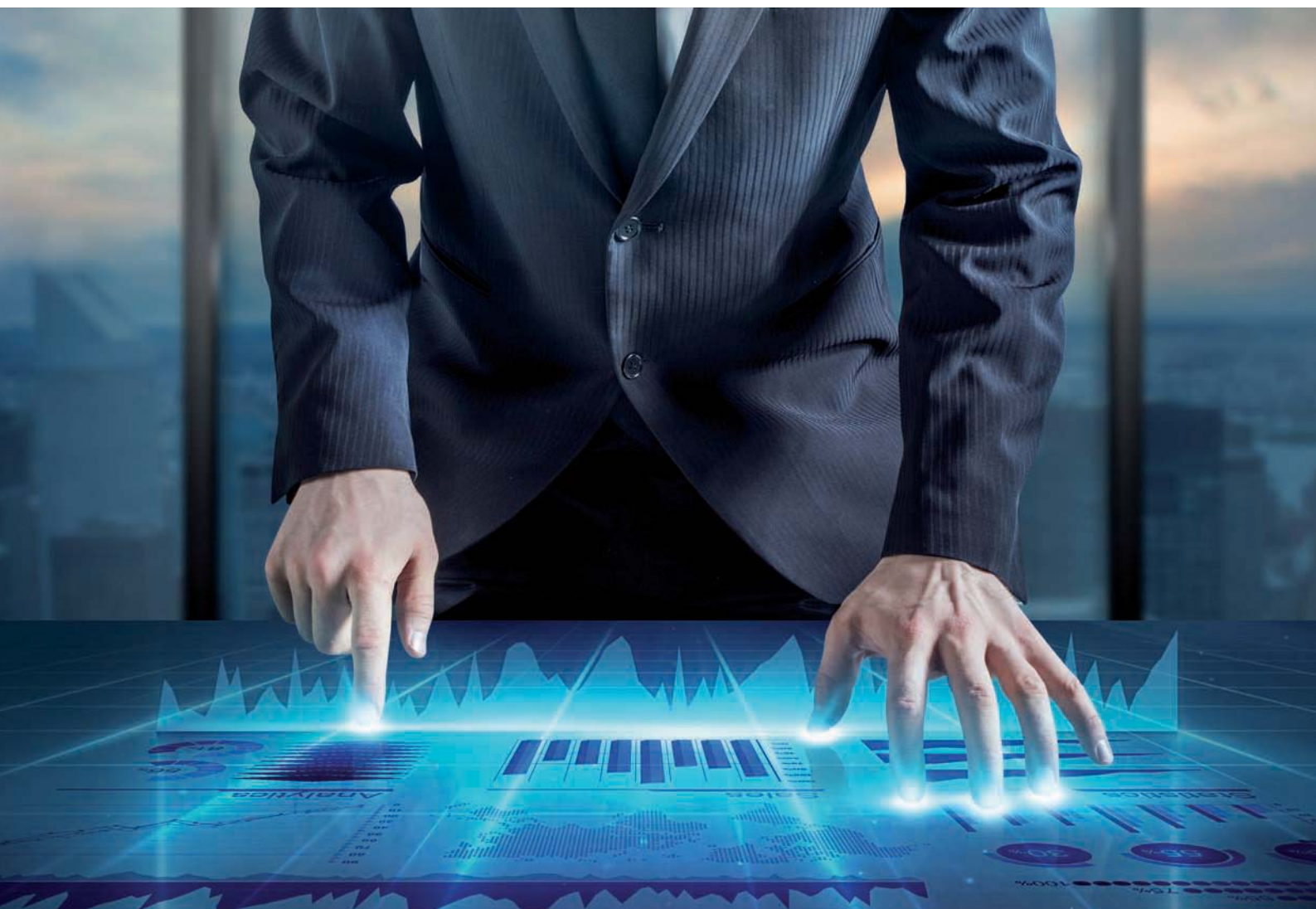
es prefereix) de la nostra època, el canvi continuat forma part de la seva essència. La flexibilitat, l'agilitat, la rapidesa, el dinamisme i la immediatesa, fins i tot, constitueixen conceptes que han d'estar dintre de l'"ADN" de qualsevol organització, de tots i de cadascun dels nivells i de totes i de cadascuna de les persones que la integren perquè, finalment, se'n pugui assegurar la correcta sostenibilitat.

3. Recursos humans

És totalment crític crear una nova cultura digital que possibiliti mantenir-se al dia pel que fa les noves eines i instruments que la tecnologia ens dóna. L'objectiu no seria un altre que convertir-la en un avantatge competitiu i no que esdevingués una amenaça per a l'empresa.

L'obsolescència dels coneixements dels nostres recursos humans és una debilitat, una feblesa, contra la qual s'ha de lluitar, amb la màxima determinació possible. Vèncer la "normal" resistència al canvi pot esdevenir la clau per assegurar el futur de les organitzacions, en un entorn més canviant que mai.

Som en un entorn on el talent, i no el capital, sovint és el recurs escàs que pot esdevenir el coll d'ampolla del desenvolupament

Som en un entorn on el talent, i no el capital, sovint és el recurs escàs que pot esdevenir el coll d'ampolla del desenvolupament, el creixement i la sostenibilitat de les organitzacions, en general, i de les empreses en particular.

Hi ha estudis que conclouen, al mateix temps, que la tecnologia i la digitalització de la societat, en general, i de l'economia, en particular, són fonamentals i reconeixen les seves mancances en aquests àmbits.

4. Processos (com es fan les coses?)

En aquest apartat el concepte d'"omnicanal" va més enllà de la definició "multicanal". Mentre que el segon fa referència a diferents possibilitats de relació amb el client (de manera estanca i independent), el primer possibilita el contacte amb els nostres clients, durant una mateixa transacció, dels diferents canals (oficina, mòbil, tauleta, ordinador personal, telèfon), a més d'obligar-nos a tenir presència en tots ells.

La millor experiència és l'objectiu per assolir. La monitarització dels contactes esdevé un aspecte clau per convertir en valor afegit la informació que n'obtenim.

També és important tenir en compte que, mentre que l'estratègia multicanal es pot definir de forma individualitzada, en cap cas l'omnicanal ho permet. Un exemple clar pot ser l'establiment de preus. Díficilment el mercat ens acceptarà diferents preus segons el canal utilitzat.

Alguns indicadors bàsics en l'àmbit d'Internet, a avaluar podrien ser:

- Nombre d'usuaris (amb correu electrònic, telèfon i *smartphone*—aquest darrer permet el missatge i el xat, que permeten el contacte immediat). Recordem, per exemple, que el *Whatsapp* és, pràcticament, al 100% dels nostres telèfons intel·ligents. Podem anar aprofundint:

- Perfil (edat, zona geogràfica, nivell de renda—si és possible—...)

- Freqüència d'accés
- Nombre de transaccions realitzats
- Via d'accés emprada

- Nombre d'accessos via Internet:

- ordinador
- portàtil
- tauleta
- *smartphone*

- Descàrregues *app* (Apple Store i Google Play).

Si el lector té el temps, il·l'amabilitat, d'anar al lloc d'Internet www.youtube.com i teclejar "I'oreal the way you shop make up" localitzarà, en la primera posició, un vídeo que fa justícia a la frase "val més una imatge que mil paraules" (la duració és de 2'10").

5. Habilitat IT (com es recull i es gestiona la informació?)

És efectiva la infraestructura IT? És capaç de donar suport a les seves ambicions digi-

Fons de deute, una alternativa a la banca tradicional

JOSEMARIA TORRENS

Economista i soci d'INEO Corporate i membre del Grup M&A del Col·legi d'Economistes

jmtorrens@ineocorporate.com

Els últims dos anys hem vist com sorgia a Espanya un nombre considerable de fons de deute per finançar empreses. La raó d'aquest fenomen té diverses explicacions, algunes de relacionades amb l'evolució de les economies més desenvolupades empresarialment, com ara el Estats Units, el Regne Unit, Alemanya o fins i tot el Japó.

Potser a Espanya hi ha una altra circumstància que l'ha fet diferent a les altres economies desenvolupades i es tracta de la gran influència de les entitats financeres en el funcionament de la nostra economia. La influència dels oligopolis empresarials espanyols com l'energia, les comunicacions, la construcció pública i l'aigua, a més del sector financer, és a dir, els regulats pel mateix govern.

Com a conseqüència d'aquesta influència en el finançament de les nostres empreses, des de les més petites fins a les companyies cotitzades, la bancarització a Espanya, és a dir, la dependència empresarial del finançament dels bancs, és extraordinària. Per fer-nos una idea de la situació només cal observar el gràfic 1, on es mostra el percentatge d'aquest finançament, deute bancari, de les empreses sobre el total del deute en els seus balanços.

tals (*websites, mobile sites, social media*)? És efectiu el seu sistema de gestió de relació amb els clients (*customer relationship management system*). Té una clara estratègia d'IT vinculada a la corporativa? Obté valor de la seva informació? (concepte *big data*). És evident que en un entorn on la tecnologia és un element determinant, l'estratègia en l'àmbit IT ha d'estar alineada amb la corporativa. Tot i que, segurament, seria més adequat dir que en forma part fonamental.

6. Portfolio de productes/serveis i fidelització de clients

L'oferta indiscriminada està obsoleta. La personalització dels nostres productes i/o serveis és un aspecte crític. L'explotació de la *big data* que permet la monitorització esmentada amb anterioritat serà un element d'èxit molt destacat. Oferir al client una experiència de forma convenient, amb productes i serveis personalitzats a les seves necessitats, és la principal palanca per a qualsevol organització perquè converteixi els seus clients en fans i millori així la seva reputació.

Com a conclusions podem dir que, sovint, se subestima la transformació digital que està tenint lloc i en la qual estem immersos. La desaparició de moltes empreses, de reconeguda solvència en el passat, és un fet que hem de tenir (molt) present.

La identificació dels punts claus de la nostra cadena de valor i del nostre model de negoci és la passa prèvia, fonamental, que ens

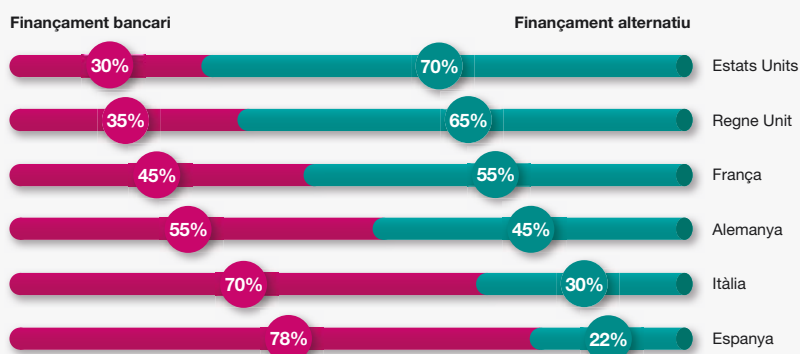
ha de permetre començar la nostra transformació.

La implementació de l'estratègia definida és el factor crític per poder assolir l'èxit en la digitalització de la nostra empresa. Els recursos humans són fonamentals.

Les claus, en aquest entorn tecnològic, són: detectar les tendències que són rellevants; prendre decisions, ràpidament i col·laborant, que es basin en experiències (no en estudis o en la intuïció), i en tercer lloc convertir-les en acció, executar-les, de forma àgil. L'economista, en aquest context, aporta el *know how* i l'experiència en què, sovint, les empreses i les societats mercantils es poden recolzar per definir i implementar la transformació digital dels seus negocis.

La digitalització pot ser una oportunitat o una amenaça. ■

Gràfic 1

És força raonable pensar que els propers anys aquestes xifres canviïn de manera substancial, ja que ara tenim l'oportunitat d'accedir a finançament no bancari per a les nostres empreses.

Actualment ens consta que a Espanya hi ha un col·lectiu de 20 gestores amb un import aproximat de 2.000 milions d'euros disponibles per finançar empreses a llarg termini. Un avantatge d'aquests fons és que els dirigeixen professionals amb coneixements i experiència en la gestió empresarial i, per tant, amb visions diferents dels bancs espanyols.

Dit això, també cal esmentar que les exigències i característiques de les empreses que financen aquests fons són molt similars a les que requereixen els fons de capital risc, és a dir, claredat i ortodòxia financera, transparència, directius professionals i estratègies clares de negoci. En canvi, els fons de deute, que aporten quantitats entre 3 i 100 milions d'euros per operació, són interlocutors que donen suport als problemes dels directius i empresaris i els comprenen, és a dir, que el director financer o empresari es relaciona amb persones que parlen el seu mateix idioma. Així, el temps i l'energia que dediquen les empreses als proveïdors de deute es pot dedicar a la mateixa empresa.

Les operacions de deute que fan els fons tenen certes característiques que cal considerar a l'hora de plantejar-les. Aquestes són:

- L'amortització del capital és normalment entre 5 i 7 anys.

- Durant el període de vigència únicament es paguen interessos i s'amortitza el 100% del capital al final del préstec. Normalment coneguts com a préstecs *bullet*.

A Espanya consta un col·lectiu de 20 gestores amb un import aproximat de 2.000 milions d'euros disponibles per finançar empreses a llarg termini

- Els tipus d'interès són normalment superiors als del finançament bancari perquè els riscos assumits també són superiors, ja que no es requereixen garanties ni hi sol haver *covenants*, és a dir, condicions que limiten la gestió.

- En ocasions els fons de deute prenen una petita participació del capital de l'empresa (entre un 5 i un 10%) de tal forma que, si l'aposta és bona, la TIR total de la inversió/finançament s'incrementa substancialment, passant d'un 6 o un 7% a nivells del 12 al 15%.

Operacions típiques per a aquests finançaments són:

- Adquisicions corporatives o inversions a llarg termini que permetin alliberar capital perquè l'empresa creixi i a la vegada no dilueixi els accionistes.

- Compres d'accions entre accionistes de la mateixa empresa. Els accionistes que compren accions apalquen l'empresa per comprar les accions de l'accionista que ven.

- Finançament per a empreses que han passat per una situació d'insolència en algun moment en el passat. Els bancs les tenen vetades i per tant és una clara oportunitat per a aquests fons.

- Reestructuració del deute financer del balanç per passar a llarg termini allò que es finança a curt termini. En aquests casos es tracta essencialment de cancel·lar el deute de diversos bancs per substituir-los per un fons.

- La venda de l'empresa a un fons de capital.

És força aconsellable que aquestes operacions es planifiquin amb temps, es preparin amb detall i es presentin a més d'un fons alhora. D'aquesta manera es pot comparar i escollir aquell que millor s'adapta a les necessitats de l'empresa.

Finalment, algunes dades de les últimes operacions de deute que s'han realitzat en empreses espanyoles:

- Oquendo finança Negocis del Cafè, Monbus, Ingesport i Litalisa.

- Black Toro Capital aporta deute per 30 MM i 10 MM, respectivament, a Carbures i Irestal.

- Metric Capital aporta 8 MM d'euros a Genebre entre capital i deute.

- CVC Capital Partners finança Gedesco.

- Crescent aporta deute a Telvent.

- Highbridge finança Goldcar Spain i Ezentis.

Altres fons que han anunciat aquest any la seva entrada encara que no ens en consten operacions són Blue Bay, Apollo, N+1, BeSpoke, Brau Capital, Aria Capital Partners i ICG. ■

Saps que una mala traducció pot esguerrar un bon negoci?

Estàs preparat per comunicar, convèncer i vendre arreu del món?

**A Linguacom,
parlem la llengua
dels teus clients.**

"REUNIR-SE ÉS UN COMENÇAMENT,
ROMANDRE JUNTS ÉS EL PROGRÉS,
TREBALLAR JUNTS ÉS L'ÈXIT"
HENRY FORD

Linguacom
SERVEIS LINGÜÍSTICS

Venda de l'empresa familiar com a sortida a la manca de successió

RAMÓN GALCERÁN

Economista soci de Grant Thornton Advisory i membre del Grup de Treball de M&A

Ramon.Galceran@es.gt.com

Existeixen molts tòpics sobre l'empresa familiar. Potser un dels més estesos és aquell que la primera generació la crea, la segona la fa créixer i la tercera l'enfonsa. Si un es posa a pensar, segurament que pot trobar algun exemple que compleixi amb aquesta regla. No obstant això, el món és ple de casos que són tot al contrari: terces, quartes o cinquenes generacions que segueixen fent créixer el patrimoni empresarial familiar. En unes ocasions, amb una mera evolució de l'embrió originari de l'empresa; en altres, amb una expansió dels seus horitzons geogràfics; en altres, mitjançant una diversificació d'activitats, serveis o productes, arribant a la creació de grans conglomerats que poc o res conserven del projecte inicial.

En qualsevol cas, és evident que la successió en les empreses familiars ha sigut, és i serà una etapa de complexa gestió i de decisions no sempre fàcils ni òbvies de prendre. La venda del negoci, com a alternativa a una falta de successió adequada, sol ser una de les opcions per les quals les empreses o grups familiars acaben optant.

Hi ha nombroses raons que poden provocar la venda d'una empresa: la necessitat d'inversions addicionals que no es pot o no s'està disposat a assumir; l'aparició de nous competidors amb més recursos o avantatges competitius; negocis que ja no es consideren core o que no cobreixen el retorn mínim exigít; la necessitat d'obtenir liquiditat per pagar obligacions financeres; la sortida de directius clau; l'obsolescència tecnològica; motivacions fiscals o regulatòries, etcètera.

Més enllà de les circumstàncies anteriors, no necessàriament lligades al fet que l'empresa sigui familiar, hi ha una altra sèrie de

situacions més específiques que poden motivar una decisió de venda en una empresa o grup familiar:

- La fatiga de l'empresari davant els riscos que implica el negoci.

- La negativa a augmentar els nivells d'inversió o endeutament, que poden arribar a afectar l'àmbit patrimonial personal.

- Problemes de salut de l'empresari o els seus familiars.

- Més interès de l'empresari en noves activitats o ocupacions.

- Obtenció de liquiditat, bé sigui per cobrir necessitats familiars, bé per realitzar o materialitzar un patrimoni fins a aquest moment no líquid.

- Conflictes en l'accionariat, normalment amb altres membres o branques de la família, o entre diferents famílies accionistes.

- Falta de successió adequada.

Aquesta última és probablement una de les motivacions més habituals en la decisió de venda d'empreses familiars. La futura jubilació del propietari (o fins i tot la seva mort), juntament amb la falta d'uns hereus que vulguin i/o puguin prendre el testimoni d'una forma adequada i solvent, solen activar un procés de reflexió sobre què cal fer amb l'empresa. Fins i tot, en el cas que puguin haver-hi hereus capacitats, es podria donar el cas que s'optés per la venda, si el propietari observa que les disputes internes i els potencials enfrontaments poden posar en risc el futur del negoci.

La presa d'una decisió com aquesta pot ser, per si mateixa, una font de conflicte o tensió. Els Consells d'Administració familiars, ja siguin formals i regulats (mitjançant la constitució d'òrgans de govern, protocols familiars, consells familiars, etcètera) o més informals (reunions de família, fins i tot al voltant de la taula del menjador), estan oberts a diversitat d'opinions, punts de vista, interessos i motivacions. Des de la part de família implicada en la gestió, fins a la no implicada (progenitors ens implicats), passant pels propis teòrics hereus o les seves parelles, tothom pot tenir inclinacions en un sentit o un altre, és a dir, a favor del traspàs intergeneracional o de la venda de l'empresa com a solució final.

A més, és probable que la mesura acabi te-

nint repercussions financeres de profund calat per al conjunt de la família. I aquest element, la liquiditat financera en el termini curt, mitjà o llarg, no encaixarà necessàriament igual en tots els membres implicats o afectats per la decisió final.

En qualsevol cas, si l'opció acaba sent la venda, s'obre un procés complex i intens i, en més o menys mesura, prolongat en el temps. Una de les primeres decisions que cal prendre és si es vol comptar amb ajuda de tercers, és a dir, amb ajut d'un assessor extern, o si, al contrari, es considera millor gestionar la venda amb els propis recursos interns de l'empresa. A Espanya, si bé la participació d'assessors especialitzats en compravenda d'empreses ha anat augmentant els últims anys, la majoria de les operacions corporatives encara es fan sense ajuda d'un expert. Ans al contrari, en altres països més madurs o desenvolupats des d'aquest punt de vista (com el Regne Unit), la major part d'aquestes transaccions són assessorades per tercers. En el nostre cas, moltes petites i mitjanes empreses op-

La venda del negoci, com a alternativa a una falta de successió adequada, sol ser una de les opcions per les quals les empreses o grups familiars acaben optant

ten per intentar gestionar-ho internament, de manera que són les empreses a partir de certa mida o grau de professionalització, les que opten més sovint per l'assessorament d'un professional.

La no-contractació d'assessors externs pot estar motivada per la falta de confiança en ells, per la creença que un equip intern estarà més implicat, per la convicció que un ja coneix i té accés als seus potencials compradors o per la idea que un assessor és car. Però la realitat és que el dia a dia de l'empresa fa molt complicat un nivell adequat de dedicació per part del propi equip directiu, més tenint en compte el termini que sol implicar un procés d'aquestes característiques, que pot abastar molts mesos, fins i tot anys, en alguns casos. D'altra banda, la gestió directa entre empreses sol provocar més recels pel que fa a la informació que cal compartir, i no permet moltes vegades mantenir la distància necessària per evitar cremar la relació per les tensions i discussions pròpies

d'un procés d'aquesta naturalesa. Finalment, un bon acord d'assessorament és aquell que alinea els interessos del venedor amb els de l'assessor, de manera que una millor transacció beneficiï directament a ambdues parts. El més habitual és que les millores obtingudes en el preu final suposin que, fins i tot considerant els honoraris de l'assessor, el venedor acabi sortint beneficiat per l'assessorament rebut.

Hi ha tota una sèrie de circumstàncies que recomanen la participació d'un assessor, i que es poden resumir de la manera següent:

- Són processos complexos i llargs, que requereixen una implicació forta i prolongada i que poden distreure l'atenció de l'equip directiu respecte al dia a dia del negoci.

- L'especialització en aquesta mena de processos augmenta les probabilitats de tancar amb èxit la transacció. La lògica diria que ni l'empresari ni els seus directius s'hagin enfrontat abans a un procés d'aquestes característiques. Un estudi adequat i suportat del valor, l'anàlisi o la presentació correctes de la informació rellevant o la coordinació/gestió adequada amb assessors fiscals, legals o treballs de *due diligence*, són només alguns dels àmbits als quals es pot aportar valor afegit.

- La negociació sol provocar tensions. La participació d'un tercer permet "no cremar" l'empresari. Així mateix, un assessor podrà proposar alternatives davant situacions de conflicte o bloqueig, basant-se en la seva experiència i prenent en consideració el conjunt d'implícacions.

- És important tenir la capacitat d'accedir al major nombre de potencials interessats, ja siguin nacionals o internacionals, gestionant les múltiples relacions que es poden establir i preservant la confidencialitat del procés.

Una part important de l'assessorament és la definició del perfil més adequat de potencial comprador. En algunes ocasions serà preferible buscar un comprador industrial, al qui l'adquisició suposi, per exemple, un encaix estratègic o una font de sinergies. En altres, comptar amb un inversor financer podrà aportar avantatges, com el suport en la professionalització o expansió del negoci, com a pas previ a una posterior venda per un valor més elevat. En qualsevol cas, l'equip directiu serà rellevant, no només com a element fonamental per al comprador, sinó fins i tot com a possible particip en la mateixa operació, a través d'estructures d'inversió o coinversió.

La venda de la companyia és una de les decisions més importants en la vida d'un empresari, per les implicacions de futur que comporta. En la majoria dels casos, és un procés que només s'escometrà una vegada, per la qual cosa fer-ho de forma adequada pot ser de vital importància. En el cas de les empreses familiars, aquesta decisió té múltiples conseqüències, tant personals com professionals i familiars, tant en el termini curt com en el llarg. Encara que a vegades és inevitable, no hauria de ser fruit d'una decisió sobtada o circumstancial, que no necessàriament coincidirà amb el millor moment per escometre-la. Idealment requereix una planificació, fins i tot amb anys d'antelació, que permeti optimitzar l'eventual transacció, ja sigui professionalitzant la companyia, millorant-ne el rendiment financer per maximitzar el valor o preparant estructures que permetin reduir l'impacte fiscal. L'assessorament adequat augmenta les possibilitats d'èxit i pot optimitzar els resultats. ■

La xarxa d'aparcaments
per a empreses i autònoms

Més de 100 pàrquings a Barcelona

Si gastes més de 100 €/mes en pàrquings, escaneja aquest
codi QR o vés directament a <http://bit.ly/5€cec>

Et regalem **5€** del teu primer aparcament

DEBAT SOBRE FISCALITAT

Els papers de Panamà

Els economistes Xavier Segura, Albert Sagués i Jordi Goula, conduïts per Víctor Bottini, debaten amb estudiants d'economia i empresa sobre les implicacions econòmiques dels papers de Panamà

CLARA BASSOLS, periodista
Departament de Comunicació del Col·legi
d'Economistes de Catalunya
cecprensa@colegieconomistes.cat

La seu del Col·legi d'Economistes de Catalunya a Barcelona va acollir la primera edició del *Ràdio Cafè de l'Economista*, una trobada que té per objectiu compartir diversos temes d'actualitat econòmica d'alt interès per als economistes i per als estudiants de les facultats d'Economia i Empresa de les universitats catalanes. Xavier Segura, economista i vocal de la Junta de Govern del Col·legi d'Economistes de Catalunya; Albert Sagués, economista i membre de FiscalistesCEC, i Jordi Goula, economista i periodista de *La Vanguardia*, van debatre amb estudiants de la Universitat de Barcelona (Rubén Funez i Álvaro González) i la

Universitat Autònoma de Barcelona (Javier Carrasco, Wasima Cherif, Óscar Gómez i Javier Marín), així com amb estudiants de la Universitat Rovira i Virgili (Franco della Gaspera, Mariam Kamal, Rebeca Martín, Olga Patino, Anna Prim) en videoconferència des de Tarragona conduïts pel també economista Víctor Bottini.

El temari del primer *Ràdio Cafè de l'Economista* van ser els papers de Panamà, els quals constitueixen operacions opaques en l'àmbit global que impliquen caps d'Estat, primers ministres, polítics d'alt nivell, multimilionaris de la llista Forbes, esportistes i personalitats del món de l'espectacle.

Xavier Segura
Economista
i vocal de la
Junta de Govern
del Col·legi
d'Economistes
de Catalunya

“L’opacitat és un atractiu per captar capitals”

Països com Panamà creen una normativa interna d’opacitat per fer atractiva la captació de capitals estrangers. Per les autoritats internacionals és ben sabut la pràctica del país panameny pel que fa a facilitar la constitució d’empreses opaques amb socis pantalla. El repte rau a aconseguir el compliment d’una transparència global en la qual hi hagi un efectiu intercanvi d’informació.

Les arrels de l’escàndol

Tot plegat es va destapar a través d’una font d’informació anònima que contactar amb el diari alemany *Süddeutsche Zeitung* fa més d’un any. Tot seguit, aquest mitjà va compartir la informació amb el Consorci Internacional de Periodistes d’Investigació amb seu a Washington, que ha estat qui ha coordinat el tema i qui ha anat gestionant les informacions divulgades fins ara. Fruit d’una filtració patida per part del despatx d’advocats panameny Mossack Fonseca, els papers de Panamà han tret a la llum 11,5 milions de fitxers que tracten operacions opaques a escala global i que involucren personatges com el rei de l’Àrabia Saudita, persones de l’entorn del president rus Vladimir Putin, el mateix president argentí Mauricio Macri o el primer ministre d’Islàndia, que de moment és l’únic que ha dimitit.

L’economista i membre de FiscalistesCEC Albert Sagués va ser el primer a intervenir tot

“Els paradisos fiscals no intercanvien informació amb altres països tot i que en molts casos hi tinguin acords”

destacant que “hi ha certs territoris que anomenem paradisos fiscals que es caracteritzen per la poca o cap tributació i per la seva opacitat, que provoca que neixin aquestes societats”. Sagués va apuntar que “les *offshores* són entitats o persones jurídiques que estan en aquests territoris i que treuen avantatges de l’opacitat informativa i de no pagar impostos”. També va subratllar que “en certs estatus socials tenir una *offshore* et dóna prestigi” i va explicar que el despatx d’advocats que ajuda a crear-les col·loca un administrador desconegut per al propietari dels diners emetent títols al portador que dificulta saber qui és el beneficiari real.

Per la seva banda, l’economista i vocal de la Junta de Govern del Col·legi d’Economistes de Catalunya, Xavier Segura, va afegir que en un paradís fiscal hi ha “una fiscalitat especial per als no-residents, amb una clara opacitat de la informació i una estructura legal que elimina o minimitza el pagament d’impostos”. Per Segura, “és una alternativa per a alguns països per situar-se i competir perquè ofereixen avantatges fiscals extraordinaris en el mercat global”. Segura també va apuntar que “els paradisos fiscals esdevenen un refugi perquè no intercanvien informació amb d’altres països tot i que en molts casos hi tinguin acords d’intercanvi d’informació”. El moderador de la tertúlia, l’economista Víctor Bottini, va recordar les recents declaracions de l’ambaixadora de Panamà a Madrid on destaca una curiosa dualitat: d’una banda, el país mantindrà els avantatges perquè les societats *offshore* o opaques se segueixin constituint i, d’altra banda, s’apunten a la transparència que es demana des de diverses institucions i normatives internacionals. “Aquesta dualitat no té coherència i haurem de veure al final quina informació realment comparteix Panamà”, va afegir Bottini.

L’economista i periodista de *La Vanguardia*, Jordi Goula, va afirmar que “en el cas de les pimes que constitueixen la majoria de l’empresariat català, l’evasió fiscal suposa un pes minúscul comparat amb les companyies de l’Ibex 35”. Goula va opinar que el món de l’economia i l’empresa real és “d’una hipocresia descomunal” i, en aquest sentit, va recordar com Obama criticava els que portaven diners a les Bahames, però no deia res de l’estat de Delaware, on es fa pràcticament el mateix. A més, Goula va criticar que els papers de Panamà no han inclòs casos de ciutadans nord-americans, cosa que va valorar de “molt sospitosa”. En aquest sen-

“El 72% del frau que hi ha a Espanya prové de les grans fortunes i grans societats”

tit, va opinar que els papers de Panamà “obren una finestra nova, però amb la sensació íntima que treuen només els casos que algú selecciona prèviament”.

El paper d’Espanya

A continuació, Xavier Segura va comentar com Panamà “no es considera un paradís fiscal per a Espanya”, mentre que Jordi Goula va afegir que “es va pactar en el seu moment amb Panamà un intercanvi d’informació per tal que Sacyr pogués entrar en el projecte del canal”. També va exposar que “la llista de paradisos fiscals l’estableix cada país pel seu compte amb interessos geopolítics”.

“Elusió” o “evasió fiscal”?

Seguidament, Albert Sagués va parlar de la diferència entre l’elusió i l’evasió fiscal destacant que “l’evasió és il·legal i l’elusió és fer

Albert Sagués
Economista
i membre de
FiscalistesCEC

“Societats ‘offshore’, un concepte amb arrels colonials”

Una societat *offshore*, opaca o fantasma és una societat constituïda en un paradís fiscal amb l’objectiu d’evitar la divulgació d’informació i pagar menys impostos. El terme *offshore* prové del Regne Unit de l’etapa de les colònies distribuïdes mundialment i implicava que els britànics que tinguessin diners fora de l’illa britànica no tributària. El pacte entre britànics és que tributaven només per la seva activitat dins de la Gran Bretanya.

Jordi Goula
Economista
i periodista de
'La Vanguardia'
especialitzat
en economia

“Pagar impostos és bo per mantenir la societat del benestar”

La solució és molt complexa i no passa per disminuir la pressió fiscal, ja que sempre es tributarà menys en paradisos fiscals. El camí que cal seguir és conscienciar a la societat que pagar impostos és bo per mantenir la societat del benestar i, d'altra banda, augmentar la pressió sobre els grans defraudadors, encara que els pressupostos per investigar el frau fiscal no són prou elevats per aconseguir uns resultats satisfactoris.

ús de la normativa global per pagar menys impostos”. Va apuntar que en definitiva l'elusió fiscal és fer-ho segons les normes, tot i que sigui èticament o moralment reprovable encara que “totalment transparent i legal”. És el cas per exemple de Google, Apple o Amazon en les seves operacions europees. Segons Sagués, “l'evasió és una cosa més fosca i bruta, directament il·legal, per la qual es necessiten paradisos fiscals i societats opaques”.

El membre de FiscalistesCEC va assenyalar que “el cost de l'elusió fiscal és més elevat, mentre que l'evasió és una via més ràpida i econòmica pels qui volen pagar menys impostos”. També va explicar que s'hauria de parlar de diners vermells, per definir els que provenen de la delinqüència organitzada com el terrorisme internacional o el tràfic d'armes o de persones, així com també de diners “grisos”, que es generen mitjançant activitats legals, però emprant figures fiscals elusives, com la constitució d'una seu a Irlanda, cosa que fan companyies nord-americanes com Google, Microsoft, Pfizer o Facebook. Segons Sagués, “els lobbies als Estats Units estan molt ben organitzats i tenen molt poder” i va apuntar que “d'aquí a uns anys als Estats Units veurem una amnistia fiscal per acostar els diners opacs al país, semblant a la que es va fer a Espanya.

A la primera tertúlia del *Ràdio Cafè l'Economista* també es va parlar de solucions a l'evasió i al frau fiscal. En aquest sentit, es va apuntar la possibilitat de disminuir la pressió fiscal. Una mesura que Xavier Segura va qualificar de “poc útil”, ja que els Estats “no podran competir mai amb els paradisos fiscals”. Albert Sagués va comentar que “els paradisos són gàbies d'or perquè no es pot fer ús d'aquells diners fora del país i més ara que cada vegada es va augmentant la pressió a aquests paradisos”. En aquest sentit, Xavier Segura va explicar que al Panamà està creixent el PIB en un 6% pels molts jubilats que estan anant a viure allà. Jordi Goula va destacar la diferència entre els tipus legals i efectius, apuntant com, segons un informe de la patronal PIMEC, les empreses grans només paguen entre un 6 i un 7% en impost de societats.

“**La millor solució per a fer front al frau fiscal és la conscienciació social i l'educació**”

“La millor solució per fer front al frau fiscal és la conscienciació social i l'educació”, va afirmar Albert Sagués, que va proposar que “des de l'ESO es parlés d'impostos”. L'economista va afegir que “les lleis fiscals són més del segle XIX i no estan adaptades al segle XXI amb una economia digital disparada” i va apuntar que “la fiscalitat va al darrere de la realitat econòmica i l'únic que fa és posar pedaços”. A més, va opinar que serà molt complex instaurar una harmonització fiscal, començant per Europa.

Jordi Goula va opinar que l'increment de la inspecció fiscal és “una cortina de fum i una mesura mediàtica” ja que “el 72% del frau que hi ha al país està concentrat en grans fortunes i grans societats” i no serveix de res “martiritzar el botiguer i el taller mecànic”. Finalment Xavier Segura va destacar que “si inverteixes més en inspecció hi ha un retorn més elevat, ja que es calcula que, arran dels increments d'inspecció, els ingressos fiscals han augmentat de mitjana anual un 4% des del 2012”. Al final es tracta “que tothom pagui el que li toqui”. ■

Víctor Bottini
Economista

“Panamà juga amb l'opacitat i la transparència”

La dualitat de Panamà: d'una banda manté els avantatges perquè les societats *offshore* o opaques segueixin constituint-se en el país i, d'altra banda, s'apunta a la transparència que s'invoca des de diverses institucions i normatives internacionals.

Preguntes i respostes dels estudiants

Universitat Rovira i Virgili

Disminuir la pressió fiscal seria una solució real per fer front al frau?

La corba de Laffer demostra que les baixades de tipus poden generar un augment de la recaptació, però en tot cas sempre seguirà sent més econòmic un paradís fiscal on no es paga res quant a impostos. Potser sí que el frau intern de petita economia submergida sí que es veuria reduït, però no quant a la fiscalitat internacional i de grans fortunes. A més, disminuir impostos també té un impacte en els pressupostos d'un país i, al final, en el manteniment de l'estat del benestar.

Universitat Autònoma de Barcelona

Universitat Autònoma de Barcelona

Tindrà utilitat treure de circulació els bitllets de 500 euros per fer front al blanqueig de capitals?

És una mesura de simple cortina de fum, però, al capdavant, si els pots seguir canviant els bancs centrals no servirà de res. L'any 2006 amb el boom immobiliari el 26,6% dels bitllets de 500 euros que circulava per la Unió Europea era a Espanya i ara el percentatge és només d'un 10%. Treure de la circulació els bitllets de 500 euros, els denominats col·loquialment "Bin Laden", generarà molt rebombori però serà poc efectiu perquè si es vol defraudar hi ha altres eines com ara els *bit-coins*. També cal destacar que amb mesures com aquestes estem tendint a una bancarització de l'economia.

Universitat de Barcelona

Suprimir l'evasió fiscal retroalimentaria l'elusió fiscal?

Encara que fóssim capaços d'eliminar les capacitats d'evadir no podríem canviar el fet que les possibilitats d'elusió fiscal ja s'estan utilitzant ara. Són carències d'un sistema que està pensat per altres èpoques i que ja no té gaire sentit actualment. A tall d'exemple, el propietari d'Inditex Amancio Ortega no paga impostos pels 1.000 milions d'euros de benefici aquí a Espanya perquè les accions no les té ell, sinó una societat que es pot acollir a una llei que li dona certs avantatges. En definitiva, s'hauria de repensar la fiscalitat per adaptar-la al segle XXI. Hi hauria d'haver un pacte d'estat per establir una nova estructura de fiscalitat.

GAES

ELS MILLORS PREUS AMB TOT INCLÒS

audiòfon + piles + revisions
+ servei postvenda

Silvia | AUDIOPROTETISTA DE MERCEDES DES DE FA 8 ANYS

"Sé que sempre puc comptar amb ella"

Mercedes | PROFESSORA I CLIENTA DE GAES

A GAES la millora de la teva audició va molt més enllà de la venda de l'audiòfon. **Els nostres professionals són al teu costat abans, durant i després de l'adaptació per aconseguir una òptima qualitat auditiva.** A GAES trobaràs la tecnologia més avançada i, també, el més complet servei postvenda.

Apropa't al teu centre GAES i informa-te'n sense compromís.

XAVIER LÓPEZ

“La indústria catalana s'enfronta al gran repte de la indústria 4.0”

La seva experiència professional i com a docent el converteixen en una de les veus més autoritzades del país per analitzar el grau de competitivitat de les empreses catalanes. Especialment pel que fa a la seva implicació en els camps de la tecnologia i la innovació

CLARA BASSOLS, periodista
Departament de Comunicació del Col·legi
d'Economistes de Catalunya
cecpremsa@coleconomistes.cat

L'economista Xavier López Luján és director general corporatiu i d'operacions d'Eurecat, Centre Tecnològic de Catalunya que proveeix el sector industrial i empresarial amb tecnologia diferencial i coneixement avançat per impulsar la seva competitivitat. López Luján és també professor de Direcció Estratègica a la Universitat Autònoma de Barcelona i membre del consell d'administració de diverses *spin-offs* promogudes des del centre tecnològic.

Eurecat és el principal centre tecnològic de Catalunya i és el resultat de la integració de sis centres tecnològics avançats del país. Quins són els seus principals objectius?

Eurecat té per objectiu ajudar les empreses catalanes a millorar la seva competitivitat, a través de la recerca industrial i la innovació. Volem ser el principal referent en aquest àmbit en el nostre sistema d'innovació, competint en l'àmbit internacional amb els centres europeus més destacats.

Quin tipus de serveis ofereix a les empreses?

Ofereix serveis d'R+D sota contracte, serveis tecnològics avançats, consultoria tecnològica, formació especialitzada i serveis d'assaig i certificació. Intentem cobrir una àmplia gamma de necessitats tecnològiques de les nostres empreses.

Quanta gent forma part del projecte d'Eurecat? Quin perfil tenen?

Actualment, Eurecat té 450 col·laboradors, però els nostres plans de creixement són ambiciosos. Creiem que al final d'aquest exercici haurem superat els 550 treballadors. Els perfils són variats. Comptem amb molts enginyers de diferents especialitats, però també amb físics, químics, matemàtics, biòlegs, economistes, llicenciats en Farmàcia, geòlegs, advocats, psicòlegs, etcètera. La nostra mitjana d'edat és de 38 anys i tenim persones de 22 nacionalitats diferents. Aquests factors són claus a l'hora d'enriquir la nostra visió sobre la innovació, ja que la dota de transversalitat i multicultu-ralitat.

Actualment estem llançant el programa Eurecat +q1feina, per captar talent jove, oferint a les persones acabades de llicenciar o graduar una primera experiència professional en el camp de la innovació.

En general les empreses catalanes són competitives, tal com demostren les nostres xifres d'exportació

Eurecat treballa actualment en més de 160 projectes de recerca i desenvolupament aplicat d'alt valor estratègic. Per on passa actualment la innovació tecnològica a les empreses catalanes?

És difícil generalitzar, però la indústria catalana s'enfronta al gran repte de la indústria 4.0 o la indústria connectada. L'aplicació massiva de les tecnologies de la informació i les comunicacions als processos i productes industrials i la captació i el tractament intel·ligent de tota la informació derivada d'aquests processos significarà una revolució important els pròxims anys.

Les empreses que no s'adaptin a aquests nous models, tindran dificultats per mantenir la seva competitivitat.

Podríem dir que les companyies catalanes estan a l'última tecnològicament si ho comparem amb la resta d'Europa?

En general, les empreses catalanes són competitives, com demostren les nostres xifres d'exportació. No en tots els casos, però, aquesta competitivitat es basa en la seva innovació tecnològica i és aquí on Eurecat pot aportar valor.

Nosaltres pensem que, almenys a mig termini, la competitivitat internacional de les nostres empreses haurà de basar-se més en la innovació constant.

Xavier López és director general corporatiu i d'operacions d'Eurecat, que actualment impulsa un programa per captar talent jove.

En quins sectors som més competitius globalment?

Tenim empreses molt competitives en molts sectors, tot i que en alguns casos trobem a faltar grans empreses innovadores que arrossequin les respectives cadenes de valor. En sectors com l'alimentació, l'automoció, el tèxtil, la farmàcia, els sistemes industrials, el turisme i altres, la nostra competitivitat és molt alta.

Quins són els principals reptes del sector industrial i empresarial del país pel que fa a la tecnologia?

El principal repte és capitalitzar millor la producció científica que es fa al país. Catalunya és molt competitiva en l'àmbit internacional pel que fa a producció científica en diferents camps. Malgrat això, tenim moltes dificultats per connectar de forma sistemàtica el sector científic amb l'empresarial, traduint aquest coneixement en creixement econò-

“El nostre principal repte és capitalitzar millor la producció científica que es fa al país”

mic. En aquesta funció, el rol dels centres tecnològics és fonamental.

Quines són les línies estratègiques de present i futur d'Eurecat?

Eurecat ha de seguir creixent per donar millor resposta al nostre teixit empresarial. Un primer eix estratègic és desenvolupar capacitats tecnològiques, ja sigui internament o a través d'aliances amb altres agents, que ens permetin cobrir al màxim les necessitats tecnològiques de les empreses. Així doncs, les aliances estratègiques amb universitats i centres de recerca són una prioritat estra-

tègica per a nosaltres. Un altre eix estratègic és assolir un major desplegament territorial i comercial que ens permeti arribar millor a un més gran nombre d'empreses.

Així mateix, en paral·lel, estem desplegant polítiques que ens permetin captar, desenvolupar i retenir el talent, invertint en línies estratègiques d'R+D i fent un esforç continuat per millorar la formació de l'equip.

A banda de dirigir Eurecat i d'altres projectes tecnològics també ets professor de Direcció Estratègica a la Universitat Autònoma de Barcelona. Les noves generacions ja s'estan formant amb una nova visió de l'empresa?

Les noves generacions aporten una visió diferent del món, tot i que no en tots els casos tenen encara una percepció clara de la realitat empresarial actual.

Des de la universitat hem d'entendre aquestes noves visions i complementar-les amb la reflexió, l'anàlisi i l'experiència i d'estar al dia sobre les noves realitats empresarials per compartir-les amb la gent que, en un futur immediat, participaran en la gestió de les empreses del nostre entorn.

Quin paper diria que tenen els economistes en la promoció de la competitivitat empresarial i industrial de Catalunya?

Des del punt de vista institucional, crec que els economistes, a través del Col·legi, hem anat guanyant pes en la prescripció de polítiques relacionades amb la competitivitat empresarial i industrial.

En el camp de la gestió, encara ens queda camí per recórrer. Penso que, per exemple, quant a la gestió de la recerca i la innovació, la visió dels economistes és encara poc present, però molt necessària i complementària a l'estrictament científica i/o tecnològica.

Des del seu punt de vista, quin és el perfil específic que haurien de reunir els joves economistes per dedicar-se a la professió i, concretament, als àmbits de la innovació, la tecnologia i la indústria?

Haurien de tenir una bona base acadèmica, però sobretot acumular experiència participant en la gestió de projectes i activitats relacionades amb la innovació i la tecnologia. Formar part d'equips pluridisciplinaris, si pot ser internacionals, que treballin en recerca i desenvolupament tecnològic, és fonamental per adquirir la sensibilitat adequada sobre aquests àmbits de coneixement. ■

Pugi al núvol!

PROGRAMA DE FOMENT DE LA DEMANDA DE SOLUCIONS
DE COMPUTACIÓ EN EL NÚVOL PER A PIMES

Fins a **15.000€** d'ajuda
per a modernitzar la seva empresa

Red.es posa en marxa el programa de foment de la demanda de solucions de computació en el núvol per a petites i mitjanes empreses.

Se'n podran beneficiar PIMES i autònoms, amb menys de 250 empleats i un volum de negoci menor de 50M€, domicili fiscal a Espanya i que hagin iniciat la seva activitat abans de la publicació de les bases.

Sol·liciti la seva ajuda del 18 de maig al 8 de juny i trobi les solucions que millor s'adapten al seu negoci.

subetealanube.gob.es

El Govern de la Generalitat de Catalunya atorga la Creu de Sant Jordi 2016 als col·legiats Carles Colomer i Guillem López-Casasnovas

El 12 d'abril passat el Govern de la Generalitat de Catalunya va acordar atorgar la Creu de Sant Jordi als col·legiats Carles Colomer i Guillem López-Casasnovas.

Carles Colomer és col·legiat des de l'any 1972. Economista d'Empresa de l'any 2003, ha rebut la Creu de Sant Jordi per la seva contribució a la projecció de l'economia catalana. Ha presidit i assessorat, tant a escala

nacional com internacional, diverses empreses, entre les quals hi ha les situades en l'òrbita del Grup Colomer de productes de bellesa, vinculat a la seva família i adquirit posteriorment per Revlon, firma de la qual havia estat directiu.

Guillem López-Casasnovas és col·legiat des de l'any 1986. Col·legiat de Mèrit del Col·legi d'Economistes de Catalunya, és mereixedor de la Creu de Sant Jordi per la seva contribució a la

ciència econòmica, amb línies de recerca com ara l'eficiència del sector públic i la seva revisió en l'àmbit sanitari, les balances fiscals entre comunitats autònomes o les hisendes locals.

Altres col·legiats als qui s'ha atorgat la Creu de Sant Jordi són: Joan Sardà Dexeus (1982), Joaquim Muns (1984), Fabià Estapé (1990), Josep Maria Bricall (1994), Llorenç Gascón (1994), Jordi Nadal (1997), Francesc Cabana (1998), *Revista*

A dalt, Guillem López-Casasnovas. Sobre aquestes línies, Carles Colomer. A l'esquerra, condecorats amb la Creu de Sant Jordi 2016.

Econòmica de Catalunya (1999), Josep Lluís Sureda (2004), Anna Cabré (2005), Antoni Serra Ramoneda (2005), Manuel Castells (2006), Josep Fontana (2006), Andreu Mas-Colell (2006), Narcís Serra (2006), Jacint Ros i Hombravella (2008), Mercè Sala (2008), Isidre Fainé (2010), Salvador Alemany (2011), Joan Colom (2011), Carles Albert Gasòliba (2011), Francesc Granel·l (2012), Andreu Gispert (2013) i Lluís Coromina. ■

La Comissió d'Economia Territorial i Urbana vetlla per donar contingut als estudis econòmics financers del plantejament urbanístic

El passat mes de juliol de l'any 2015, des de la Comissió d'Economia Territorial i Urbana es va fer arribar al Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya una proposta d'index de continguts econòmics i financers per al conjunt d'estudis econòmics i financers que ha de contenir el planejament urbanístic que aproven les Comissions Territorials d'Urbanisme d'arreu de Catalunya.

Derivat d'aquesta primera iniciativa del Col·legi, i durant els

darrers mesos, s'han portat a terme un sèrie de reunions internes de treball entre el Departament de la Generalitat, el CEC, membres de l'INCASÒL i altres professionals per establir els objectius, continguts i instruments disponibles per abordar els continguts econòmics i financers de l'urbanisme, amb la finalitat d'avançar en un pilar cabdal per abordar la viabilitat i factibilitat econòmica i financera de les actuacions de transformació urbanística al nostre país.

El canvi de Govern de la Generalitat ha comportat un parèntesi en el pla de treball; esperem que aviat es repregui l'activitat i les aportacions fetes puguin derivar en una millora de la pràctica urbanística. ■

Cursos gratuïts per a col·legiats joves i col·laboradors de despatxos

El Col·legi d'Economistes de Catalunya ha desenvolupat entre març i juny cinc accions formatives totalment subvencionades gràcies a la promoció del Consorci per a la Formació Contínua de Catalunya, enmarcats en els programes sectorial i transversal de formació professional per a persones treballadores ocupades, en la seva convocatòria de 2015. Han beneficiat un cente-

nar de persones. Les accions han estat les següents:

- Impost sobre el valor afegit (20 hores). 24 assistents.
- Treball en equip (30 hores). 19 assistents.
- Assessorament per a la creació d'empreses (30 hores). 20 assistents.
- Habilitats directives (20 hores). 20 assistents.
- Gestió de tresoreria (24 hores). 19 assistents. ■

Estudiants lleidatans de Batxilletat visiten el Col·legi

Una representació d'estudiants de Batxillerat del Col·legi Maristes Montserrat de Lleida, encapçalats pel seu professor i col·legiat, Pere Sierra, han visitat la nostra seu col·legial. Els alumnes van seguir amb interès les

explicacions sobre les possibilitats d'accedir als estudis d'Economia i Empresa, i les sortides professionals que els pot suposar aquesta elecció, així com l'important paper que té el Col·legi en el seu desenvolupament professional. ■

Relació d'altres col·legials del febrer a l'abril del 2016

Adam Franquès, Josep Maria Adell Trapé, Eduard Alibech Díaz, María Dolores Andújar Larios, Agustín Arjona Garrote, Dani Arroyo Andueza, Carlos Roberto Bardaji Guiral, Mònica Alexandra Barfaluy Gargallo, José María Basols Borràs, Juan Besalduch Valls, Oriol Bou Amores, Sandra Bóveda Sanz, Juan Brull Sardaña, Clara Buera Boyer, Joan Agustí Busom Ambròs, Jordi Calbet Cortés, José María Canelles Pentanàs, Alexandre Carmona Uribe, Francisco Casanovas Codina, Ignasi Castarlenas Cariello, José Ramón Cortina Morales, Raquel Cribillés Alfaro, Xavier Cuervo Martínez, Mario Di Benedetto, Massimiliano Domingo Gutiérrez, María Elsa Dorca Casals, Kevin Escriche Sánchez, Juan Espinosa Verge, Anna Farré Graells, Joan Fayet Pujadas, Maria Dolors Font Viola, José María Gès Royo, Oriol Gibert Penadés, Eloisa Gómez Aguilar, Yolanda González Molina, Evelin Grau Rivas, Albert Hernández Muñoz, Marc Herrera Márquez, Abel Illas Pascual, Pedro Indurain Pérez, Valentín Izurieta Almeida, Ivonne Patricia Josa Mirada, Romina Laya Laspeñas, José María Lluís Benet, Montserrat Begoña López Salvador, Carlos Mangas Monge, Enrique Maraver Martín, Carlos Marotta Llambí, Gabriel Pedro Martínez Giménez, Francisco	Martínez Moya, Diego Martos Carrasco, Antonio Masferrer Vilarrasa, Daniel Matas Tarruella, Xavier Mateo Marín, Carolina Mateu Solé, Esteve Medina Puyó, Carles Miralles Hidalgo, Marcos Morera Vila, Francesc Morte Piferrer, Kevin Oriols Luque, Eva Maria Pacheco Palacios, José Palacios Viñas, Judit Palomo Pedrola, Jordi Pérez Retamero, Maria Lourdes Peries Castaño, Alan Pibernat Cortés, Paula Rabassa Soler, Jaime Raldiris Pujol, Joan Ramírez Martínez, José Carlos Repilado López, Javier Rodríguez Álvarez, Alex Rovira Soria, Anna Rubert Rodríguez, Sergi Salavedra Fanés, Inmaculada Sales Vallejo, José Miguel Salmerón Poveda, José Vicente Sedeño Fuente, Raquel Segarra Vicente, Alexandre Serres Borrull, Magdalena Sillo Rodríguez, Laura Sobrino Almunia, Fernando Soler Aguilar, Guillermo Tena Pi, Luis Termes Hidalgo, Andrés Borja Toda Eraso, Xavier Maria Urbano Giménez, Ricard Urtós Zazo, Jordi Vaca Aramendi, Edurne Vera García, Carlos Vico Luna, Joel Vila Tarragó, Josep Maria Vilalta Oliu, Jordi Villares Alonso, José Luis Vilumara Pérez, Albert Vivolas Vivolas, Vanessa Yagüe Izcara, Fernando Zegarria Zegarria, Marcela Antonieta
---	--

els millors
PREUS I AVANTATGES per als membres del

COL·LEGI D'ECONOMISTES

viatges i campanyes
EXCLUSIVES

contacta amb nosaltres i sol·licita'ns el teu pressupost sense compromís

informació i reserves
C/Calvet, nº 8
93 414 17 07 halcon106@halcon-viajes.es

Halconviajes

Gran participació dels economistes com a voluntaris-formadors en el Programa d'Educació Financera a les Escoles de Catalunya

Un gran èxit, podem dir de la primera participació del Col·legi d'Economistes de Catalunya en la IV edició del curs 2015-2016 del Programa d'Educació Financera a les Escoles de Catalunya (EFEC) que organitza l'Institut d'Estudis Financiers (IEF). Simón Llauredó, un dels companys voluntaris ha participat en cinc tallers. En el seu cas, en el Centre Jesuïtes Educació Bellvitge-Joan XXII.

Un total de 70 economistes de tot el territori català s'han inscrit com a voluntaris-formadors en aquest programa adreçat als alumnes catalans de quart curs d'ESO, i que té com a principal objectiu que nois i noies prenguin consciència de l'ús dels diners en la societat actual.

Aquest programa d'alfabetització i educació financera és una iniciativa capdavantera a l'estat espanyol i s'emmarca dins de les

recomanacions d'organismes internacionals (OCDE), per tal de dotar la ciutadania de millors competències per poder

gestionar i augmentar els estalvis i evitar, alhora, episodis de sobreendeutament i d'exclusió financera. ■

Programa "Consolida't"

Per tercer any consecutiu, el Col·legi d'Economistes de Catalunya ha estat beneficiari d'un projecte dins del Programa Consolida't, de suport a la consolidació, l'enfortiment i la reinvençió del treball autònom emmarcat en el Programa Catalunya Emprèn de la Generalitat de Catalunya, en la seva convocatòria de 2015. De les 16 entitats beneficiàries, el projecte del Col·legi ha estat el que ha rebut una major valoració, ja que és l'únic que crearà quatre grups d'autònoms i que farà un desplegament per tot Catalunya.

Cada grup, un a cada demarcació i seu territorials, tindrà 18 autònoms i estarà coordinat per un consultor. Durant tot l'any, els 72 participants rebran assessorament, mitjançant sis reunions amb els corresponents consultors, així com formació completa sobre diversos àmbits (estats financers, aspectes jurídics, gestió comercial, màrqueting digital). Després de la primera fase de captació de persones interessades, en aquests moments els grups estan en funcionament, desenvolupant les diferents tasques previstes. ■

Nou servei col·legial: recull de jurisprudència tributària

La Comissió de FiscalistesCEC posa en marxa un nou Servei de Difusió de Jurisprudència Tributària segons el qual cada mes s'enviarà als membres de la Comissió d'Assessors Fiscals i es penjarà al web del Col·legi un recopilatori de la jurisprudència i doctrina

administrativa (estatal i autonòmica) més destacada del mes anterior.

Aquest és un servei, exclusiu i gratuït per als col·legiats, que neix amb l'objectiu de convertir-se en un instrument de consulta complementari per als professionals d'aquest àmbit professional. ■

El Col·legi participa en unes jornades formatives sobre sortides laborals per a estudiants

Josep Puigvert, president de la Comissió de Relacions Laborals del Col·legi d'Economistes de Catalunya, va impartir una conferència a l'Institut Daniel Blanxart i Pedrals d'Olesa de Montserrat sobre les noves tendències del mercat laboral. ■

SI LA TEVA EMPRESA ÉS ÚNICA, PROTEGEIX-LA AMB UNA ASSEGURANÇA ÚNICA.

A Zurich sabem que la teva empresa es diferencia de la resta. Per això, podem oferir-te les millors solucions asseguradores, sigui quin sigui el teu tipus de negoci o empresa.

zurich.es/empresas

**ZURICH ASSEGUANCES.
PER ALS QUI ESTIMEN DE VERITAT EL SEU NEGOCI.**

ZURICH®

Col·legi d'Economistes a Girona

La relació de la delegació gironina amb els nous talents i la presentació de l'Enquesta d'Opinió dels economistes Hivern 2016 han marcat l'agenda dels darrers mesos del Col·legi d'Economistes de Catalunya a Girona

Visita de l'Institut de Sils

Un grup d'alumnes de quart curs d'ESO de l'Institut de Sils va visitar el 23 de febrer de 2016 la seu territorial de Girona. Es va fer una taula rodona per parlar sobre les sortides professionals de les carreres universitàries relacionades amb l'economia amb Ricard Meléndez, en representació dels economistes gironins.

Prèviament, els alumnes de d'institut havien realitzat diferents activitats per descobrir els seus interessos professionals i, després, es van establir diferents grups. Els interessats en l'àmbit empresarial i econòmic van ser rebuts al Col·legi per tal d'obtenir informació sobre l'aplicació laboral i empresarial dels estudis d'Economia, Comptabilitat i Finances i Administració i Direcció d'Empreses.

Després d'una breu introducció als estudis econòmics a la universitat, es va passar a debatre sobre la vessant professional, en les seves diferents activitats i especialitats. Els estudiants de quart d'ESO encara veuen lluny la universitat i encara més lluny la seva incorporació al món laboral, i tenen molts

dubtes de quin és el millor camí formatiu per arribar a un objectiu encara poc definit.

Tanmateix, es van perfilar en alguns alumnes uns interessos relacionats amb l'emprenedoria molt clars. Ni aquests ni la resta van mostrar interès en l'administració pública ni en la banca ni en grans corporacions, sinó en àmbits com la indústria musical, el turisme, l'assessorament, etcètera, en molts casos com a petits empresaris, mostrant més confiança en la seva capacitat per portar un negoci i guanyar-se la vida que en el treball per compte aliè.

Les qüestions més concretes es van dirigir als diferents itineraris formatius que permeten arribar a una mateixa destinació professional. Per exemple, per gestionar un establiment turístic hi ha diferents opcions. Es pot estudiar ADE, però també turisme o altres graus universitaris. També es va parlar dels mòduls formatius com a alternativa curricular per accedir al mercat laboral. Alguns també es van mostrar interessats en les sortides profes-

D'esquerra a dreta, Esteve Gibert i Ernest Plana amb Mireia Santamaria, gerent de la FOEG.

nals i les possibilitats de trobar feina i de quin tipus, les condicions laborals, els àmbits de treball i les diferents especialitzacions.

Pel que fa al seu pas al Batxillerat es va començar el nivell de matemàtiques necessari per poder cursar amb èxit els estudis universitaris, la necessitat d'assolir un nivell elevat d'anglès i la conveniència de saber altres idiomes.

La trobada va ser molt enriquidora i el Col·legi es va oferir per continuar aquestes activitats i com a futura casa dels que obtinguessin el títol universitari en les carreres que empara.

Presentació de l'Enquesta d'Opinió dels economistes Hivern 2016 a la FOEG

El passat 31 de març de 2016 Esteve Gibert, president del Col·legi d'Economistes de Catalunya a Girona, i Ernest Plana, president de la Federació d'Organitzacions Empresarials de Girona (FOEG), van fer la presentació de l'Enquesta d'Opinió dels economistes Hivern 2016, a la seu de la patronal gironina. Aquest estudi, que recull l'opinió dels economistes sobre el context actual i les perspectives de futur per al territori, va tenir gran acceptació tant per part dels membres de FOEG com pels mitjans de comunicació gironins. Aquests van fer especial esment als comentaris d'Esteve Gibert i d'Ernest Plana sobre la necessitat d'abaratir el preu de l'energia elèctrica i van destacar el fet que, per demarcacions, els professionals més optimistes en la capacitat de Catalunya per superar definitivament la crisi són els que treballen a Girona amb una puntuació de 5,02 en una escala del 0 al 10. No obstant això, ben pocs confien que aquest sigui l'any de la consolidació del sector immobiliari.

En el transcurs de l'acte es va fer palès que calen més inversions per impulsar sectors que han quedat estancats, especialment en el cas de les infraestructures, ja que són imprescindibles per a la competitivitat de les empreses, i que preocupa especialment l'elevat grau d'atur, el dèficit fiscal de Catalunya amb l'Estat i la situació política. ■

Un moment de la inauguració de la Fira UdL Treball.

Col·legi d'Economistes a Lleida

SEGONA EDICIÓ DE LA FIRA UDL TREBALL

Durant l'any 2016, la delegació de Lleida segueix desenvolupant diferents activitats d'interès relacionades amb l'economia local, que afecten tant els actuals com els futurs col·legiats

El passat dia 16 de març, el Col·legi d'Economistes de Catalunya a Lleida va estar present, per tercer any consecutiu, amb l'estand promogut per l'Associació de Col·legis Professionals de Lleida, a la Fira de l'Ocupació UdL Treball. L'organitza la nostra universitat i s'ubica al Centre de Cultures i Cooperació Transfronterera, al Campus de Capponet.

Fira UdL Treball vol ser el punt de referència anual a la ciutat amb la finalitat d'impulsar i facilitar al teixit empresarial del territori ponentí la captació del millor talent que es genera a la UdL. A la vegada pretén promoure el contacte directe entre els alumnes universitaris dels darrers cursos i les empreses i entitats participants. Paral·lelament, als estudiants de la UdL els suposa poder conèixer de ben a prop les empreses i els col·legis professionals de Lleida presents, descobrir les opcions laborals del mercat i aprendre tècniques que els facilitin escometre un procés de selecció de personal amb èxit. Fins i tot és possiblement el millor espai, i el més adequat, per poder fer l'entrega en mà a una empresa del currículum universitari de l'interessat en una feina. En definitiva, és una bona manera que els futurs graduats tinguin clar què volen i sàpiguin què valoren les empreses d'avui.

La inauguració va estar presidida per la vicerectora d'Estudiants de la UdL, Neus Vila. Va comptar també amb l'assistència del director dels Serveis Territorials d'Ensenyament a Lleida, Miquel Àngel Cullerès; del tinent d'alcalde de la ciutat, Rafael Peris, i de la degana de la Facultat de Dret i Economia de la UdL, Maria José Puyalto. Per l'Associació dels Col·legis Professionals de Lleida hi era el seu president, l'economista Xavier Ticó, i el president del Col·legi d'Economistes a Lleida, Joan Turmo.

A més de l'espai d'exposició, paral·lelament en altres aules es van programar tallers, conferències i una taula rodona amb exalumnes de la UdL. La Universitat de Lleida és pionera en la programació de pràctiques obligatòries a totes les titulacions. Tots els estudiants fan pràctiques a empreses, i així tenen una relació directa amb el món laboral.

En aquesta edició van participar un total de 60 empreses, de les quals 10 van oferir, durant la fira, contractes a graduats de la UdL. La resta de les empreses, acceptava currículums per incorporar-los a les respectives borses de treball. L'Agència Catalana de Turisme ofereix la possibilitat de sol·licitar beques per treballar a l'estranger. Els perfils més desitjats per les empreses van ser per a informàtics, engi-

nyers i titulats en ADE. Cal destacar la presència de deu col·legis professionals. Tots ells estan relacionats amb els estudis que es poden cursar a Lleida actualment. Durant tot el dia es va registrar una xifra superior als 700 visitants, d'acord amb les dades facilitades per l'organització.

Hem de parlar d'un vertader punt de trobada entre estudiants, empreses i col·legis professionals, que es va superant en interès per part de tots els participants any rere any. Una demostració d'això la trobem en la presència creixent d'estudiants i empreses. La valoració que en fan les empreses és ben positiva, ja que hi veuen un retorn clar a la seva dedicació a la Fira. Com ens han dit els organitzadors, "A les empreses no cal anar-les a buscar. Totes les que ja hi han tingut presència en anys anteriors repeteixen".

Pel Col·legi d'Economistes és una bona manera d'intensificar la relació amb l'entorn universitari, en especial entre els estudiants i els graduats d'ADE amb les altres empreses participants, així com promocionar la tasca del Col·legi en la societat. També és un lloc propici per informar els estudiants interessats dels serveis i avantatges que fem. Per exemple, explicant-los la precol·legiació gratuïta, les bonificacions en la col·legiació per a nous graduats, la possibilitat de traslladar ofertes de feina o de pràctiques dels nostres propis col·legiats i la formació continuada i de qualitat que s'imparteix a totes les nostres seus. ■

Col·legi d'Economistes a Tarragona

Dues jornades d'anàlisi i reflexió entorn de la realitat socioeconòmica actual al sud de Catalunya han centrat l'activitat del Col·legi a la demarcació tarragonina

"Oberts al món", Primeres Converses al Camp de Tarragona

Els passats 11 i 12 d'abril, el Col·legi d'Economistes de Catalunya, a través de la seva seu de Tarragona, va coorganitzar les Primeres Converses al Camp de Tarragona ("Oberts al món"). Van ser dues jornades de reflexió i debat col·lectiu sobre la realitat socioeconòmica, actual, amb una focalització específica en el sud de Catalunya.

A partir d'enguany, aquestes jornades volen ser la continuació de les que es van celebrar a Salou entre els anys 1964 i 1970, amb la denominació Converses de Salou, promogudes per economistes i historiadors rellevants de llavors, com Josep Fontana, Ernest Lluch, Carles Calleja i especialment el reusenc Romà Perpinyà, entre d'altres.

Primera jornada

En el transcurs de la primera jornada es va lliurar un reconeixement a les persones que fa cinquanta anys van participar a les anteriors converses, com Xavier Amorós, Ramon Gomis, Josefina Cardó, Josep Vila Abelló i Cosme Saló.

Seguidament va tenir lloc una taula rodona sobre les possibilitats del Camp de Tarragona, que és la segona conurbació demogràfica de Catalunya, d'exercir com a mancomunitat. El debat va anar a càrrec de

Josep Oliveres (geògraf), Agustí Segarra i Joaquim Margalef (economistes).

Segona jornada

La segona jornada va posar sobre la taula la necessitat d'un nou ordre econòmic amb una major orientació a la dinàmica social. La conferència principal va anar a càrrec de l'economista i sociòleg austríac Christian Felber (autor del llibre: *L'economia del bé comú*) que va plantejar les bases d'un nou model basat en l'eficiència col·lectiva. Seguidament hi va haver un contrast a partir de la presentació de tres casos de bones pràctiques d'economia social a càrrec de les empreses cooperatives Som Energia, COOP 57 i l'Olivera.

Finalment les jornades van ser clausurades pel vicepresident del govern de la Generalitat de Catalunya, Oriol Junqueras, que va dissertar sobre el paper que el Camp de Tarragona pot assolir en un futur partint de la seva trajectòria al llarg del temps i dels condicionaments actuals que l'afecten.

Aquestes jornades que han estat iniciativa de la Fundació Privada Mútua Catalana, la Facultat d'Economia i Empresa de la Universitat Rovira i Virgili i el Col·legi d'Economistes, han

Moment del reconeixement a les persones que fa 50 anys van participar a les anteriors converses.

tingut un bon ressò mediàtic i el reconeixement del públic que hi ha pogut assistir.

Més implicació dels gestors públics d'urbanisme

D'altra banda, s'ha constatat la necessitat d'una major implicació per part dels gestors públics que intervenen en les decisions urbanístiques en les repercussions de caire econòmic que tenen les seves decisions. Aquest és un problema generalitzat, però que a Tarragona avui és més palès, ja que ara es projecten i realitzen diverses actuacions urbanístiques com a conseqüència de la pròxima celebració dels Jocs del Mediterrani el 2017.

No hi ha dubte que, en moments d'una especial rigidesa pressupostària, la transcendència econòmica de les inversions en equipaments i infraestructures precisen d'una contrastació del seu impacte econòmic, la seva viabilitat financera i, en definitiva, del retorn de les quantitats invertides.

En aquests moments s'inicia la preparació d'un programa de formació específic per a tècnics i gestors urbanístics, en què s'ajudi a promoure el fonament econòmic de les seves decisions. El programa anirà a càrrec dels economistes Agustí Jover i Miquel Morell, de la Comissió d'Economistes en Economia Territorial i Urbana. Es preveu la seva realització pel mes de juny de 2016.

Presentació del llibre 'L'aventura del mercat: un relat d'economia recreativa'

Finalment cal esmentar l'acollida que va tenir la presentació del llibre *L'aventura del mercat: un relat d'economia recreativa*, del catedràtic d'Economia Aplicada de la Universitat Rovira i Virgili, Agustí Segarra, a la Seu del Col·legi el passat 1 de març. A l'acte van assistir 30 persones que van poder gaudir dels comentaris de l'autor i editor. ■

movistar
Tria-ho tot

Viu **FUSIÓN+**
a màxima velocitat

300 Mb

Fibra

movistar.es Botigues Movistar 1004

Contracta
FUSIÓN+

 FIBRA

UNA MARCA DE *Telefónica*

PROGRAMACIÓ 2016-2017

Per assolir un millor nivell

MÀSTERS, POSTGRAUS I PROGRAMES D'ESPECIALITZACIÓ

Pensada i desenvolupada per a la professionalització i millora dels coneixements dels economistes, la formació impartida per l'Aula d'Economia del Col·legi presenta aquestes propostes

Durada: 153 hores.

Dates: de l'octubre de 2016 al maig de 2017.

Dirigit a: Professionals de l'àmbit tributari i col·laboradors.

L'Aula d'Economia i Empresa del Col·legi d'Economistes de Catalunya imparteix un conjunt de màsters, postgraus i cursos d'especialització, alguns en col·laboració amb universitats i altres organismes, que tenen per finalitat la professionalització i l'actualització dels economistes en el desenvolupament quotidià de la seva activitat.

Màster d'Especialització Tributària, 28a edició

Màster de referència que s'imparteix des de fa 28 anys, que constitueix una eina indispensable per a aquelles persones que vulguin ser consultors fiscals. Està homologat pel Registre d'Economistes Assessors Fiscals (REAF-REGAF). Al llarg de les edicions ha format més de 500 professionals que han volgut orientar la seva carrera laboral cap a l'assessorament fiscal. El temari contempla 20 temes, que van des del tractament particular dels diversos impostos fins a temes organitzatius i procedimentals més transversals (conceptes, declaracions, planificació fiscal...), i introdueix les darreres novetats fiscals. El màster comprèn la realització de pràctiques voluntàries en despatxos professionals. L'equip docent està format per inspectors d'Hisenda, tècnics de l'Administració pública i assessors fiscals. Val a dir que més del 90% dels alumnes que han cursat el màster estan treballant com assessors fiscals.

Durada: 300 hores.

Dates: del 20 d'octubre al maig de 2017.

Dirigit a: titulats universitaris i estudiants de darrers cursos, persones que acaben d'incorporar-se a un despatx professional, persones que volen reorientar-se cap a l'assessorament fiscal i, en general, persones que vulguin especialitzar-se en les àrees tributàries i fiscals.

Programa superior d'especialització en tributació i assessoria fiscal, 24a edició

Programa que té com a principals objectius formar professionals que es vulguin especialitzar en certa àrea fiscal i actualitzar els coneixements dels assessors/consultors actius en matèria tributària. S'analitzen tots els impostos vigents, amb la resolució de supòsits pràctics i una anàlisi detallada de la doctrina administrativa i judicial. Té una estructura de set mòduls, que s'adapten a les característiques personals de cada interessat i són els següents:

- Impost sobre el valor afegit (IVA).
- Impost sobre societats (IS).
- Tributació internacional. No-residents i convenis internacionals.
- Impost sobre transmissions patrimonials (ITP) i AJD. Impost sobre successions i donacions (ISD).
- Tributació local.
- Impost sobre la renda de les persones físiques (IRPF) i impost sobre el patrimoni.
- Llei general tributària i els seus reglaments.

El professorat està integrat per inspectors d'Hisenda i per assessors fiscals.

Màster Oficial en Comptabilitat Superior i Auditoria

Màster que es realitza conjuntament amb el Campus de Sabadell de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) i que té per finalitat la formació d'especialistes en els camps de la comptabilitat i l'auditoria, possibilitant el compliment dels requeriments establerts per a l'examen d'ingrés al Registre Oficial d'Auditors de Comptes (ROAC). S'estructura en 13 mòduls i 2 cursos, i val per 90 crèdits. L'equip docent està integrat per professors universitaris i per professionals exercents del món de la comptabilitat i l'auditoria vinculats al Registre d'Economistes Auditors (REA-REGA). El màster conté unes pràctiques curriculars de 4 o 5 mesos en firmes d'auditoria.

Durada: 420 hores/12 hores setmanals.

Dates: del 26 de setembre de 2016 al juliol de 2017.

Dirigit a: persones interessades en especialitzar-se en els camps de la comptabilitat i l'auditoria de comptes, bé siguin acabades de llicenciar, diplomades o graduades universitàries que vulguin iniciar-se, o bé professionals en exercici que desitgin actualitzar o aprofundir els seus coneixements.

Màster Universitari en Direcció Comptable i Auditoria de Comptes (format executiu, 'part time', semipresencial)

Màster que es realitza conjuntament amb la Universitat de Vic-Universitat Central de Catalunya, per formar professionals per a

l'adequada direcció i supervisió del departament comptable i d'administració dins de l'estructura empresarial o bé per a despatxos que dedicats a l'assessoria comptable i fiscal, així com l'exercici de la professió de l'auditoria. La seva superació dispensa de part de l'examen per accedir a la professió d'auditor de comptes del Registre Oficial d'Auditors de Comptes (ROAC). A més, dóna accés a estudis del programa de doctorat en Dret, Economia i Empresa de la Universitat de Vic-Universitat Central de Catalunya, així com a altres programes de doctorat. Es compon de 5 mòduls i val per 60 crèdits ECTS. Es fa en modalitat semipresencial, i es realitza en format *part-time* a la seu de Barcelona del Col·legi d'Economistes de Catalunya. L'equip de professors està configurat per professors universitaris i per professionals exercents del món de la comptabilitat i l'auditoria vinculats al Registre d'Economistes Auditors (REA-REGA).

Durada: classes presencials els dijous (16:00-20:00 hores).

Dates: d'octubre de 2016 a juny de 2017.

Dirigit a: titulats universitaris, preferentment en els àmbits de l'Economia, la Comptabilitat, l'Administració i Direcció d'Empreses i el Dret, i professionals de la Comptabilitat, l'Auditoria o l'Administració Empresarial amb un mínim de tres anys d'experiència.

Curs superior d'expert comptable

Curs dirigit a totes aquelles persones que vulguin assolir un nivell de qualificació d'expert comptable i una acreditació/titulació en aquest sentit. El curs també dispensa de la part teòrica de l'examen d'aptitud professional del Registre d'Experts Comptables (REC) com a expert comptable acreditat, atès que està homologat per aquest registre. S'estructura en nou grans mòduls, que contenen matèries específiques i són els següents:

- Comptabilitat avançada: comptabilitat fi-

nancera, comptabilitat internacional, i sectorial i pública.

- Costos, pressupostos i aplicacions.
- Combinacions de negocis: fusions, escissions i absorcions, i consolidació.
- Anàlisi d'estats financers.
- Finances.
- Altres matèries econòmiques.
- Anglès.
- Matèries jurídiques.
- Entorn professional: control intern i revisions comptables i introducció a les especialitzacions de l'expert comptable.

L'equip docent està integrat per professors universitaris i per tècnics i professionals experts en cada matèria.

Durada: 187 hores.

Dates: del 18 octubre de 2016 al 12 de juny de 2017.

Dirigit a: persones interessades en assolir un nivell d'expert comptable amb titulació, així com aquelles persones interessades en presentar-se a la prova d'aptitud per inscriure's al REC.

Ningú l'estima com tu.
Ningú el cuida com nosaltres.

Centres residencials i sociosanitaris · Centres i hospitals de dia
Habitatges amb serveis · Serveis d'ajuda a domicili
Atenció sanitària i personal a domicili · Teleassistència

900 45 65 85 www.sarquavitae.es

Can Buxeres
C/ Ametller 6
08906 L'Hospitalet de Llobregat
Tel. 932 603 181

Claret
C/ Sant Antoni Mª Claret 200
08025 Barcelona
Tel. 934 463 320

La Salut Josep Servat
C/ Antequera 8 - 18
08024 Barcelona
Tel. 932 857 512

Bonanova
C/ Calatrava 83
08017 Barcelona
Tel. 932 534 940

Regina
C/ Mare de Déu del Coll 22 - 30
08023 Barcelona
Tel. 932 848 747

Sant Jordi
Crta. Sant Joan Despi 60
08940 Cornellà
Tel. 934 752 690

Curs d'expert en mediació en economia i empresa (semipresencial)

Nova edició del curs sobre mediació especialitzada en l'àmbit mercantil, que té per finalitat dotar els assistents de les aptituds i de les capacitats bàsiques necessàries per actuar en processos de mediació en aquest camp. Es realitza conjuntament amb la Universitat Oberta de Catalunya (UOC). El curs té 170 hores i val per sis crèdits ECTS. Està homologat pel Ministeri de Justícia i pel Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya, cosa que facilita la inscripció en els registres existents per poder actuar formalment com a mediador del mateix Ministeri de Justícia i del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya. S'imparteix en modalitat semipresencial a través de la plataforma de la UOC, i contempla cinc sessions presencials amb experts de la mediació en camps diversos.

Durada: 170 hores (5 sessions presencials).

Dates: de l'1 de novembre de 2016 al 20 de febrer de 2017.

Dirigit a: persones interessades en especialitzar-se en la mediació com a activitat professional, centrada sobretot en activitats pròpies del camp mercantil.

Postgrau en Auditoria Pública

Postgrau que es fa conjuntament amb el Col·legi de Secretaris, Interventors i Tresorers de Catalunya (CSITAL) i el Col·legi de Censors Jurats de Comptes de Catalunya (CCJCC), així com la Diputació de Barcelona i la Universitat de Barcelona (UB). Està coorganitzat i homologat per l'Escola d'Administració Pública de Catalunya de la Generalitat de Catalunya.

nya. L'objectiu és formar i oferir una visió en profunditat sobre l'activitat econòmicofinancera, la comptabilitat pública i el control intern en el sector públic i, sobretot, sobre els instruments d'execució del control financer, a través de tècniques de mostreig i d'auditoria pública. S'estructura en quatre mòduls.

Durada: 270 hores.

Dates: d'octubre de 2016 a juny de 2017.

Dirigit a: llicenciats, diplomats o graduats universitaris, auditors de comptes i professionals de firmes d'auditoria, secretaris, interventors i tresorers i tècnics de les administracions públiques i funcionaris de la Sindicatura de Comptes de Catalunya.

Direcció i gestió de fundacions i altres entitats no lucratives

L'objectiu del programa és proporcionar als dirigents de les fundacions i altres entitats no lucratives i als seus gestors i executius un marc conceptual i unes eines de direcció i gestió en múltiples àmbits (jurídic, fiscal, personal, lideratge, finançament...), que permetin millorar el seu rendiment. S'estructura en les sis sessions següents:

- Marc legal de les fundacions i altres entitats no lucratives a Catalunya i Espanya.
- Marc fiscal de les fundacions i altres entitats no lucratives a Catalunya i Espanya.
- Gestió de les persones i el lideratge a les fundacions i entitats no lucratives.
- Estratègia i gestió financera a les organitzacions no lucratives.
- Responsabilitat dels administradors de les fundacions.

Durada: 42 hores.

Dates: de novembre a desembre.

Dirigit a: membres de patronats, directors i executius d'alt nivell de fundacions i altres entitats no lucratives, així com assessors i consultors i tècnics de l'Administració pública.

Programa en control de gestió/pressupostari: funcions i eines per al 'controller'

Curs que s'imparteix des de fa 25 anys. Proporciona una visió global i detallada del control de gestió i pressupostari, facilita el domini de tècniques i eines actuals i adequades per a un eficient control, dóna una perspectiva integrada dels diferents indicadors de gestió i sistemes d'informació –quadre de comandament–, aprofundeix en el control de les àrees funcionals i operatives de l'empresa i ofereix els conceptes fonamentals per al control i l'auditoria interns. El programa s'estructura en els cinc mòduls següents:

- Model de gestió i pressupost: control i estratègia.
- Aplicació d'eines avançades al control de gestió: sistemes de *reporting*.
- Sistemes d'informació i indicadors de gestió: quadre de comandament integral.
- Control de gestió d'àrees funcionals i operatives: implantació d'un sistema de control de gestió.
- Control i auditoria interns.

Durada: 58 hores.

Dates: d'abril a juny de 2017.

Dirigit a: responsables del desenvolupament de les tasques de control de gestió i de control intern d'empreses i altres organitzacions (*controllers*, directors/responsables de control de gestió...). ■

MBA

Màster en Administració
i Direcció d'Empreses

*Master's Degree in Business
Administration*

3a Edició

MATRÍCULA OBERTA

Inici: 1 d'octubre de 2016

Campus UVic
Campus UManresa

U UNIVERSITAT DE VIC
UNIVERSITAT CENTRAL
DE CATALUNYA

Fes el pas definitiu a la funció directiva professional.

Una experiència transformadora per a tots aquells que aspiren a tenir un coneixement integral de l'empresa i que desitgen adquirir les competències pròpies d'un executiu en una economia global.

Vine a conèixer el MBA en directe:

Master class "Societat digital. Reptes i oportunitats per a les empreses" a càrrec de **Ginés Alarcón**, President de Nae
17 de juny, de 17 a 19 hores

Campus Manresa (Av. Universitària, 4-6 de Manresa)

Master class "Finances empresarials en temps de turbulències econòmiques: entre l'èxit i el fracàs" a càrrec de **José Maria Gay de Liébana**, Premi Economia 2012
8 de juliol, de 17 a 19 hores

Campus Manresa (Av. Universitària, 4-6 de Manresa)

Confirma la teva assistència a mba@uvic-ucc.cat

Per a més informació:

<http://www.uvic-ucc.cat/ca/mba> || mba@uvic-ucc.cat

DIEGO PRIOR

“Els estudis d'Economia i Empresa seran cada vegada més experimentals”

Amb 30 anys d'experiència en la docència, el degà de la Facultat d'Economia i Empresa de la UAB, Diego Prior, és una veu de referència en la formació d'economistes

CLARA BASSOLS, periodista
Departament de Comunicació del Col·legi d'Economistes de Catalunya
cecpremsa@coleccionistes.cat

Degà de la Facultat d'Economia i Empresa de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) des del setembre de 2015, el catedràtic del Departament d'Empresa, Diego Prior, va fer els estudis de llicenciatura, màster i doctorat a la UAB, on exerceix la docència des de 1986. També ha estat secretari i director del Departament d'Empresa, coordinador de la Llicenciatura d'Administració i Direcció d'Empreses, vicedegà de la Facultat d'Economia i Empresa, membre del Consell de Govern de la UAB i coordinador del programa de doctorat del Departament d'Empresa.

Com definiria els estudis d'Economia i Empresa que s'ofereixen a la Universitat Autònoma de Barcelona?

L'actual oferta combina tradició i modernitat, fet que reflecteix les necessitats de la societat. D'una banda, tenim els graus més coneguts (Economia i Administració i Direcció d'Empreses) que formen amb rigor i una molt bona orientació tècnica i professional els futurs experts de l'economia i l'empresa. L'oferta es complementa amb un grau més tecnològic (l'anomenat grau d'Empresa i Tecnologia) o un de més especialitzat (com és el grau de Comptabilitat i Finances). Tenint en compte la necessària adaptació als nous requeriments socials de formació, també cal mencionar les edicions en idioma anglès d'alguns d'aquests graus.

Quines competències diferencien els economistes formats a la UAB?

La UAB sempre s'ha distingit per formar pro-

fessionals amb una bona base conceptual (analítica i metodològica), la qual cosa ha permès als nostres alumnes afrontar els reptes de futur, acadèmics o professionals, amb bones perspectives d'èxit. Els estudiants dels graus de la nostra facultat adquireixen la capacitat de raonar, interpretar i utilitzar la informació que hi ha i molts d'ells, experiència professional. Aquestes capacitats els permetran una adaptació fàcil al món laboral i, a continuació, hauran de decidir com continuar el seu procés de formació.

La reforma educativa aprovada l'any passat preveu la convivència de graus de tres i quatre anys, fet que implica múltiples combinacions amb màsters i postgraus. Com valora aquesta modificació?

D'entrada, cal indicar que nosaltres ens manifestem partidaris dels graus de tres anys, complementats amb una adequada oferta de màsters acadèmics i professionals. Caldrà explicar molt bé (cosa que no s'ha fet fins ara amb el rigor necessari) que això pot aportar clars avantatges: una homologació europea superior pel mateix nombre d'anys cursats i també fugir d'uns graus massa inflexibles on, en la majoria d'ocasions, hi ha una única sortida al final d'un túnel massa llarg. Nosaltres creiem que cal oferir uns graus que transmetin capacitats i coneixements bàsics per continuar amb els màsters que desenvolupen uns coneixements i unes capacitats ja més especialitzats i profunds.

Com preveu que puguin evolucionar en el futur els estudis d'economia i empresa?

Crec que és inexorable que es vagin convertint en uns estudis més experimentals, on l'aprenentatge sigui participatiu i requereixi una orientació activa per part dels estudiants. Això fa necessari comptar amb alumnes im-

plicats, que siguin capaços de documentar-se, seleccionar eines i mètodes adequats per trobar la millor forma de gestionar l'economia i les organitzacions. La innovació disruptiva, l'orientació emprenedora, la diversitat internacional, el comportament ètic i la responsabilitat social seran de més rellevància, i caldrà tenir-ho ben present. Des d'un punt de vista tecnològic, el desenvolupament de les TIC canviarà dràsticament la forma en què les universitats transmetran el coneixement.

Quines noves tècniques ha introduït la universitat en les seves formacions que siguin d'especial interès per als economistes en actiu?

El canvi tecnològic, i la necessitat constant d'actualitzar coneixements i capacitats, fa que els economistes en actiu s'hagin de plantejar seriosament plans d'adquisició i de complement de nous coneixements. Les antigues estructures, d'una parcel·lació excessiva del coneixement, han quedat molt obsoletes. Ara és normal la col·laboració entre professors, i també entre alumnes, de diferents àrees de coneixement per millorar els resultats docents i de recerca. ■

PARTE DE **Bupa**

SANITAS PROFESIONALES

LA NOSTRA ASSEGURANÇA MÉS COMPLERTA PER A PROFESSIONALS COM TU

OFERTA ESPECIAL PER AL COL·LEGI D'ECONOMISTES DE CATALUNYA

SANITAS PROFESIONALES

Prima per persona i mes des de **38,54€¹**

SENSE COPAGAMENTS

COMPLEMENT DE FARMÀCIA INCLÒS²

Núm. de pòlissa: 81608207. Dpto 4

PER A MÉS INFORMACIÓ I CONTRACTACIÓ:

LUCÍA CABALLERO OLMOS

☎ 934 962 588

@ lcaballero@sanitas.es

1. Prima corresponent al tram de 3-24 anys. Primes per persona i mes per a altes de noves pòlisses amb data d'efecte fins a l'01/11/2016 sobre la qual s'aplicarà el recàrrec del Consorci de Compensació d'Assegurances: 0,15 % de la prima neta. Edat màxima de contractació: 75 anys i sense límit d'edat de permanència.

2. Reemborsament del 50% de cada factura fins a un límit de 200 € per client/anualitat.

Molta feina feta

DEL 16 DE FEBRER AL 30 D'ABRIL

Aquests darrers mesos el Col·legi d'Economistes de Catalunya ha tingut un alt grau d'activitat i d'èxit de participació

BARCELONA

Comissió d'Assessors Fiscals

Debats fiscals

Dirigits per Enric Corominas, assessor fiscal a TAX Barcelona Advocats i Economistes SL; Josep Sotelo, assessor fiscal a Audiconsultores Advocats i Economistes, SLP, i Pedro Villar, de Gabinet Assessor Fernández SL. Els debats oberts de consultoria fiscal van tenir lloc el mateix dia, una hora i mitja abans de les sessions temàtiques.

1a Jornada Tributària

Celebrada a l'Hotel Catalonia Plaza.

'Els CDI i els intercanvis d'informació internacional'

A càrrec de Francisco Lavandera, soci del Departament de Dret Tributari de Garrigues. Videoconferència amb les seus de Girona i Lleida.*

'Derivació de la responsabilitat tributària'

A càrrec de Javier Grávalos, advocat. Inspector d'Hisenda de l'Estat (en excedència). Videoconferència amb les seus de Girona, Lleida i Tarragona.*

'Principals novetats en la legalització de llibres de comerç'

Sessió temàtica a càrrec d'Iñaki Frías, advocat. Soci de l'Àrea Mercantil a Rousaud Costas Duran, SLP. Videoconferència amb les seus de Girona, Lleida i Tarragona.*

'Debats de Procediments Tributaris: Inspecció'

A càrrec de Jorge Sarró advocat, soci responsable de l'Àrea de Dret Fiscal de Rousaud Costas Duran i membre en excedència del Cos Superior d'Inspectors de Finances de l'Estat.

'Mesures per a l'eliminació de la doble imposició en la nova Llei de l'impost sobre societats'

A càrrec de Neus Sala, economista. Sòcia d'Audiconsultores Advocats i Economistes, SLP, i de Josep Sotelo, diplomad en Ciències Empresarials, associat d'Audiconsultores Advocats i Economistes, SLP, i membre de la Comissió de FiscalistesCEC. Videoconferència amb les seus de Girona, Lleida i Tarragona.*

'Novetats en la campanya de la renda 2015'

Conferència a càrrec de Gonzalo García de Castro, delegat especial de l'AEAT a Catalunya; Francisca Cardador Guijo, cap de la Dependència Regional de Gestió Tributària de l'AEAT a Catalunya, i de Jaume Saura Bort, cap de la Dependència Regional d'Informàtica de l'AEAT a Catalunya. Va donar la benvinguda Joan B. Casas, degà del Col·legi d'Economistes de Catalunya; va presentar Valentí Pich, president del Consell General d'Economistes i va moderar Nacho Cornet, president de la Comissió de FiscalistesCEC.*

Comissió Gestora

Espai Despatxos: Responsabilitat penal dels despatxos professionals. Pla de prevenció penal del despatx.

Amb la participació de Xavier Subirats, del Comitè Permanent del Col·legi d'Economistes de Catalunya i soci d'Amsel Assessors; de Josep Aragonés, director general de Tax &

Accounting de Wolters Kluwer España, Àlex Garberí, de Socio Director & Fundador-Cap de Divisió de Defensa Penal de Garberí Penal, i Joan Saula, Advocat Mercantilista i Soci de Climente, Saula & Rodríguez Pombo.

'Economia col·laborativa: qui guanya i qui perd?'

Debat amb la participació de Dídac García, responsable d'assumptes europeus del Gremi d'Hotelers de Barcelona, i Joan Subirats, doctor en Ciències Econòmiques i catedràtic de Ciència Política de la UAB. Va moderar Xavier Segura, vocal de la Comissió Gestora del Col·legi d'Economistes de Catalunya i soci de Tracis, Projectes Econòmics i Financers. Videoconferències amb les seus de Girona i Tarragona.

Roda de premsa

Presentació de la declaració sobre licitació del projecte de la Sagrera, juntament amb el Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, el Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports de Catalunya i el Col·legi d'Enginyers Industrials de Catalunya.

'Anàlisi del resultat empresarial: una perspectiva econòmica'

Presentació del llibre 'Productivity Accounting: The Economics of Business Performance'

Conferència a càrrec d'Emili Grifell-Tatjé, catedràtic d'Organització i d'Economia de l'Empresa de la UAB i autor del llibre. Benvinguda a

càrrec de Joan Ràfols, president territorial de Barcelona del Col·legi d'Economistes de Catalunya. Acte presentat per Diego Prior, degà de la Facultat d'Economia i Empresa de la Universitat Autònoma de Barcelona. Videoconferència amb les seus de Girona, Lleida i Tarragona.

Assemblea ordinària de col·legiats

Per l'aprovació de la proposta de liquidació del pressupost de l'any 2015 presentada per la Comissió Gestora.

Acte de benvinguda als nous col·legiats

Amb la participació del degà, Joan B. Casas, de Joan Ràfols, president territorial de Barcelona, i de Maurici Olivé, gerent del Col·legi, que van lliurar el carnet i els diplomes als nous col·legiats dels mesos de desembre del 2015 al març del 2016.

Presentació de l'estudi 'Anuari de l'euro 2015'

Organitzat conjuntament amb l'Institut Analistes Financers i amb la participació de Pedro Lecuona, president de la Delegació Catalana de l'Institut Espanyol d'Analistes Financers; Anton Gasol, membre de la Junta del Col·legi d'Economistes de Catalunya, i Fernando Fernández Méndez de Andés, director de l'estudi. Va clausurar l'acte Josep Maria Sánchez, director general de Política Financera, Assegurances i Tresor de la Generalitat de Catalunya.

'La segona oportunitat empresarial: realitat o ficció?'

Conferència i projecció del curtmetratge *El corredor*, amb la participació con a ponents de José María Torres, president de Numintec i productor de la cinta, i Ramon Vila, patró de la Fundació Pimec. Va donar la benvinguda Joan Ràfols, president territorial de Barcelona del Col·legi d'Economistes de Catalunya.

Grup de Treball dels Economistes Sèniors

'La gestió dels refugiats a Europa a 2016: fracàs total'

Amb la participació d'Eduard Segarra, professor de Dret Internacional Públic a ESADE i president de l'Associació de Nacions Unides Espanya. Va presentar Josep Vila, membre del Grup de Treball dels Economistes Sèniors i va moderar Santiago Iglesias, president del Grup de Treball dels Economistes Sèniors i advocat. La benvinguda va anar a càrrec de Joan B. Casas, degà del Col·legi d'Economistes de Catalunya. Videoconferència amb les seus de Girona i Tarragona.

'Què pot fer el farmacèutic per la gent gran?'

Conferència a càrrec de Josep A. Poch, doctor en Farmàcia, i de Marta Pons, doctora en farmàcia. Va presentar Santiago Iglesias, president del Grup de Treball, i va moderar Francesc Planells, membre del Grup de Treball.*

* Documentació a disposició dels interessats al web del Col·legi.

'La problemàtica de les successions a l'empresa familiar'

Conferència amb la participació com a ponent de Montserrat Marcos, diplomada en Ciències Empresarials, assessora fiscal i auditora de comptes. Va moderar Santiago Iglesias, president del Grup de Treball dels Economistes Sèniors i advocat, i va presentar Jordi Montañés, membre del Grup de Treball dels Economistes Sèniors. Videoconferència amb les seus de Girona, Lleida i Tarragona. Vídeo disponible a [youtube.com/economistescat](https://www.youtube.com/economistescat).*

Ruta guiada

Petjades de la maçoneria a la Ciutat Comtal.

Comissió d'Economia de la Salut

Dinar-col·loqui

Amb Manel Jovells, premi Economista d'Empresa de l'any 2015, gerent d'Althaia, Xarxa Assistencial Universitària de Manresa.

Dinar-col·loqui

Sota el títol *Sostenibilitat del sistema de salut a Catalunya 2011-2015, lliçons apreses i per aprendre*, amb la participació de Roser Fernández, economista i gerent de l'Institut Guttmann.

Dinar-col·loqui

Amb el títol *Repensant el model de nou: rols del CatSalut i de l'ICS*, amb David Elvira, director del Servei Català de la Salut.

Comissió d'Economia Financera

'Estudi sobre els usos al sector financer. La protecció de l'estalviador o inversor'

A càrrec d'Albert Grau, analista de Renda Variable i assessor financer independent a Argenta Patrimonios EAFI; Francisco Albuixech, delegat de la CNMV a Barcelona, i David Gassó, economista, president Economistas Asesores Financieros, EAF-CGE i soci d'Anchor Capital Advisors EAFI. Va presentar Begoña Castro, presidenta del Grup de Treball EAFI de la Comissió d'Economia Financera del Col·legi d'Economistes de Catalunya i sòcia del clúster Investment Advisors EAFI. Videoconferències amb les seus de Girona, Lleida i Tarragona.*

'Perspectives dels mercats financers per al 2016'

Dinar-col·loqui organitzat pel Fòrum Economistes en Mercats Financers i amb la participació d'Àlex Fusté, economista en cap del Grup Andbank. Va moderar l'acte Montserrat Casanovas, doctora i catedràtica d'Economia Financera, secretària de la Comissió Gestora del Col·legi d'Economistes de Catalunya i presidenta del Fòrum.

'Emprenedoria i innovació social, impact investment i venture philanthropy'

Conferència a càrrec d'Ernest Lara, director executiu de Richi Social Entrepreneurs; Richi García, fundador i president de la Richi Foundation, i Vicenç Ferrer, *investors relations* de Bioventures Investors (per Skype). Va moderar Esteve Sarroca, president de la Comissió d'Economia Financera, i va donar la benvinguda Joan B. Casas, degà del Col·legi.

'Reptes i idees d'inversió per al 2016'

Conferència organitzada pel Grup de Treball EAFI amb la participació de Joan Grau, president d'EDM Gestió SA SGIIC, com a especialista en renda variable; Jordi Viladot, president i director general de Gesiuris Asset Management com a especialista en macro i renda variable, i Eduardo de Olano, responsable d'anàlisi i selecció d'actius de Smart Gestión EAFI i exdirector d'Inversió Mechbanc, com a especialista en macro, renda variable i renda fixa. Va moderar Begoña Castro, presidenta del Grup de Treball EAFI de la Comissió d'Economia Financera del Col·legi, i va presentar Carmen García, vicepresidenta de la Comissió d'Economia Financera. Videoconferències amb les seus de Girona, Lleida i Tarragona.

Fòrum inversor Economistes BAN Edició XVIII

Organitzat per Business Angels Economistes BAN del Col·legi d'Economistes de Catalunya.

'Realitats, riscos i percepcions de la recuperació econòmica'

Dinar-col·loqui del Fòrum Economistes en Mercats Financers, amb la participació d'Oriol Aspachs, director de Macroeconomia de l'Àrea de Planificació Estratègica i Estudis de CaixaBank, i l'assistència de Joan B. Cases, degà del Col·legi d'Economistes de Catalunya. Va moderar l'acte Montserrat Casanovas, doctora i catedràtica d'Economia Financera, secretària de la Comissió Gestora del Col·legi d'Economistes de Catalunya i presidenta del Fòrum.*

Comissió d'Economia Catalana

Cicle Deu Temes Clau per a Catalunya.

Conferència 'L'ofec financer de la Generalitat: passat, present i futur'

A càrrec d'Albert Carreras, catedràtic d'Història i Institucions Econòmiques al Departament d'Economia i Empresa de la Universitat Pompeu Fabra i exsecretari general del Departament d'Economia i Coneixement de la Generalitat de Catalunya. Va moderar Modest Guinjoan, economista i president de la Comissió d'Economia Catalana. Videoconferències amb les seus de Lleida i Tarragona.*

Cicle Deu Temes Clau per a Catalunya.

Conferència 'El què i el com del sistema de pensions en una Catalunya Estat'

A càrrec de Concepció Patxot, professora titular de la Facultat d'Economia i Empresa

de la Universitat de Barcelona i directora de la Xarxa de Referència en Economia i Polítiques Públiques. Va moderar Modest Guinjoan, economista i president de la Comissió d'Economia Catalana, i va presidir Joan B. Cases, degà del Col·legi. Videoconferències amb les seus de Girona, Lleida i Tarragona.*

Cicle Deu Temes Clau per a Catalunya.

Conferència 'Independència i deute de la Generalitat. Accés als mercats financers internacionals'

Amb la participació dels ponents David Ros, economista i interventor de l'Administració Local, i Robert Casajuana, economista, operador del mercat de bons. Va presentar i moderar Modest Guinjoan, economista i president de la Comissió d'Economia Catalana. Videoconferència amb les seus de Girona i Tarragona.*

Comissió de Comptabilitat (Comissió Conjunta CEC-ACCID)

'La figura de l'expert comptable:

situació actual i perspectives'

Conferència a càrrec de Xavier Subirats, membre de la Comissió Gestora del Col·legi d'Economistes de Catalunya, president del Registre d'Experts Comptables de Catalunya (RECC) i membre de la Junta Directiva de l'ACCID, i Carlos Puig de Travy, membre de la Comissió Gestora del Col·legi d'Economistes de Catalunya, president del Registre d'Economistes Auditors REA+REGA i membre de la Comissió de Comptabilitat (Comissió Conjunta CEC-ACCID). Va presentar Martí Garcia, vicepresident de la Comissió de Comptabilitat (Comissió Conjunta CEC-ACCID). Videoconferències amb les Seus de Girona, Lleida i Tarragona.*

'Càlcul del cost de producció: resolució del 14 d'abril del 2015 de l'ICAC'

Conferència a càrrec de Ramon Ferrer, economista i auditor de Comptes, professor (TEU-jub) de Dret Financer i Tributari de la UB. Va presentar i moderar Martí Garcia, vicepresident de la Comissió de Comptabilitat (Comissió Conjunta CEC-ACCID). Videoconferències amb les seus de Girona, Lleida i Tarragona.*

Millores a introduir en el Compte de Pèrdues i Guany

Conferència a càrrec d'Emili Gironella, economista i auditor de comptes, i acadèmic de la Real Acadèmia de Doctors, i Joaquim Rabaseda, economista i catedràtic d'universitat. President de l'Agrupació de Professors de Comptabilitat i Control i membre de la Junta de l'ACCID. Va presentar i moderar Martí Garcia, vicepresident de la Comissió de Comptabilitat (Comissió conjunta CEC-ACCID). Videoconferències amb les Seus de Girona, Lleida i Tarragona.*

Comissió d'Economia i Sostenibilitat

Tertúlies Compartir Coneixement Enriqueix i Crea Valor (TERCOM).

'Primer acord universal climàtic a la COP21 de París'

El ponent i moderador de la tertúlia va ser Mariano Marzo, col·legiat de Mèrit del Col·legi d'Economistes de Catalunya, doctor, catedràtic i professor de la UB. Els contertulians van ser Ferran Tarradellas, director de la Representació de la Comissió Europea a Barcelona; Frederic

Ximeno, biòleg, soci director Estudi Ramon Folch i Associats (ERF); Elvira Carles, farmacèutica, directora de la Fundació Empresa i Clima, i Anton Gasol, economista, consultor econòmic financer i interventor de la Comissió Gestora del Col·legi. Va presentar Joan Ràfols, president territorial de Barcelona i president de la Comissió d'Economia i Sostenibilitat del Col·legi.

'La tarifa elèctrica espanyola. Perspectiva internacional'

Conferència organitzada conjuntament amb la Taula Interprofessional de l'Energia amb la participació, com a ponent, de David Robinson, economista de l'Oxford Institute for Energy Studies i autor de l'estudi *Análisis comparativo de los precios de la electricidad en la Unión Europea y en Estados Unidos*. Panelistes: Virginia Guinda, presidenta del Fòrum Energia Empresa de Foment del Treball, i F. Xavier Mena, economista i catedràtic d'ESADE. Benvinguda de Joan Ràfols, president territorial de Barcelona del Col·legi. Videoconferències amb les seus de Girona, Lleida i Tarragona. Vídeo disponible a youtube.com/economistescat.*

Seminari d'Ecoinnovació

Organitzat conjuntament amb el Laboratori Ecoinnovació i amb la participació d'Oriol Amat, economista, catedràtic d'Economia Financera i Comptabilitat de la Universitat Pompeu Fabra; Jordi Oliver, secretari tècnic del Laboratori d'Ecoinnovació; Ramon Farreny, secretari tècnic del Laboratori d'Ecoinnovació; Enric Cañas, conseller delegat de Transports Metropolitans de Barcelona (TMB), i Leandro Barquín, director de la Fundació Fòrum Ambiental. La benvinguda i la presentació va anar a càrrec de Joan Ràfols, president de la Comissió d'Economia i Sostenibilitat i president territorial de Barcelona del Col·legi, i Jordi Portabella, director de l'Àrea de Recerca i Coneixement de l'Obra Social de 'la Caixa'.*

Comissió d'Auditors de Comptes REA+REGA Catalunya

'Aspectes pràctics de les auditories de les entitats no lucratives'

Sessió tècnica d'auditoria a càrrec de Montserrat Sagarra, economista i auditora de comptes. Va presentar Emilio Álvarez, president de la Comissió, i va moderar Francesc Garreta, vicepresident de la Comissió. Videoconferències amb les seus de Girona, Lleida i Tarragona.*

'Novetats en la independència dels auditors de comptes i règim d'incompatibilitats continguts en la nova Llei d'auditoria de comptes'

Sessió tècnica d'auditoria amb la participació com a ponents de Félix Pedrosa, economista, advocat i auditor de comptes, professor a les Facultats d'Econòmiques i Dret de la Universitat Autònoma de Barcelona. Va moderar Francesc Garreta, vicepresident de la Comissió d'Auditors de Comptes REA+REGA Catalunya, i va presentar Emilio Álvarez, president de la Comissió d'Auditors de Comptes REA+REGA Catalunya. Videoconferències amb les seus de Girona, Lleida i Tarragona.*

Comissió d'Economia Agroalimentària

'Casa Ametller. Evolució d'un projecte d'integració vertical'

Conferència a càrrec de Xavier Parra, director de màrqueting del Grup Ametller Origen. Va

presentar l'acte Óscar Alfranca, economista i professor de la UPC, i la benvinguda va anar a càrrec de Modest Guinjoan, president de la Comissió d'Economia Agroalimentària del Col·legi. Videoconferències amb les seus de Girona, Lleida i Tarragona.

'El Pla Hidrològic de l'Ebre a debat, la visió des de Catalunya'

Conferència de Carles Gabernet, cap de la Unitat Jurídica de Regadius d'Infraestructures.cat; de Diego Moxó, director de l'Àrea de Gestió del Medi de l'Agència Catalana de l'Aigua, i d'Oriol Anson, director general de Desenvolupament Rural del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació de la Generalitat de Catalunya. Acte presentat per Francesc Reguant, vicepresident de la Comissió d'Economia Agroalimentària del Col·legi, i presidit per Joan B. Casas, degà del Col·legi. Videoconferències amb les seus de Girona i Lleida.*

Comissió d'Economia i Finances de l'Esport

'Conseqüències del recurs contra la Llei catalana de l'exercici de professions de l'esport'

Taula rodona amb la participació com a ponents de Román Gómez, advocat i professor associat de Dret Administratiu de la Universitat de Barcelona i cap dels Serveis Jurídics del Futbol Club Barcelona; Xavier-Albert Canal, advocat i president de l'Associació Catalana de Dret Esportiu, i José María Gay de Liébana, president de la Comissió d'Economia i Finances de l'Esport del Col·legi. Va moderar Jaume Alonso-Cuevillas, membre de la Comissió d'Economia i Finances de l'Esport. Videoconferències amb les seus de Girona, Lleida i Tarragona.

Diàlegs d'Economia i Esport:

'L'eficiència econòmica en l'esport'

Conferència amb la participació de José María Gay de Liébana, president de la Comissió d'Economia i Finances de l'Esport del Col·legi, i Ander Mirambell, llicenciat en Ciències de l'Activitat Física i l'Esport i màster en Gestió i Direcció d'Instal·lacions Esportives. Amb la col·laboració de DAMM Fundació. Videoconferències amb les seus de Girona i Tarragona. Vídeo disponible a [youtube.com/economistescat](https://www.youtube.com/economistescat).*

'Impacte socioeconòmic dels ports esportius i turístics de Catalunya'

Taula rodona amb la participació de Tomàs Gallart, president de l'Associació de Ports Esportius i Turístics; José María Gay de Liébana, president de la Comissió d'Economia i Finances de l'Esport del Col·legi, i Jordi Ponjoan, presi-

dent del Club Nàutic Esportiu de l'Estartit. Va moderar Jaume Alonso-Cuevillas, membre de la Comissió d'Economia i Finances de l'Esport, i va donar la benvinguda Joan Ràfols, president territorial de Barcelona del Col·legi. Amb la col·laboració de DAMM Fundació. Videoconferències amb les seus de Girona i Tarragona. Vídeo disponible a [youtube.com/economistescat](https://www.youtube.com/economistescat).*

Grup de Treball d'Economistes per una Economia Social

'De l'assistencialisme als drets.

Dissenyant una renda municipal per reconvertir les múltiples polítiques d'ajuts en un dret subjectiu'

Conferència a càrrec de Lluís Torrens, director de Serveis de Planificació i Innovació, Àrea de Serveis Socials de l'Ajuntament de

Barcelona. Va presentar Maite Soler, coordinadora del Grup de Treball Economistes per una Economia Social.*

Presentació de la Fundació Oportunitas.

'Lluitant contra l'atur, tot generant oportunitats per l'autoocupació i la inserció laboral'

Amb la participació dels ponents Cristina Dumitrescu, *microfinance investment manager* de l'European Investment Fund (FEI); Toni Sierra, vicepresident de l'European Microfinance Network (EMN), i Marcel Abbad, president del Patronat de la Fundació Oportunitas. Va presentar Maite Soler, coordinadora del Grup de Treball Economistes per una Economia Social. Videoconferències amb les seus de Girona, Lleida i Tarragona. Vídeo disponible a [youtube.com/economistescat](https://www.youtube.com/economistescat).

Comissió d'Economia del Turisme

'Conseqüències econòmiques de la moratòria hotelera a la ciutat de Barcelona'

Conferència organitzada per la Comissió d'Economia del Turisme, a càrrec d'Agustí Colom, regidor d'Ocupació, Empresa, Comerç i Turisme de l'Ajuntament de Barcelona, i Joan

* Documentació a disposició dels interessats al web del Col·legi.

TALLERES UVEENE

Passeig Sant Joan, 175 - Bjos · 08037 BCN
93 459 30 08 - 93 459 27 68
ventas@talleressvn.com

25° ANIVERSARIO 1990-2015

INSTALACIONES: 1000 M2

HORARIO DIARIO DE 8 A 20 H
SÁBADOS DE 9 A 13 H

TALLERES

Reparaciones de motos y coches
Revisiones ITV y Mantenimiento
Selección de motos de ocasión (compra/venta)

SERVICIOS

alquiler de motos y scooters de las principales marcas
cesión de motos de cortesía

CONCESIONARIO / SERVICIO OFICIAL

Peugeot, Benelli/Keeway, Honda
y las mejores marcas del mercado
200 motos nuevas en exposición y vo (variable)

VOCACIÓN

Atenderles y Comprenderles: Nos gusta nuestro trabajo

Moles, president de la Confederació Empresarial d'Hostaleria, Restauració i Apartaments Turístics de Catalunya (CONFECAT). Va donar la benvinguda Joan B. Casas, degà del Col·legi d'Economistes de Catalunya, i va moderar Joan Bóveda, soci-director de BurgMaster Hospitality Consultants. Videoconferències amb les seus de Girona i Tarragona.

Jornada 'Tecnologia i turisme'

Organitzada per la Comissió d'Economia del Turisme conjuntament amb Ötentik amb la participació de Carlos Barrabés, empresari pioner en venda electrònica, i el professor Ian Millar, *visiting lecturer-IT* de l'École Hôtelière de Lausana. Celebrada al Saló B-TRAVEL de la Fira de Barcelona.

Altres activitats

'Unió fiscal europea: implicacions per a Catalunya'

Debat organitzat per la Comissió d'Economia Internacional i Unió Europea amb la participació com a ponents de Lluís Salvadó, secretari general d'Hisenda de la Generalitat de Catalunya, i Ernest Maragall, diputat al Parlament Europeu. Va presidir Joan Ràfols, president territorial de Barcelona, i va moderar Xavier Ferrer, economista i polític, vicepresident de la Comissió d'Economia Internacional i Unió Europea del Col·legi d'Economistes de Catalunya. La presentació de l'estudi *Quina unió fiscal europea?* de la Fundació Catalunya Europa, va anar a càrrec de Jordi Angusto, economista. Videoconferències amb les Seus de Lleida i Tarragona.

'Gestió simultània (t+i): el valor estratègic i sistèmic de la gestió d'intangibles'

Conferència organitzada per la Comissió d'Economia del Coneixement i Innovació a càrrec d'Esteban Sitges, director executiu d'APDO (Asociación de Profesionales en Desarrollo de la Organización), promotor de l'Institut d'Intangibles i membre de la Comissió d'Intangibles de l'ACCID, i de Salvador Guasch, economista, humanista, president d'honor de la Comissió d'Intangibles de l'ACCID i autor de *Comptabilitat Simultània*. Va presentar Julià Manzanar, economista i

vicepresident de la Comissió d'Economia del Coneixement i Innovació del Col·legi d'Economistes de Catalunya i Jordi Martí, CEO & fundador d'ALTRIUM Strategic Collaboration i vicepresident d'Intangibles de l'ACCID.

Reunió del panell d'experts de l'IEBE

Per examinar el resultat de l'enquesta corresponent a la previsió de tancament de l'IBEX a 30 de juny de 2016

'Com el Club XXI Sècle de Catalunya afronta els reptes de futur de la diversitat i la igualtat a les empreses'

Conferència organitzada pel Grup de Treball d'Igualtat i Diversitat a càrrec de Iolanda Pi-edra, economista, presidenta del Club XXI Sècle de Catalunya –el Club de la Diversitat–, presidenta d'honor d'IVEAMPA i coordinadora del Grup de Treball d'Emprenedoria i Fons d'Inversió del Clúster Marítim Español, i de Josep González, president de PIMEC i vicepresident del Club XXI Sècle de Catalunya –el Club de la Diversitat–. Va moderar Montserrat Sagarra, coordinadora del Grup de Treball d'Economia de la Igualtat i de la Diversitat del Col·legi d'Economistes de Catalunya, i va presidir Joan B. Casas, degà del Col·legi d'Economistes de Catalunya. Videoconferències amb les Seus de Girona i Tarragona.

'Les TIC, eina d'integració social'

Conferència organitzada per la Comissió d'Organització i Sistemes d'Informació amb la participació com a ponents de Pol Vallerro, responsable del servei d'Ofisfera; i Ricard Matas, gerent de Fundació Tallers. Va moderar Josep Maria Gallart, vicepresident de la Comissió d'Organització i Sistemes d'Informació.*

SEU DE LLEIDA

Ronda de Finançament: 'Novetats i oportunitats financeres i entrevistes de finançament'

Acte organitzat conjuntament amb GLOBALLEI amb la participació com a ponents d'Ignacio Aguado, analista d'Inversions d'ENISA; i Eloi Noya, director de Crèdit a Loan Book.

SEU DE TARRAGONA

Presentació del llibre 'L'aventura del mercat: un relat d'economia recreativa'

Amb la participació d'Agustí Segarra, autor del llibre; Miquel Àngel Pradilla, professor de la URV i director científic d'Onada Edicions, i Juanjo Pujadas, professor de la URV.

Participació en el Fòrum de l'Ocupació Universitària de la Facultat d'Economia i Empresa de la URV

I Converses al Camp de Tarragona "Oberts al món"

Amb la participació de Josep Fàbregas, professor d'Història Moderna de la URV; Agustí Segarra, catedràtic d'Economia Aplicada de la Facultat d'Economia i Empresa de la URV; Josep Oliveras, catedràtic de Geografia d'Anàlisi Regional de la URV; Joaquim Margalef, economista i exdirector de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat, i Christian Felber, autor del llibre *L'economia del bé comú i reconegut internacionalment per impulsar un nou model de productivitat alternatiu al capitalisme financer*, organitzades per la Fundació Privada Mútua Catalana, la Facultat d'Economia i Empresa de la Universitat Rovira i Virgili i el Col·legi d'Economistes de Catalunya.

36 anys al servei DE L'ECONOMIA DE LA SALUT

La Comissió fou constituïda per la Junta de Govern al final de l'any 1979 i, per tant, és una de les més antigues del Col·legi

La Comissió d'Economia de la Salut és el lloc de trobada, establert pel Col·legi d'Economistes de Catalunya, dels professionals que treballen en el sector de la salut, tant des de l'àmbit privat i universitari, de recerca, com dels professionals que treballen dins de la gestió sanitària i dins de l'Administració.

La Comissió és i ha estat un referent en tot allò relacionat amb l'economia de la salut, no només a Catalunya, sinó també a la resta de l'Estat. Va ser la primera associació a tot Espanya dedicada a aquesta disciplina i ha estat l'embrió tant de la resta d'associacions que es dediquen a l'economia de la salut, com de la majoria dels principals esdeveniments que s'han organitzat. Ha estat, a més, la impulsora principal de la introducció de la racionalitat i de la lògica econòmica a l'hora d'establir criteris per a la gestió macroeconòmica de la despesa en sanitat, així com aportacions operatives en la gestió dels diversos centres mèdics i hospitalaris.

Els seus objectius eren i són els següents:

- Oferir als professionals, que d'una manera o altra estan relacionats amb el sector, serveis específics, tant de formació com d'informació.
- Oferir un servei tant a la societat en general com específicament al sector.

Els principis que orienten les actuacions de la Comissió són:

- Professionalitat
- Neutralitat i independència.
- Interrelació amb altres àrees d'activitats i d'interès del Col·legi
- Interrelació i col·laboració amb altres organismes i institucions del sector a Catalunya.

La trajectòria de la Comissió, que actualment fa 36 anys, ha estat possible gràcies a un conjunt nombrós de persones, col·legiades i no col·legiades, que ha fet que a dia d'avui siguin 293 els membres inscrits.

Ens organitzem a través de:

- **Comitè Permanent.** Amb sis membres.

• **Plenari de la Comissió.** Integrat tant per economistes com per altres professionals, metges, advocats, que ho hagin sol·licitat i tinguin l'aval d'un dels membres de la Comissió.

El conjunt d'activitats que duem a terme són les següents:

- Conferències obertes a la societat (sols o en col·laboració amb altres entitats o comissions).
- Xerrades i tertúlies d'interès per als membres de la Comissió.
- Dinars-tertúlies. Dinars-col·loqui sobre temes d'interès en economia de la salut.
- Noticiari d'economia de la salut. Article inclòs a cada número de *l'Informatiu de l'Economista*.
- Participació en una de les taules estratègiques de la Jornada dels Economistes.

Dintre de les activitats que hem realitzat aquest any voldríem destacar les següents:

Dinar-col·loqui. Presentació del llibre 'El bienestar desigual'

A càrrec de Guillem López Casasnovas, catedràtic d'Economia de la Universitat Pompeu Fabra, conseller independent del Consell de Govern del Banc d'Espanya i autor del llibre. Va presentar l'acte Joan B. Casas, degà del Col·legi d'Economistes de Catalunya, i Guillem López, membre de la Comissió i que hi col·labora activament des de els seus inicis, i de la qual va ser impulsor i responsable de l'inici i funcionament, ens va fer l'honor de presentar el seu llibre i explicar-nos abastament els raonaments de les seves conclusions.

Dinar col·loqui amb Manel Jovells

Amb la presentació del degà del Col·legi d'Economistes de Catalunya, Joan B. Casas, vam gaudir d'un dinar-col·loqui amb Manel Jovells, premi al millor economista d'empresa 2015, director general de la Fundació Althaia, Xarxa Assistencial Universitària de Manresa, i president de la Unió Catalana d'Hospitals. Es

va valorar la seva representativitat com a membre d'un col·lectiu de gestors que ha donat forma al model sanitari català i que ha estat i continua sent un model d'èxit reconegut dins i fora de casa nostra.

Dinar-col·loqui amb Roser Fernández

Amb la presentació del degà del Col·legi d'Economistes de Catalunya, Joan B. Casas, vam mantenir un dinar-col·loqui amb Roser Fernández, economista i gerent de l'Institut Guttmann. El dinar-col·loqui va versar sobre el tema de la sostenibilitat del sistema de salut a Catalunya en el període de 2011-2015, lliçons apreses i per aprendre, des de la vessant pràctica d'un economista i com ha viscut aquest període des de la Secretaria General. Hem comptat també amb la participació d'Albert Serra, actualment secretari general del Departament, amb qui el col·loqui ha estat molt interessant.

Dinar-col·loqui amb David Elvira

Sota el títol *Repensant el model de nou: rols del CATSALUT i de l'ICS* hem celebrat un dinar-col·loqui amb la intervenció de David Elvira, director del Servei Català de la Salut, presentat pel degà del Col·legi, Joan B. Casas.

El ponent va deixar clar que repensar el model nou no vol dir fer un nou model sinó reforçar-lo; ha respost a la pregunta de per què recau en la mateixa persona la Direcció del CatSalut i la Presidència de l'ICS, explicant que l'objectiu és alinear tots els actors del sistema per tal de reforçar el model.

Participació en la taula de la Jornada dels Economistes

Sota el lema *El factor humà cabdal per a Catalunya*, en la taula hi va participar Lluís Bohigas, membre del Comitè Permanent de la Comissió. ■

Enquesta Situació Econòmica

La consolidació de la recuperació de l'economia, si bé a un ritme més contingut en el passat, i l'increment de la preocupació per la situació política i la manca de reformes estructurals són les principals conclusions del sondeig, realitzat entre 1.598 col·legiats. L'atur se segueix percebant com el problema més rellevant de l'economia catalana

Del 26 d'abril a l'1 de juny, 1.598 col·legiats, un 13,5% del total de col·legiats, van participar en l'enquesta Situació Econòmica Primavera 2016 donant la seva opinió sobre com veien les economies catalana i espanyola i sobre altres temes d'actualitat econòmica, responen a les deu preguntes incloses en el qüestionari que se'ls va enviar per correu electrònic.

En resum, es pot dir que segons els col·legiats que van respondre l'enquesta es consolida el procés de recuperació de l'economia, si bé a un ritme més contingut que en el passat, i puja la preocupació per la situació política i la manca de reformes estructurals.

Un 45,8% dels participants assenyalen que la situació actual de l'economia catalana és igual que la de fa un any, mentre que un 41,5% destaca que és millor i un 12,5% apunta que la situació és pitjor. Només un 0,2% no té opinió. En relació amb la passada consulta del mes de febrer, es pot esmentar que la proporció de col·legiats que pensen que la situació econòmica present és similar s'ha incrementat en 6,7 punts percentuals, s'ha produït un descens del percentatge dels que consideren que la situació és millor, en 5,8, i la proporció dels que creuen que la situació és pitjor també ha disminuït, en 0,6 punts. Per tant, en síntesi es pot afirmar que es consolida

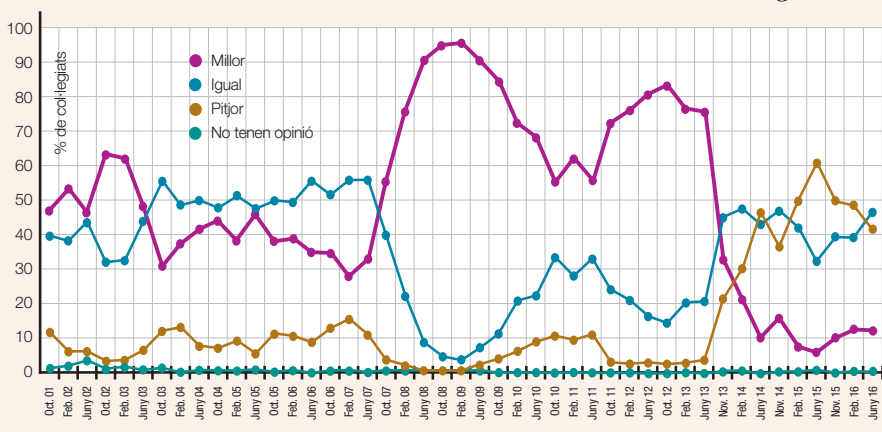
el procés de millora de les expectatives dels col·legiats en l'economia, però amb uns nivells més moderats que en el passat, suavitzant el fort ritme de creixement dels mesos anteriors. Val a dir, no obstant això, que el percentatge dels col·legiats que opinen que la conjuntura econòmica és millor que no la d'un any enrere es manté en nivells alts, al contrari del que passa amb el dels que pensen el contrari. La primera proporció més que triplica la segona en percentatge d'opinions.

L'índex de confiança dels economistes –que sintetitza el sentiment dels col·legiats davant de la situació econòmica general, tenint present una gran varietat de factors

(evolució del PIB, clima polític, inflació, atur, mercats financers...)– s'ha dinamitzat els darrers mesos lleugerament en el cas de Catalunya, alhora que s'ha reduït, per segona vegada consecutiva, a Espanya. Concretament, l'economia del Principat es valora amb un 5,01 i la del global estatal amb un 4,55 sobre un total de 10,00, mentre que a l'enquesta passada del mes de febrer es puntuaven, respectivament, amb un 4,95 i un 4,60. És important remarcar que la divergència en l'evolució d'ambdós índexos eixampla la seva diferència en relació amb la consulta anterior.

L'atur es manté com el problema més rellevant de l'economia catalana en opinió dels membres del Col·legi, i l'assenyala el 66,2% del total dels que responen. El segon problema en importància és el dèficit fiscal de Catalunya amb l'Estat, apuntat per un 51,3% dels col·legiats, seguit de la situació política (inestabilitat, desconfiança...), indicat per un 46,1%. A distància, altres preocupacions que cal ressenyar són la manca de reformes estructurals, les

Evolució de la situació econòmica de Catalunya

deficiències en infraestructures i comunicacions i la feblesa de la demanda interna (32,5%, 29,4% i 26,4%, respectivament).

Entre els mesos de maig i agost l'economia no registrarà canvis, però s'espera una millora cara a finals del 2016. Un 58,3% dels col·legiats opina que l'economia catalana no experimentarà canvis en el segon trimestre del 2016, alhora que un 31,7% pensa que millorarà i un 9,0% que patirà un empitjorament. Es mantenen, doncs, les expectatives dels darrers mesos per al període maig-agost, si es té en compte que la majoria dels membres del Col·legi considera que la situació econòmica no variarà, i aquestes són netament optimistes, atès que la proporció percentual dels que anticipen una millora més que triplica a la dels que preveuen un deteriorament. A més, en comparació amb l'enquesta anterior del mes de febrer s'observa que s'incrementen els percentatges dels qui apunten que la situació continuarà igual (4,0 punts) o millorarà (1,6 punts), mentre que es redueix el dels que assenyalen que empitjorarà (5,4 punts).

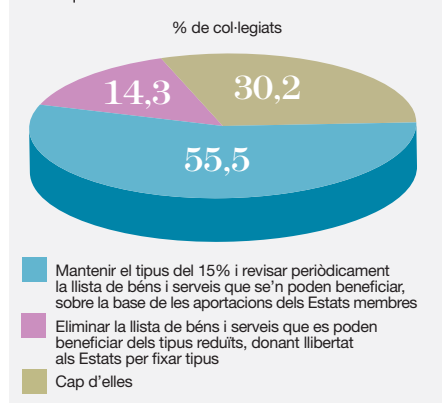
Cara a finals d'any l'Índex de Confiança dels Economistes reflecteix una millora en comparació amb la situació actual, tant pel que fa a Catalunya com a Espanya. Concretament, s'espera un valor de 5,10 sobre un total de 10,00 per a l'economia del Principat (0,06 punts que en l'actualitat) i de 4,63 per al conjunt estatal (0,05 punts). Això suposa gairebé mantenir la tendència dels darrers mesos en el primer cas, i invertir la inèrcia descendent que venia palesant l'índex des de la tardor passada en el segon. Val a dir que el diferencial favorable per a Catalunya pràcticament es mantindrà. ■

Reforma de l'IVA en l'àmbit comunitari

En un futur sistema d'IVA únic europeu poc més de la meitat dels col·legiats és partidària de mantenir el tipus mínim estàndard en el 15% i revisar periòdicament la llista de béns i serveis que se'n poden beneficiar.

De les dues opcions que en matèria de tipus mínims estàndards es proposa en la reforma de l'IVA que planteja la Comissió Europea, per tal de fixar els principis d'un futur sistema d'IVA únic europeu, un 55,5% dels membres del Col·legi és partidari de mantenir el tipus del 15% i revisar periòdicament la llista de béns i serveis que se'n poden beneficiar, sobre la base de les aportacions dels Estats membres. Un 14,3% dels que responen és favorable a l'altra opció, que és eliminar la llista de béns i serveis que es poden beneficiar dels tipus reduïts, donant llibertat als Estats per fixar els tipus. Un 30,2% dels col·legiats no es decanta per cap d'elles.

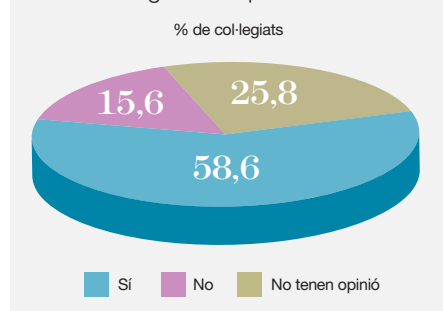
"La Cbeomissió Europea planteja una reforma de l'IVA per tal de crear un futur sistema d'IVA únic europeu. Pel que fa als tipus mínims estàndards proposa dues opcions. Amb quina estàs d'acord?"

Regulació de l'economia col·laborativa

La majoria dels col·legiats opina que l'economia col·laborativa ha d'estar regulada. Un 58,6% dels participants a l'enquesta creu que l'economia col·laborativa necessita d'una regulació específica, front d'un 15,6% que pensa que no. Un 25,8% no té opinió.

"Creus que l'economia col·laborativa necessita una regulació específica?"

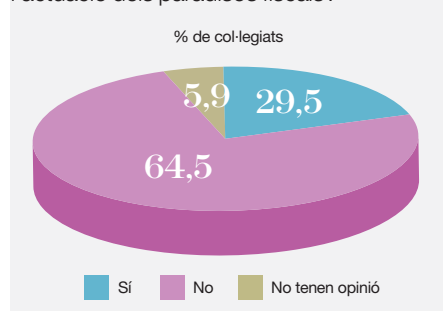

Actuació contra els paradisos fiscals

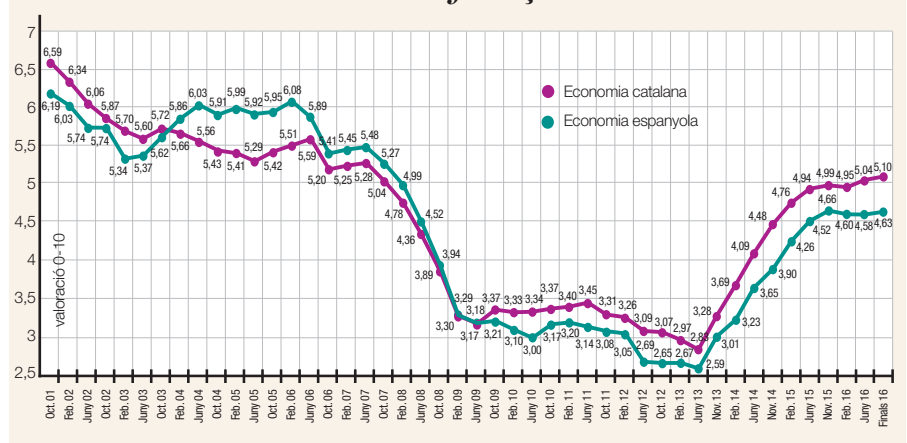
La major part dels col·legiats opina que per actuar contra els paradisos fiscals no és suficient amb un sistema d'intercanvi d'informació fiscal i la creació d'un registre empresarial d'informació dels seus responsables.

Un 64,6% dels participants a l'enquesta creu que amb un sistema d'intercanvi d'informació fiscal entre països i la creació d'un registre d'empreses amb informació dels seus responsables no serà suficient per introduir més transparència i actuar contra els paradisos fiscals, front d'un 29,5% que pensa que sí. Un 5,9% no té opinió.

"Creus que amb un sistema d'intercanvi d'informació fiscal entre països i la creació d'un registre d'empreses amb informació dels seus responsables serà suficient per introduir més transparència i actuar contra l'actuació dels paradisos fiscals?"

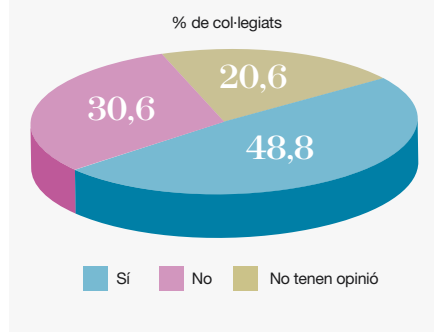
Evolució de l'índex de confiança dels economistes

Desregulació del sector del taxi a Barcelona per facilitar iniciatives col·laboratives

Un 48,8% dels membres del Col·legi barcelonins creu que les administracions públiques haurien de desregular el sector del taxi i facilitar iniciatives col·laboratives com la de la plataforma UBER, front d'un 30,6% que pensa que no. Un 20,6% no té opinió.

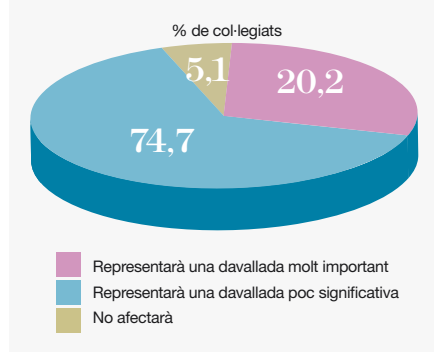
“Creus que les administracions públiques haurien de desregular el sector del taxi i facilitar iniciatives col·laboratives com la de la plataforma UBER?”

Incidència per a l'economia gironina de la pèrdua adquisitiva dels ciutadans russos

Un 74,7% dels participants gironins en l'enquesta pensa que la pèrdua de poder adquisitiu dels ciutadans russos, a causa de la devaluació del ruble i la seva situació política, afectarà l'economia de la demarcació amb una davallada poc significativa. Un 20,2% opina que la davallada serà molt important, mentre que un 5,1% no té opinió.

“Com afectarà l'economia gironina la pèrdua de poder adquisitiu dels ciutadans russos (a causa de la devaluació del ruble i la seva situació política)?”

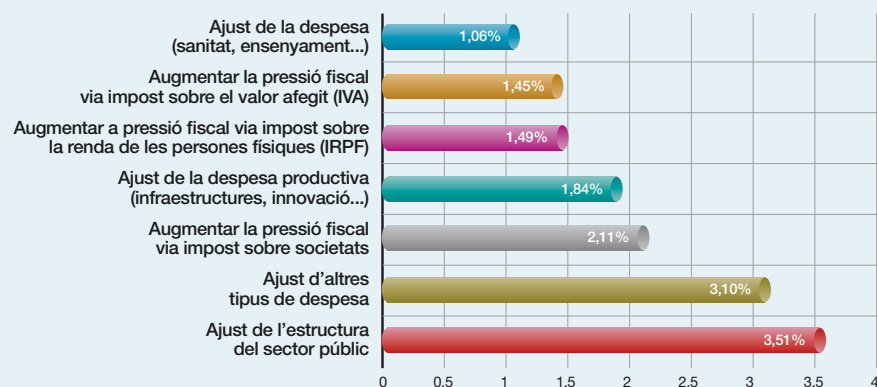
Instruments contra el dèficit públic

Davant la necessitat de prendre mesures extraordinàries per fer front a l'incompliment del compromís de dèficit públic d'Espanya per al 2015, els col·legiats consideren que els instruments en què disposen de més marge són l'ajust de l'estructura del sector públic i el d'altres tipus de despesa que no sigui productiva o social. De fet, s'estima que el marge existent és de 3,51 punts sobre un màxim

de 5,00 en el primer cas i d'un 3,10 en el segon. Una altra mesura amb la qual hi ha possibilitat d'actuar és l'augment de la pressió fiscal via impost sobre societats (2,11). Val a dir que, per contra, el marge és especialment reduït en l'ajust de la despesa social (sanitat, ensenyament...). També resulta baix el marge que ofereixen l'impost sobre el valor afegit (IVA) i l'impost sobre la renda de les persones físiques (IRPF).

Instruments contra el dèficit públic

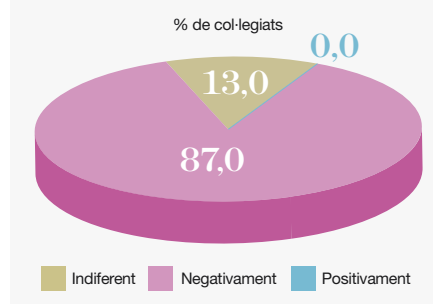
(0: cap marge/5: marge màxim)

Incidència de disminució de la PAC a les empreses del sector agrari lleidatà

Un 87,0% dels membres del Col·legi lleidatans creu que la disminució de la Política Agrària Comunitària (PAC) afectarà negativament les empreses del sector agrari de Lleida. Cap col·legiat pensa que incidirà positivament, i un 13,0% considera que el sector es mantindrà indiferent.

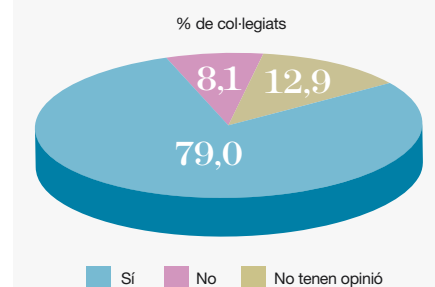
“Com afectarà la disminució de la PAC les empreses del sector agrari lleidatà?”

Urgència de les inversions en millores de la xarxa ferroviària de la RENFE en la demarcació de Tarragona

Un 79,0% dels participants tarragonins a l'enquesta creu que és urgent incrementar les inversions en millores de la xarxa ferroviària de la RENFE en la demarcació per evitar un col·lapse del transport públic, com sembla que s'evidencia els darrers temps. Només un 8,1% pensa que no és urgent, mentre que un 12,9% no té opinió.

“Creus que és urgent un increment de les inversions en millores de la xarxa ferroviària de RENFE en la demarcació de Tarragona per tal d'evitar un col·lapse del transport públic com sembla que s'evidencia darre-rament?”

Energia per al progrés. Energia per al futur.

El món està en canvi constant. A Endesa, creiem que la innovació és la millor manera d'afrontar els reptes que vindran. Per això, utilitzem tota la nostra energia per oferir-te solucions intel·ligents. Solucions que fan la teva vida més fàcil. Creiem en l'energia d'aquest país.

endesa.com

endesa

LA SEGONA OPORTUNITAT EMPRESARIAL Realitat o ficció?

La seu del Col·legi d'Economistes de Catalunya a Barcelona va acollir el 21 d'abril una conferència sobre la segona oportunitat per als empresaris i autònoms a qui no els ha anat bé el negoci

CLARA BASSOLS, periodista
Departament de Comunicació del Col·legi
d'Economistes de Catalunya
cecpremsa@coleconomistes.cat

El 30 de juliol del 2015 va entrar en vigor a Espanya la Llei 25/2015 de mecanisme de segona oportunitat, reducció de la càrrega financera i altres mesures d'ordre social amb l'objectiu de facilitar als empresaris i professionals que han perdut el seu negoci la possibilitat d'encarrilar novament la vida i fins i tot emprendre noves iniciatives empresarials sense haver d'arrossegar de manera indefinida els deutes. Justament l'efectivitat d'aquesta norma i les millores per introduir-hi van centrar la conferència *La segona oportunitat empresarial, realitat o ficció?* a càrrec de José María Torres (president de Numintec, patró de la Fundació PIMEC i impulsor de la segona oportunitat empresarial) i Ramon Vila (patró de la Fundació PIMEC).

José María Torres va afirmar que, amb aquesta llei, el Govern espanyol "ha legislat per la foto", ja que es tracta d'una norma "insuficient" perquè només contempla quitis als deutes privats, però no als contrets amb Hisenda o la Seguretat Social. En aquest sentit, el president de la seu de Barcelona del Col·legi d'Economistes de Catalunya i encarregat de presentar l'acte, Joan

Ràfols, va comentar que "és impensable que Hisenda renunciï a cobrar sinó es produeix un important canvi cultural".

El president de l'empresa de solucions de telecomunicacions basades en telefonia IP en el núvol Numintec i impulsor de la segona oportunitat empresarial, José María Torres, també va voler subratllar que "la Llei de la segona oportunitat s'ha fet pensant sempre en persones honestes desafortunades i no per ajudar empresaris fraudulents". A més va apuntar que l'actual llei "afavoreix l'exclusió financera del deutor empresarial, donant una publicitat addicional a la dada negativa d'insolència en publicar l'exoneració de deutes al Registre Públic concursal, fet que dificulta la possibilitat d'obtenir crèdits". Una situació que, segons Torres, es podria revertir amb la creació de "registres de solvència positius que reflecteixin l'història de pagaments de l'empresari".

D'altra banda Torres va apuntar l'incompliment de la Llei de lluita contra la morositat com un dels factors que porta moltes empreses al tancament. Una situació que es podria revertir "incloent un règim sancionador". Finalment, Torres va mostrar-se esperançat que s'apliquin canvis a la Llei espanyola de la segona

oportunitat "motivats per una llei europea impulsada per la Comissió Europea que estableixi directrius a seguir pels Estats membres".

D'altra banda, el patró de la Fundació PIMEC Ramon Vila, va explicar que "el programa Emppersona que impulsa la Fundació PIMEC ofereix acompanyament i assessorament a les persones autònoms i empresaris en situació de dificultat" i va apuntar que, des de la seva creació el 2007, "més de 700 persones s'hi han acollit". Vila va afegir que "el 70% de les persones a qui ajudem se'n surten, de les quals un 30% creen una nova empresa dins el mateix sector, un 20% en un de diferent i un altre 20% opten per treballar per compte d'altri". També va admetre que un altre 30% "estan perduts o intentant reconduir la seva vida".

Durant l'acte també es va projectar *El corredor*, un curtmetratge que aborda la realitat de les segones oportunitats per a empresaris a qui no els ha anat bé el negoci i que ha estat produït per Numintec. Reconegut en nombrosos festivals de cinema nacionals i internacionals, ha obtingut els quatre grans premis del cinema espanyol com són el Goya, el Gaudí, el José María Forqué i el premi al millor curt europeu a la Seminci. ■

Unit4, el núvol al teu ritme

Posem totes les opcions
a la teva mà.
Tu decideixes quan i com

Amb la nostra proposta “El núvol al teu ritme” (“Cloud at your Speed”), assoleixes el control total sobre quines solucions de gestió desplegues al núvol i quan.

No importa quina és la teva situació actual –on-premise, núvol públic, núvol privat o un desplegament mixt–. A Unit4 treballem amb tu per trobar l’alternativa que més et convé. I sempre amb els estàndards més alts de seguretat, acompliment de normatives i de privacitat.

Som a la teva disposició per oferir-te el núvol al teu ritme. Amb tota la funcionalitat, la facilitat d’ús i l’experiència d’usuari que caracteritza les nostres solucions.

Coneix tot allò que t’oferim!

UNIT4

Per a més informació, visita unit4.com/es

Participa en les Comissions i
Grups de Treball del Col·legi

*la connexió entre els professionals
de l'economia i de l'empresa*

www.coleconomistes.cat

Seu de Barcelona
Pl. Gal·la Plàcidia, 32
08006 Barcelona
93 416 16 04
cec@coleconomistes.cat

Seu de Girona
Joan Maragall, 44-46, ent. 3a
17002 Girona
972 21 45 33
girona@coleconomistes.cat

Seu de Lleida
Pere Cabrera, 16, 1r G
25001 Lleida
973 21 06 33
lleida@coleconomistes.cat

Seu de Tarragona
Rambla Nova, 58-60, 5è A
43004 Tarragona
977 21 70 42
tarragona@coleconomistes.cat

Informació tècnica

NOTICIARI DE LES COMISSIONS I GRUPS DE TREBALL DEL COL·LEGI D'ECONOMISTES DE CATALUNYA

Sumari

2

Sostenibilitat del sistema de salut a Catalunya 2011-2015

Comissió d'Economia de la Salut

3

Estudi sobre la mobilitat turística urbana

Comissió d'Economia del Turisme

4

Entra en vigor la nova Llei d'auditoria de comptes Assignació del preu de compra

Comissió d'Auditors de Comptes

7

El càlcul del patrimoni net. Però, quin patrimoni?

Comissió de Comptabilitat

8

Primer acord climàtic universal. Un gran acord, un millor estímul

Comissió d'Economia i Sostenibilitat

9

L'activitat emprenedora i la creació d'empresa durant l'any 2014 (2a part)

Grup de Treball d'Emprenedoria i Creació d'Empresa

10

Sobre la declaració de la renda 2015

Comissió d'Assessors Fiscals

12

MiFID II: obligació dels assessors financers d'estar formats

Grup de Treball EAFI

13

Pacte nacional per a la indústria

Política industrial

14

La segona oportunitat: exoneració dels deutes de les persones físiques

Comissió Mercantil, Concursal i Experts Judicials

15

La "guerra" de les divises i l'empresa

Seu territorial de Tarragona

16

Cursos previstos juliol-setembre 2016

Aula d'Economia

18

Impuls a la connexió emprenedors i 'business angels'

Noticiari Economistes BAN

19

Després de l'eliminació de les quotes làcties

Comissió d'Economia Agroalimentària

Us podeu descarregar els articles des del web del Col·legi d'Economistes de Catalunya, apartat d'àrees professionals

Sostenibilitat del sistema de salut a Catalunya 2011-2015

ROSER FERNÁNDEZ

Membre del Comitè Permanent de la Comissió d'Economia de la Salut i gerent de l'Institut Guttman
rfernandez@guttmann.com

El passat dia 16 de març, la Comissió de Salut em va convidar a participar com a ponent en un dels dinars-col·loqui que organitza. Sota el títol *Sostenibilitat del sistema de salut a Catalunya 2011-2015: lliçons apreses i per aprendre*, la voluntat era compartir amb els participants la meua experiència com a economista en el càrrec de secretària general del Departament de Salut en un període amb un escenari econòmic realment complex i sense precedents. Per començar em vaig inspirar en una frase del poeta anglès Aldous Huxley: "L'experiència no és el que et passa, sinó el que fas amb el que et passa". La intervenció es va estructurar en tres parts: contextualització, full de ruta i lliçons apreses i per aprendre.

Contextualització. El debat sobre la sostenibilitat del sistema de salut s'inclou dins el debat de la sostenibilitat de l'estat del benestar que es plantegen la major part de països desenvolupats. A l'Estat espanyol, l'informe de referència sobre la sostenibilitat del Sistema Nacional de Salut es coneix com l'*Informe Abril Martorell*. És del 1991 i enguany compleix 25 anys. Aquest informe fa un diagnòstic dels factors que pressionen sobre l'oferta i la demanda i presenta 64 recomanacions. La possibilitat d'anar generant endeutament va permetre no haver de prendre decisions polítiques poc populars sense fer les reformes necessàries per assentar les bases d'un creixement sostenible del Sistema Nacional de Salut. En els darrers anys, han proliferat més informes sobre la sostenibilitat del Sistema Nacional de Salut. I tots ells, amb diferents matisos, conclouen que cal millorar el finançament, racionalitzar el nivell de cobertura amb criteris cost

efectivitat i millorar l'eficiència en la prestació dels serveis.

Quina era la situació a Catalunya el gener del 2011 i quin full de ruta es va seguir? Primer, analitzar els nous paradigmes (econòmics, demogràfics, tecnològics, socials...) que exigeixen noves respostes i que afecten el canvi en el perfil de la demanda (la cronicitat) i els models d'atenció i, per tant, la necessària reordenació de l'oferta de serveis.

Segon, prendre decisions immediates per garantir la viabilitat del sistema. La situació econòmica de sortida no tenia precedents.

La crisi econòmica i financera estructural afectava els ingressos públics i, per tant, els pressupostos públics. L'alt nivell d'endeutament i les limitacions per poder continuar finançant els serveis públics amb més endeutament va obligar a ajustar en cinc anys el pressupost de salut en un 14%, malgrat que el seu pes en el pressupost de la Generalitat va passar del 36 al 40%. Sense afectar el nivell de cobertura i el nivell de prestacions es van haver d'ajustar les retribucions als professionals, incrementar temporalment les llistes d'espera d'intervencions no urgents, frenar inversions i contenir la despesa farmacèutica. Eren mesures conjunturals per frenar el cop, però calia fer les reformes necessàries per revertir-les progressivament.

Tercer, en conseqüència calia formular un pla integral de sostenibi-

litat del sistema sanitari basat en reformes estructurals en les polítiques de salut (Pla de salut de Catalunya 2011-2015), cercant eficiències dins el sistema per reinvertir-les en el mateix i garantint que els nous recursos s'orientin allà on afegeixen valor en salut.

La finalitat del sistema de salut és guanyar anys de vida en bona salut. A partir d'aquí, la innovació en polítiques de salut passa per: (i) actuar sobre el conjunt de determinants de salut de les persones; un 80% dels determinants de salut són aliens al sistema sanitari i per tant cal, interdepartamentalment i amb el món local, actuar coordina-

dament en temes d'habitatge, educació, seguretat viària... (ii) el sistema de salut ha d'anar més enllà de curar la malaltia, ha de reforçar les accions de prevenció i promoció de la salut per disminuir el risc d'emmalaltir i ha d'oferir una atenció integral, sanitària i social, centrada en la persona, que garanteixi la continuïtat assistencial i el treball en xarxa i adequi les estructures d'oferta a les necessitats dels ciutadans (iii) potenciar la recerca i la innovació al servei d'aquestes polítiques de salut i amb retorn social efectiu. I tot això no es pot fer sense el lideratge i l'empoderament dels professionals i en el marc d'un nou model de relació amb el ciutadà. I amb un sistema de recerca i innovació aplicada al servei d'aquestes polítiques de salut, i amb retorn social efectiu.

Quart, legitimar els canvis explicant el cost oportunitat de no

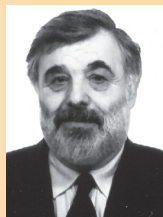
prendre decisions, avaluar i retre comptes dels resultats.

En tot aquest procés, hi ha hagut dues premisses clares: la bondat i el convenciment de preservar un sistema públic de salut d'accés universal i la bondat (avalada pels resultats) de preservar l'essència del model sanitari català i d'una xarxa de proveïdors compromesa amb les polítiques públiques.

Quines han estat les lliçons apreses o per aprendre? Fer polítiques socials és fer-les sostenibles; sostenibilitat és compatible amb progrés, és més, la sostenibilitat és la garantia del progrés; cal adequar l'oferta a la demanda i superar les resistències al canvi a tots els nivells; per ser sostenibles cal ser excel·lents en resultats, competitiu en costos i valorar l'impacte en retorn social; cal prendre decisions explicant el cost oportunitat de les alternatives o simplement de no prendre-les; preservar el model sanitari català no és una finalitat en si mateixa, sí que ho és la seva flexibilitat, capacitat d'innovació i resultats per tirar endavant les polítiques de salut; cal superar la hipocresia dels debats centrats més en apriorismes ideològics, interessos corporatius o partidistes i arribar directament als professionals i als ciutadans/pacients implicant-los en les decisions dels canvis necessaris per fer sostenible un sistema de salut d'excel·lència.

La gestió d'aquesta crisi econòmica ha obligat a fer ajustaments pressupostaris sense precedents, i no l'haguéssim pogut superar sense el compromís del conjunt de proveïdors i professionals del sistema de salut. El sistema de salut de Catalunya és referent internacional en resultats i innovació. Cal promoure l'orgull col·lectiu i el sentiment de pertinença amb el que tenim i volem, podem i sabrem millorar.

I com deia Winston Churchill, "Sóc optimista. No em sembla útil ser una altra cosa". ■

Estudi sobre la mobilitat turística urbana

XAVIER ROSELLÓ

Doctor enginyer industrial i membre de la Comissió del Turisme
xavier.rosello.m@gmail.com

L'estudi elaborat té per objecte estudiar i conèixer el fenomen del turisme. Analitza i quantifica la mobilitat urbana dels turistes, és a dir, dels desplaçaments que aquests fan durant la seva estada. L'estudi és pioner, ja que no hi ha pràcticament bibliografia que reculli estudis previs sobre el particular.

A més, l'estudi atribueix un pes al turisme en el conjunt de la mobilitat, tant en el terreny del trànsit com en el del transport públic i prova que en general és lleu, de l'ordre d'un 10% i majoritàriament en transport públic, ja que el trànsit quasi no se'n veu afectat. Les externalitats que provoca, doncs, són reduïdes.

Oferta turística

S'inicia amb un inventari de l'oferta turística, que abasta hotels, càmpings, habitatges turístics i cases de turisme rural. Totalitzen 123.500 places a Barcelona i 112.700 a la província (2014). Però als efectes d'avaluar la mobilitat dels turistes és rellevant el nombre de pernoctacions fetes. El nombre total de pernoctacions anual és de 24,6 milions per a Barcelona i de 13,1 per a la província.

Es descriuen les destinacions dels turistes, dels quals es coneix l'afluència. Les dades indiquen un total de 22,1 milions de visites a llocs de la ciutat i 8,0 als de la província. Es precisen tot seguit les tres variables que caracteritzen la mobilitat en l'estudi. L'àmbit territorial, (ciutat de Barcelona i resta de la província), mode de transport (públic i cotxe, però no els desplaçaments a peu) i dos motius del desplaçament (mobilitat d'arribada o partida i mobilitat d'estada).

Arribades a Barcelona

L'estudi del primer motiu arrenca amb el mitjà d'arribada i partida. Les arribades a Barcelona ciutat són amb avió en un 73,7%, mentre que les de província són amb cotxe en un 54,2%. El nombre total de desplaçaments fets per aquest motiu és el doble del nombre de turistes que arriben, ja que cada turista arriba i se'n va. En un any suposen 31,4 milions, dels quals 24,5 són amb transport públic i 7,0 amb cotxe.

Mobilitat durant l'estada

Per estudiar el segon motiu, la mobilitat durant l'estada, es parteix del nombre de turistes pre-

dia mitjà, que resulta ser de 265.400 diaris. La disponibilitat o no de cotxe permet estimar-ne la proporció d'utilització, un 19,5%; la resta es fa en transport públic.

Un cop coneguts els desplaçaments, basats en les fonts sobre turisme, el pas següent és confrontar aquesta informació amb fonts de mobilitat per tal de validar la bonesa dels resultats. Es comença pel passatge de l'aeroport, que va assolir 37,6 milions el 2014, mentre que l'estudi en dona 18,3, un 48,7% del passatge total. És una proporció versemblant.

sempre tenen més tendència al transport públic que al vehicle privat, tant perquè no en disposen durant la seva estada com pel desconeixement de la ciutat.

Validacions de bitllets

La darrera validació compara els desplaçaments estimats en transport públic amb el nombre total de validacions de bitllets, tal com consta a la publicació Transmet Xifres de l'ATM. S'arriba a la conclusió que els turistes suposen un 13,3% dels passatgers transportats, que cal comparar amb el 12,6% anterior. Finalment, l'estudi es clou amb l'anàlisi de la sensibilitat en què l'elasticitat màxima és la que relaciona els desplaçaments/dia respecte de les visites previstes/dia, amb valors de l'ordre de 0,65. ■

En l'ús del transport públic a Barcelona, els turistes suposen un 12,6%, però només un 1,7% dels desplaçaments amb cotxe

sents en un dia mitjà, equivalent a les pernoctacions, xifra equivalent al nombre d'origens diaris. El nombre de turistes presents en un dia mitjà és de 103.300, dels quals 67.500 són residents a Barcelona i 35.800, a la província. Però 75.800 decideixen esmerçar el seu dia visitant Barcelona i 27.500, la província, la suma de les quals també és 103.300. Es fa la hipòtesi que un 11,5% del residents a Barcelona visiten la província, la qual cosa determina la proporció dels qui ho fan a la inversa.

Visites al llarg del dia

Tot seguit s'estableix la hipòtesi del nombre de visites efectuades al llarg del dia en funció del lloc de pernoctació i de l'àmbit visitat pel turista. De les visites es passa als desplaçaments necessaris per fer-les, i així s'estima el nombre d'aquests en un

En segon lloc s'ha comparat el nombre diari de desplaçaments en mitjans mecanitzats que fan un resident i un turista. La xifra dels residents prové de l'Enquesta de Mobilitat en Dia Feiner, que la situa en 1,99, mentre que per a un turista, segons el que ha avaluat l'estudi present, és de 3,40. Aquest, doncs, fa un 71% més de desplaçaments que un resident habitual.

Transport públic

La tercera validació es refereix a la mobilitat de Barcelona i els seus accessos. S'observa que en l'ús del transport públic a la ciutat els turistes suposen un 12,6%, però només un 1,7% dels desplaçaments amb cotxe. En els accessos a la ciutat, el seu pes relatiu és d'un 11,0% amb el transport públic i d'un 7,3% amb el privat. Es veu una altra vegada que els turistes

Entra en vigor la nova Llei d'auditoria de comptes

FEDERICO DÍAZ RIESGO

Director del Departament de Control de Qualitat de REA + REGA
Corporación de Auditores
federicodiaz@rea.es

El 21 de juliol es va publicar al BOE la Llei 22/2015, d'auditoria de comptes (LAC), conseqüència de l'adaptació a la legislació interna espanyola dels canvis incorporats per la Directiva 2014/56/UE del Parlament Europeu (DUE) i el Reglament (RUE) número 537/2014, del Parlament Europeu i del Consell.

Molt s'ha escrit sobre aquesta LAC i jo em referiré a dos aspectes concrets que afecten les petites i mitjanes firmes d'auditoria i que són:

- L'exigència més gran a Espanya de determinades qüestions que es refereixen a auditors d'entitats d'interès públic (IP) al RUE i que a Espanya s'estenen a tots els auditors.

- L'elevació a rang de la LAC de determinats requeriments i material aplicatiu de la Norma de Control Qualitat Intern (NCCI) dels auditors de comptes i societats d'auditoria, aspecte en què estic molt sensibilitzat per les meves funcions en la nostra Corporació.

l'auditor en el seu treball i les seves observacions segons la NIA-ES 315, tot i que no tinguin efecte com a excepció en l'informe d'auditoria. Respecte a aquest canvi ja s'està treballant en la revisió NIA-ES 701, que serà pública el juny del 2016. La pregunta és si els usuaris de les entitats no IP seran capaços d'inter-

“La Llei 22/2015 d'auditoria de comptes presenta aspectes que són nous i que hem de conèixer per l'efecte i l'impacte que poden tenir en els nostres despatxos”

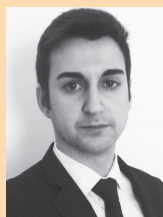
Respecte del primer, destaco les obligacions d'informació de l'auditor en el seu informe (art. 5) en què ha d'informar sobre les qüestions clau d'auditoria amb referència als riscos més significatius, les respostes de

pretar objectivament i positivament aquesta informació i, per una altra banda, la problemàtica que se li presenta a l'auditor. D'igual manera, cal destacar l'abstenció d'honoraris percebuts (art. 25) per als auditors

no IP. Les dues situacions, en no trobar-se a la DUE, no són aplicables als nostres col·legues europeus en les mateixes condicions.

Amb referència al segon aspecte, els articles 28, 29 i 42 a 45 regulen aspectes de l'organització interna dels despatxos i treball, que afecten en mesura més gran les petites i mitjanes firmes d'auditoria. Són el resultat de transposar requeriments i material d'aplicació de l'NCCI i que suposen un salt qualitatiu d'aquesta norma. Es detallen els requisits del responsable últim del sistema de control de qualitat intern, polítiques retributives de l'auditor basades en l'assegurament de la qualitat, externalització de les seves funcions, tancament de l'arxiu d'auditoria en un termini màxim de 60 dies a partir de la data de l'informe, creació obligatòria de registres d'infraccions greus o molt greus, de consultes, d'entitats auditades i reclamacions... Tots són aspectes nous i que hem de conèixer per l'efecte i l'impacte que poden tenir en els nostres despatxos. ■

Assignació del preu de compra

MARCOS GARRIDO,
Departament Corporate Finance
de Crowe Horwath
marcos.garrido@crowehorwath.es

Les normes de comptabilitat són complexes i en ocasions confuses, raó per la qual l'assignació del preu de compra pot presentar dificultats en els departaments financers de les companyies. En aquest article intentarem posar una mica més de llum a aquest procés d'assignació del preu de compra (d'ara endavant PPA per les seves sigles en anglès *purchase price allocation*) cada vegada més de moda.

La disposició pel que fa al tractament comptable de les combinacions de negocis s'especifica a la Norma Internacional d'Informació Financera núm. 3 (NIIF 3), a la Norma de Registre i Valoració 19 Combinacions de Negocis del Pla General de Comptabilitat (PGC) i a les Normes de Formulació dels Comptes Anuals Consolidats (NOFCAC). Aquestes ens diuen que si una combinació de negocis s'efectua a través de l'adquisició d'un negoci (que pot ser a través d'accions d'una societat o d'una branca d'activitat) per una altra entitat, l'esmentada combinació de negocis ha de ser comptabilitzada aplicant el mètode d'adquisició.

Segons aquest mètode, l'empresa adquirent comptabilitzarà, en la data d'adquisició, els actius i passius identificats en la combinació de negocis i qualsevol excés en la compra, sobre el valor raonable, dels actius i passius identificables es registrarà com a fons de comerç.

Amb l'objectiu de comprendre millor en què consisteix el procés del PPA és convenient estructurar-lo en quatre fases:

Fase 1

Entesa de la transacció

En primer lloc cal entendre quins actius i passius han estat adqui-

rits per determinar el cost total de la combinació de negocis. Aquest cost inclou, a més del preu de compra dels actius i passius, els costos de transacció.

Fase 2

Identificació dels actius i passius adquirits

D'acord amb el marc d'informació financera d'aplicació, cal identificar els actius i passius que són susceptibles de valoració. En aquest pas és necessari la identificació de les unitats generadores d'efectiu (UGE) sent aquestes el grup més petit d'actius capaç de generar fluxos d'efectiu i que es poden diferen-

“D'acord amb el marc d'informació financera d'aplicació, cal identificar els actius i passius que són susceptibles de valoració”

ciar d'altres actius o d'altres UGE. Un exemple d'UGE seria l'adquisició d'una cartera de clients la qual necessita de certa maquinària per a la generació de fluxos de caixa i té associat un préstec amb una entitat financera per a les necessitats operatives de fons de l'esmentada cartera.

Fase 3

Valoració dels actius i passius adquirits

Estimar el valor raonable dels actius i passius adquirits en la data d'adquisició. Aquest valor raonable pot ser determinat d'acord amb els mateixos tres enfocaments de valoració que s'utilitzen per calcular el valor d'una empresa. Aquests són l'enfocament del cost, del mercat i dels ingressos. A continuació passem a conèixer cadascuna d'aquestes metodologies amb més detall:

3.1 Enfocament del cost

Aquest enfocament de valoració utilitza com a indicador del valor

que redueix la vida útil d'un actiu. L'obsolescència funcional és la pèrdua de valor soferta a causa de la manca de capacitat de l'actiu per dur a terme les funcions per a les quals va ser creat. Obsolescència tecnològica és la pèrdua de valor referida al descobriment de nous materials i als canvis tecnològics en general. L'obsolescència econòmica és la pèrdua de valor a causa dels canvis basats en factors externs al mercat com són els canvis legislatius.

3.2 Enfocament de mercat

L'enfocament de mercat és un mètode de valoració que s'utilitza per determinar el valor raonable, en base als preus de mercat de transaccions similars o perquè necessita un mercat actiu per a l'actiu en qüestió. El procés de valoració és fonamentalment el de comparar l'actiu, objecte de valoració, amb un altre actiu de característiques similars. És important tenir en compte consideracions com ara la localització i el moment en què es va produir la venda, així com altres característiques físiques de l'actiu que són analitzades per a la seva comparació, ajustant-les, si cal, amb el fi de calcular el valor actual de l'actiu que s'ha de valorar.

Aquest enfocament acostuma a considerar-se com el més efectiu a l'hora de determinar el valor d'un actiu, el problema sorgeix amb les seves nombroses limitacions: nombre limitat de transaccions en actius amb un mercat inactiu, informació limitada per transaccions privades, publicacions limitades o la comparabilitat limitada a causa de les característiques úniques de certs actius i en especial els intangibles, entre d'altres.

Com a resultat de les nombroses limitacions que presenta aquest enfocament, el següent enfocament d'ingressos s'utilitza amb més freqüència.

3.3 Enfocament d'ingressos

Aquest mètode de valoració consisteix a determinar el valor raonable, mitjançant fluxos de caixa, que s'espera que l'actiu generi al llarg de la seva vida útil. Per aplicar aquest mètode en primer lloc s'han d'estimar els fluxos de caixa anuals després d'impostos que l'actiu generarà al llarg de la seva vida útil i actualitzar-los al valor present, fent servir una taxa interna de retorn que tindrà en compte tant el risc assumit com el pas del temps. En segon lloc s'estimarà el valor residual al final de la seva vida útil i posteriorment s'actualitzarà a una taxa interna de retorn. En tercer lloc, els valors presents, corresponents als fluxos de caixa estimats després d'impostos, seran sumats al valor residual actual dels fluxos de caixa per obtenir una estimació del valor raonable de l'actiu.

Un principi fonamental en aquest tipus de valoració és que els diferents tipus d'actius materials i intangibles tenen diferents taxes internes de retorn. Per exemple, l'efectiu i altres components del fons de maniobra poden ser considerats de baix risc i, per tant, associats amb una taxa interna de retorn baixa. Els actius materials com ara construccions o maquinària posseeixen una taxa interna de retorn associada superior. Dels actius intangibles identificats s'esperarà un risc més alt que els actius materials i per tant tindran una taxa interna de retorn superior. Per últim, al fons de comerç se li assignarà una taxa interna de retorn més gran que a la resta d'actius.

Estimat el valor dels actius anteriors es fa necessari portar a terme un test de raonabilitat, consistent a determinar el retorn mitjà ponderat dels actius (WARA per les seves sigles en

WACC obtenint resultats similars, ja que el WACC pot ser vist com la mitjana ponderada de la taxa de retorn requerida per a cadascun dels actius del negoci adquirit.

La comparació del WACC i el WARA permet a l'expert conciliar les taxes de retorn requerides pels proveïdors de capital amb les taxes de retorn obtingudes pels diferents tipus d'actius. D'aquesta manera, el càlcul del WARA ens ajuda a avaluar la raonabilitat de les taxes internes de retorn aplicat a cadascun dels actius identificats.

a) Mètode d'excés de beneficis (MEEM)

Aquest mètode mostra el valor present dels fluxos de caixa que s'espera que generi l'actiu intangible menys els imports que altres actius representen a aquests fluxos de caixa. Part de l'anàlisi consisteix en la determinació d'una taxa interna de retorn indi-

visible si fos adquirit per un tercer independent utilitzant una taxa *royalty*. En tractar-se d'una societat propietària de l'actiu intangible es troba exempta de pagar la taxa. D'aquesta manera, l'estalvi del flux de caixa resultant, atribuïble a la propietat de l'actiu intangible, s'estima sobre la seva vida útil restant i es descompta al seu valor actual.

Una vegada vist cadascun dels enfocaments és important esmentar que no tots ells són aplicables a totes les categories d'actius, de manera que s'haurà d'estudiar cas per cas les particularitats de cadascun d'ells per determinar-ne l'apropiat.

Fase 4

Càlcul del fons de comerç

Per últim, si la diferència entre el cost de la combinació de negocis i el valor net dels actius i passius adquirits a la data d'adquisició resulta positiva, es comptabilitza com a fons de comerç en l'actiu del balanç. Si pel contrari resulta negativa, es reconeix com a ingrés dins del resultat d'explotació. Al fons de comerç se li han d'aplicar els criteris continguts en les normes particulars sobre immobilitzat intangible.

Conclusió

La gran quantitat de principis i mètodes comptables establerts tant a les NIIF com al PGC, amb els quals s'ha de treballar per elaborar el procés de determinació del PPA, poden resultar tot un desafiament per a la gerència de les organitzacions, centrades a augmentar el rendiment dels actius en un entorn cada dia més competitiu que aporti valor afegit als inversors.

Per a un desenvolupament adequat de l'anàlisi del procés l'expert s'ha d'entendre la transacció incloent-hi les percepcions de la gerència al respecte, conèixer la normativa comptable d'aplicació existent i, per últim, però no menys important, dominar també les tècniques de valoració tradicionals. ■

La gran quantitat de principis i mètodes comptables establerts tant a les NIIF com al PGC poden resultar tot un desafiament per a la gerència de les organitzacions

anglès). Aquesta taxa es calcula mitjançant el sumatori de les taxes internes de retorn de cadascun dels actius, multiplicat pel seu respectiu percentatge de valor de cada actiu en relació amb el valor total dels actius adquirits.

El valor del WARA hauríem de comparar-lo amb el valor del

vidual aplicable a cadascun dels actius adquirits, com ja s'ha explicat en el punt anterior, i estimar la càrrega efectiva del capital que ha de ser aplicada als ingressos dels actius identificats.

b) Mètode dels 'royalties'

Aquest mètode estima el que costaria la llicència d'un actiu in-

El càlcul del patrimoni net. Però, quin patrimoni?

MARTÍ GARCIA PONS

Professor associat de la Universitat de Barcelona. Vicepresident de la Comissió de Comptabilitat (Comissió conjunta CEC-ACCID)
martigarciapons@ub.edu

Seguint les pautes de la normativa comptable internacional, el Codi de Comerç i el marc conceptual de la comptabilitat delimiten el patrimoni net com la part residual dels actius de l'empresa, un cop deduïts tots els seus passius. Inclou les aportacions fetes, ja sigui en el moment de la seva constitució o en altres posteriors, pels seus socis o propietaris, que no tinguin la consideració de passius, així com els resultats acumulats o altres variacions que l'afectin.

L'esquema de balanç (normal) que conté el PGC 2007 en la seva tercera part presenta el patrimoni net amb aquests formats i continguts:

A-1. Fons propis

- I. Capital
 1. Capital escripturat
 2. (Capital no exigit)
- II. Prima d'emissió
- III. Reserves
 1. Legal i estatutàries
 2. Altres reserves
 3. Reserva de revalorització
 4. Reserva de capitalització
- IV. (Accions i participacions en patrimoni pròpies)
- V. Resultats d'exercicis anteriors
 1. Romanent
 2. (Resultats negatius d'exercicis anteriors)
- VI. Altres aportacions de socis
- VII. Resultat de l'exercici
- VIII. (Dividend a compte)
- IX. Altres instruments de patrimoni net

A-2. Ajustos per canvis de valor

- I. Actius financers disponibles per a la venda
- II. Operacions de cobertura
- III. Actius no corrents i passius vinculats, mantinguts per a la venda
- IV. Diferència de conversió
- V. Altres

A-3. Subvencions, donacions i legats rebuts

La composició dels fons propis ha sofert importants canvis en acollir, ara, alguns elements que abans apareixien en l'actiu, quedar excloses determinades accions rescatables i les accions o participacions sense dret de vot, que han estat traslladades al passiu; així com la inclusió de certes aportacions de socis, la consideració de nous instruments de patrimoni net, sense oblidar determinats canvis en les reserves, incloent-hi el fet que les despeses de constitució s'han de reconèixer com a menys valor de les mateixes.

Per altra banda, la normativa mercantil estableix les bases perquè

Els ajustos per canvis de valor originats en operacions de cobertura de fluxos d'efectiu pendents d'imputar al compte de pèrdues i guanys no es consideraran patrimoni net

el capital social compleixi una funció de garantia mitjançant la integració i retenció de patrimoni com a mínim equivalent a la xifra de capital. Amb el benentès que aquella es manté estable, però el valor del patrimoni net varia constantment fruit dels resultats de l'activitat de l'empresa.

La redacció vigent de l'article 36.1.c) del Codi de Comerç estableix: "A l'efecte de la distribució de beneficis, de la reducció obligatòria de capital social i de la dissolució obligatòria per pèrdues d'acord amb el que es disposa en la regulació legal de les societats anònimes i societats de responsabilitat limitada, es considerarà patrimoni net l'import que es qualifiqui com a tal conforme als criteris anuals, incrementat en l'import del capital social subscrit no exigit, així com en l'import del nominal i

de les primes d'emissió o assumptió del capital social subscrit que estigui registrat comptablement com a passiu. També als esmentats efectes, els ajustos per canvis de valor originats en operacions de cobertura de fluxos d'efectiu pendents d'imputar al compte de pèrdues i guanys no es consideraran patrimoni net".

També s'haurà de considerar l'article 20 del Reial Decret-Llei 7/1996, de 7 de juny, en virtut del qual els préstecs participatius es consideren patrimoni net als efectes de reducció de capital i liquidació de societats previstes en la legislació mercantil.

Per tant, la base de càlcul del patrimoni net a l'efecte de la reducció obligatòria de capital social i de la dissolució obligatòria per pèrdues estarà constituïda per:

- + Patrimoni net (comptes anuals)
- + Capital social subscrit no exigit (1030)(1040)
- + Deutes amb característiques especials (15)(502)
- + Capital emès pendent d'inscripció (194)
- + Accions o participacions emeses considerades com a passius financers (195)
- + Préstecs participatius (171)
- ± Ajustaments per canvis de valor originats en operacions de cobertura (1340)

I la base de càlcul a l'efecte de la distribució de beneficis constarà del següent:

- + Patrimoni net (comptes anuals)
- + Capital social subscrit no exigit (1030)(1040)

- + Deutes amb característiques especials (15)(502)
- + Capital emès pendent d'inscripció (194)
- + Accions o participacions emeses considerades com a passius financers (195)
- ± Ajustaments per canvis de valor originats en operacions de cobertura (1340)

Però la greu crisi econòmica i del deute a la qual s'ha vist sotmesa l'economia espanyola obligava a dictar amb una vigència temporal limitada un règim excepcional per a les reduccions obligatòries de capital i les dissolucions de societats anònimes i de responsabilitat limitada com a conseqüència de pèrdues greus. Per aquesta raó i mitjançant la disposició addicional única del Reial Decret-Llei 10/2008 de 12 de desembre se suspenia el còmput de les pèrdues per deteriorament derivades de l'immobilitzat material, les inversions immobiliàries, les existències (període 2008-2014) i de préstecs i partides a cobrar (només pel 2014), conjunturalment significatives en determinades companyies, a l'efecte del càlcul de la pèrdua del patrimoni net en els supòsits assenyalats. L'objectiu, posposar o evitar la dissolució i liquidació d'empreses, mitigant la destrucció del teixit empresarial, i preservant els llocs de treball associats.

A la finalització d'aquest període excepcional, les empreses que hagin tancat l'exercici 2015 amb un patrimoni net inferior a la meitat del seu capital social estaran obligades a dissoldre's tret que augmentin o que redueixin el seu capital social en la mesura suficient, i sempre que no sigui procedent sol·licitar la declaració de concurs. ■

Un gran acord, un millor estímul

COMISSIÓ D'ECONOMIA I SOSTENIBILITAT

Un gran acord, un millor estímul. Amb aquesta premissa començava la primera tertúlia genèrica (TERCOM) –compartir coneixement enriqueix i crea valor– que la Comissió d'Economia i Sostenibilitat del Col·legi d'Economistes de Catalunya ha preparat per al 2016. Quatre sessions, quatre temes d'actualitat objectes de conversa i debat entre tots (ponents, contertulians, fila zero i assistents), destinats a enriquir-nos, compartint opinions, percepcions i vivències de personalitats amb coses a dir sobre el tema que es tracta.

S'inicia el passat 2 de març aprofundint sobre el primer acord climàtic UNIVERSAL aconseguit a la COP21 de París, passem a exposar qüestions ja bastant tractades per endinsar-nos a anar definint què i com es dóna resposta a l'acord.

Joan Ràfols, president territorial de Barcelona del Col·legi d'Economistes de Catalunya (CEC) i president de la Comissió d'Economia i Sostenibilitat, en fa la introducció i presenta el ponent i conductor de la tertúlia, Mariano Marzo Carpio, catedràtic, professor de la Universitat de Barcelona i Col·legiat de Mèrit del CEC; Ferran Tarradellas Espuny, director de la Comunitat Europea a Barcelona; Frederic Ximeno Roca Biòleg, soci-director de l'ERF-Estudi Ramon Folch i Associats; Elvira Carles, farmacèutica, directora de la Fundació Empresa i Clima, i Anton Gasol Magriñà, economista, consultor econòmic financer i membre de la Junta del CEC, com a contertulians que, després de les respectives aportacions, van respondre a preguntes preparades pels membres de les fila zero i

del nombrós públic assistent a llarg de dues hores intenses i compartides de debat.

La ponència proclama els punts essencials de l'acord, que ve de lluny, que ha costat dècades de debats, aportacions i protocols com es va posar de manifest en la presentació, però la singularitat d'aquest acord radica en dos vessants.

1. Formulació de compromisos en diferents dades via involucrar-se amb contribucions específiques. Model flexible, robust, que fixa objectius clars, estableix un model de mesura, de recompte

Aquest acord ens interpella a tots per procedir a descarbonitzar l'economia i el comportament, i que ha de fer una incorporació massiva de propostes i accions

de CO₂ universal, en diferents variants, segons el que es pot comprometre's la diferent situació dels països per donar suport al relat dels objectius fixats a llarg termini i obliga les parts a fer públiques les mesures i els avenços en períodes quinquennals que donen flexibilitat. No es pot perdre de vista la desigualtat de les repercussions de les conseqüències del canvi climàtic en diferents zones i grups socials.

És un acord universal que aplega el 98,5% de les emissions. Un sistema on més que confiança mútua entre els Estats, millor s'interpreta com a sistema de vigilància mútua on el rol de la transparència –suportat en l'obligació de reportar polítiques i resultats– va de bracet amb l'adopció de transferència tecnològica entre països. Esdevé un acord de funcionament amb

un programa de finançament i la xifra de 100.000 milions d'euros a l'any és, previsiblement, un import inferior al necessari per situar l'augment de la temperatura del planeta als 2 °C.

2. Una segona vessant considerant aquest acord com un "gran estímul" a molts nivells. De l'Estat al ciutadà i viceversa, ja que és, en tots nosaltres, on se situen les seves implicacions.

- Estímul per superar reptes i també estímul al desplegament de noves activitats empresarials, a objectes socials focalitzats en el nivell de carboni de l'economia i en la seva reducció.

- Estímul també a nous mercats, tant el desplegament universal dels mercats d'emissions de CO₂ com mercats de compensacions, mercats on el repte és una regulació adequada als objectius de l'acord.

- Estímul poderós a les activitats d'investigació, recerca aplicada que, no només en la millora de l'eficiència energètica i la càrrega de carboni, sinó també en noves tecnologies de rescat de CO₂ i reparació dels nivells de gasos contaminants a llarg termini.

- Estímul a nous models d'entendre l'economia i el comportament d'agents econòmics, noves expressions de presentació de comptes integrant elements ambientals i socials.

- Models vàlids d'economia circular, de tractament de preus on el component de reducció/compensació de CO₂ s'incorpori al preu del producte.

Si el nivell d'emissions de CO₂ es considera en un 45% imputable a activitats industrials, queda un

65% imputable a comportaments i hàbits de persones. La demografia creixent impulsa nous estudis i innovacions i no pocs esforços, en àmbits propers al ciutadà, mots recollits en esquemes de ciutats sostenibles i esquemes incipients d'economia circular que, de ben segur, esdevindran objecte d'estudi, aplicació i millora en un futur proper. Actuació que faci costat a un esforç de divulgació per fer possible un canvi en la percepció actual del canvi climàtic que superi la percepció de quelcom voluntarista, associat a elements ideològics i lluny de la quotidianitat del ciutadà.

Sí, aquest acord és un gran acord, un acord que estimula. Però és un acord pressionador que ens interpel·la a tots per procedir a descarbonitzar l'economia i el comportament, i que ha de fer possible una incorporació massiva de propostes i accions al respecte en tots els programes de polítics en ordre a la millora tant de la situació climàtica com del repartiment en zones i habitants.

En definitiva, la valoració que en va fer Mariano Marzo per donar per acabada la tertúlia i anava encaminada a estímul per posar-nos a treballar perquè després d'aquest primer acord on hi han intervingut els governs mundials, ens queda... Tot està per fer! Però amb un primer acord mundial aconseguit.

Tot per fer i tots a fer-ho possible esdevé la interpretació del sentiment de tots els que vam participar en aquest debat primer de TERCOM. L'interès per l'acord no està aletargat, està viu, no està en allò que hem llegit o que ens han explicat, sinó en com, què i quan ens hi hem de posar tots. Hem malbaratat els recursos involuntàriament del medi, ara ens cal saber quina és la meua part per frenar-ho pel bé de les noves generacions. ■

L'activitat emprenedora i la creació d'empresa durant l'any 2014 (2a part)

AMADEU IBARZ

Vicepresident del Grup de Treball d'Emprenedoria i Creació d'Empresa del Col·legi d'Economistes de Catalunya
emprenedoria@coleconomistes.cat

L'Informe GEM-Catalunya 2014 revisa una sèrie de factors comunament identificats com a determinants a l'hora d'explicar la creació de noves empreses. Com a continuació del primer article ja publicat en l'*Informatiu* número 154, es detallen els principals resultats corresponents a l'any 2014.

Percepció de la població catalana sobre factors socioculturals i la influència que tenen en l'emprenedoria

La decisió de crear una empresa i, per tant, la taxa d'activitat emprenedora depèn de diversos factors, entre els quals destaquen els socioculturals, que són:

- Si coneix empresaris i models de referència.
- Si la por davant del fracàs suposa un fre a la creació d'empreses.
- Li agradaria que tothom tingués un nivell de vida similar ("equitat en els estàndards de vida").
- Si es considera que engegar un negoci és una opció professional atractiva.
- Si l'èxit d'un nou negoci suposa millorar el prestigi i el reconeixement social.
- Si en els mitjans de comunicació apareixen sovint notícies sobre negocis o empresaris d'èxit (i ètics).

Una de les maneres d'adquirir coneixements és l'aprenentatge a través del que han experimentat altres (*vicarious learning*). Per tant, es produeix un aprenentatge empresarial mitjançant l'experiència indirecta o el coneixement i l'observació del comportament d'altres emprenedors. Generalment, serà més accentuat com més propers siguin. El coneixement d'empresaris també és rellevant des de la perspectiva que s'incrementa el capital relacional d'aquests i els permet aprendre i

aconseguir recursos dins les seves xarxes. Així doncs, l'existència a la xarxa social de persones que hagin creat o que gestionin la seva pròpia empresa pot influir sobre el desig i la credibilitat de l'opció de convertir-se en empresari. Per això són tan importants els models de referència, les històries d'èxit i el màrqueting de testimoni.

Aquest aspecte ha millorat considerablement enguany. Després d'haver tocat fons el 2009 (28,9% i deu punts percentuals per sota de la resta de la Unió Europea, RUE), Catalunya s'ha anat recuperant fins superar aquests dos últims anys la RUE (Catalunya

Després d'haver tocat fons el 2009, Catalunya s'ha anat recuperant fins superar aquests dos últims anys la RUE i ha millorat el 2014 un 15,2% respecte del 2013

37,2%, resta d'Espanya o RE 35,9% i RUE 32,6%) i ha millorat el 2014 un 15,2% respecte del 2013.

Aquestes dades són rellevants, ja que l'existència de models de referència acostuma a ser un dels factors que més reforça les percepcions de les persones pel que fa a l'emprenedoria.

Un altre cop les diferències no es detecten tant per zones geogràfiques com per la condició d'involucrats i no involucrats, on la valoració dels primers és pràcticament 21, el doble que la dels segons, tant a Catalunya (58,7% davant de 32,8%) com a la RE (55,6% davant de 32,8%).

D'altra banda, la por davant del fracàs és un fre per a la creació d'empreses, ja que hi ha molt poca separació, a molts dels països europeus, entre el risc perso-

nal i el risc del negoci i que, en cas que vagi malament, l'emprenedor quedi estigmatitzat.

A Catalunya un 45% dels entrevistats manifesten que la por de fracassar és un obstacle per emprendre. Aquest percentatge és lleugerament més petit que a la RE (46,8%) i la RUE (46,4%). Per segon any consecutiu la por de fracassar és menor a Catalunya que a la resta d'Europa, si bé els anys anteriors a la crisi era una mica més de deu punts percentuals superior.

Cal remarcar que són les persones que no estan involucrades les

que tenen més por de ser estigmatitzades si un possible negoci fracassa. Una altra vegada, les diferències més grans es detecten entre els involucrats (29,9%) i aquells que no ho estan (48,1%), i ha anat incrementant la por en els primers des del 2004, quan el valor era de 18,1%.

La percepció sobre la necessitat d'equitat en els estàndards de distribució de la renda o nivell de vida en la societat també condiciona la intenció d'emprendre.

Les reformes en el mercat de treball per reduir els costos salarials i els costos de la postocupació (pensions, prestacions d'atur i indemnitzacions per acomiadament) i l'impacte en la renda de les famílies ha provocat que Espanya suporti un dels increments més destacats de la desigualtat de l'OCDE (2014). La dramàtica

disminució dels ingressos disponibles reflecteix igualment la disparitat de la protecció dels aturats, quan la taxa d'atur espanyola és 2,5 vegades superior a la mitjana de la UE i amb un gran augment de l'atur de llarga durada i del risc per a les famílies de trobar-se en situació de pobresa.

Aquesta situació ha provocat que a Catalunya, d'una manera similar que a Espanya, es desitgi cada cop més una equitat entre els estàndards de vida, tal com es desprèn del fet que aquest indicador hagi augmentat 13 punts percentuals des de l'any 2009 (59,9%) fins al 2014 (73%), i que des del 2010 es mantingui amb valors lleugerament superiors al 70% i deu punts percentuals per sobre de la RUE.

La percepció que iniciar un negoci o ser emprenedor és una bona opció professional perd força. A Catalunya aquests dos últims anys s'han obtingut les puntuacions més baixes de l'última dècada (59,3% el 2014), encara que continuen superiors a les de la RE (52,9%) i la RUE (54,5%), i l'opinió dels involucrats i dels no involucrats és igual.

Aquests resultats podrien posar de manifest que emprendre tendeix a ser menys atractiu i valorat com una bona opció professional, potser, entre altres explicacions, perquè l'entorn actual fa més difícil i arriscat emprendre, així com el prestigi social i econòmic més baix que s'atribueix a aquesta acció. ■

Sobre la declaració de la renda 2015

RICARD VIÑA
Economista, assessor fiscal del Col·legi i membre de la Comissió d'Assessors Fiscals
fiscals@coleccionistes.cat

Bàsicament entre el maig i el juny haurem de confeccionar, calcular i presentar la declaració de la renda i, si s'escau, de patrimoni, corresponent a l'exercici 2015.

La particularitat d'aquesta declaració de la renda rau en què li seran aplicables les modificacions introduïdes per la reforma fiscal del ministre Montoro mitjançant la Llei 26/2014 i les corresponents modificacions reglamentàries. Per aquest motiu hem pensat que seria oportú comentar les novetats més destacades en la nostra opinió.

RENDIMENTS DEL TREBALL

● **S'ha eliminat la reducció general de 2.652 euros per obtenció de rendiments del treball.** A canvi, en concepte d'altres despeses, serà deduïble una despesa de 2.000 euros, que s'augmentarà en 2.000 euros anuals en el cas de desocupats que acceptin un nou lloc de treball que exigeixi un canvi de residència.

En el cas de treballadors actius discapacitats s'augmenta la deducció de 3.500 euros o 7.750 euros, segons els graus de discapacitat.

● **ATENCIÓ.** S'ha eliminat l'increment de la reducció per als treballadors actius més grans de 65 anys.

● **Exempció per acomiadament o cessament del treballador.** Es manté en les mateixes condicions anteriors, però es fixa com a límit exempt d'aquestes indemnitzacions la quantitat de 180.000 euros. Aquesta modificació és aplicable als acomiadaments produïts a partir de l'1 d'agost de 2014.

● **Reducció pel període de generació superior a dos anys.** Es manté el límit de 300.000 euros

anuals de la quantia sobre la qual es pot aplicar la reducció, però el percentatge reductor ha passat del 40 a 30%.

RENDIMENTS DEL CAPITAL IMMOBILIARI

● **Lloguer d'immobles.** Es fixa una reducció única del 60% del rendiment net declarat, quan aquest sigui positiu, derivat del lloguer d'immobles destinats a habitatge.

● **Reducció del rendiment net amb un període de generació superior a dos anys.** El percentatge reductor passa del 40 al 30%, i s'estableix un límit anual de 300.000 euros, com la quan-

“Per considerar que es desenvolupa una activitat econòmica s'exigeix que per ordenar l'activitat s'utilitzi, almenys, una persona ocupada amb contracte laboral”

tia del rendiment sobre la qual cal aplicar la reducció.

● **ATENCIÓ.** Imputació de rendes immobiliàries. A partir del 2015 el percentatge que cal integrar a la renda pels immobles desocupats, cedits o a disposició dels seus propietaris (llevat de l'habitatge habitual), serà el 2% del valor cadastral, però si el valor cadastral ha estat revisat en el mateix exercici de la declaració o en els deu exercicis anteriors, el percentatge serà l'1,1%.

RENDIMENTS DEL CAPITAL MOBILIARI

● **Dividends.** S'ha suprimit l'exempció dels primers 1.500 euros percebuts.

● **Distribució de la prima d'emissió.** Els imports rebuts per la distribució de la prima d'emissió d'accions o participa-

cions i per la reducció de capital amb devolució d'aportacions que no procedeixi de beneficis no distribuïts d'entitats que no cotitzin (si procedeixen d'entitats cotitzades la norma no canvia) tributaran a partir del 2015.

● **Plans individuals d'estalvi sistemàtica (PIES).** Es redueix de deu a cinc anys l'antiguitat de la primera prima satisfeta respecte a la data en què es constitueix la renda vitalícia per poder aplicar l'exempció.

● **Assegurances de vida generadores d'incrementos de patrimoni fins a l'1 de gener de 1999.** Es mantenen els coeficients reductors del 14,28% per a cada any, per als rendiments generats per primes anteriors al 31 de desembre de 1994, aplicables a les prestacions percebudes en forma de capital, però es limita la seva aplicació al rendiment que correspongui a una quantia màxima acumulada de capitals diferents per assegurances de

vida obtinguts a partir de l'1 de gener de 2015 de 400.000 euros.

● **Reducció per període de generació.** Es minora el percentatge de reducció del 40 al 30%. I a més, s'estableix que la quantia del rendiment net del capital sobre la qual s'aplicarà la reducció serà de 300.000 euros.

RENDIMENTS D'ACTIVITATS ECONÒMIQUES

● **Estimació directa simplificada.** Despeses deduïbles per determinar el rendiment net: en les despeses deduïbles per empresaris i professionals, la quantia que resulti d'aplicar el 5% sobre el rendiment net en concepte de provisions deduïbles i despeses de difícil justificació no podrà superar els 2.000 euros.

● **Lloguer d'immobles.** Per considerar que es desenvolupa una activitat econòmica s'exigeix que, per ordenar l'activitat s'utilitzi, almenys, una persona ocupada amb contracte laboral i a jornada completa. (Ja no s'exigeix local.)

● **Reducció per període de generació.** Es minora el percentatge de reducció del 40 al 30%.

● **Reduccions per l'exercici de determinades activitats.**

-Amb caràcter general l'import d'aquesta reducció passa a ser de 2.000 euros.

Adicionalment, si el rendiment net d'aquestes activitats econòmiques és inferior a 14.450 euros, es minorarà les següents quanties:

Tanmateix, quan es tracti de persones amb discapacitat, podran a més a més reduir 3.500 euros anuals. I amb un grau recorregut de discapacitat igual o superior al 65%, l'import serà de 7.500 euros.

Quadre 1

Rendiments nets	Altres rendes (exclou les exempes)	Reducció
11.250 o menys	6.500 € o menys	3.700 €
Entre 11.250 i 14.450	6.500 € o menys	3.700 - (1,15625 x (RN - 11.250))
Més de 14.450	Qualsevol import	0

Quadre 2

Rendes	Reducció (exclou les exempes)
= o > a 8.000 €	1.620 € anuals
> 8.000 € i < 12.000 €	1.620 € (0,405 x (RN-8.000))

-Els contribuents que no pugin aplicar la reducció anterior, però les rendes dels quals siguin inferiors a 12.000 euros reduiran el seu rendiment net en les següents quanties:

Aquesta reducció, conjuntament amb la reducció prevista per obtenció de rendiments del treball no podrà excedir de 3.700 euros.

ATENCIÓ. L'aplicació d'aquesta reducció no pot convertir el rendiment net en negatiu.

GUANY I PÈRDUES PATRIMONIALS

● **Transmissions fetes per persones més grans de 65 anys.** Nou supòsit d'exclusió de gravamen dels guanys patrimonials que es posin de manifest amb ocasió de la transmissió d'elements patrimonials (no necessàriament immobles) per contribuents més grans de 65 anys, sempre que l'import (total o parcial) obtingut per la transmissió es destini en el termini de sis mesos a constituir una renda vitalícia assegurada al seu favor. L'import màxim de la transmissió que es podrà destinar a constituir rendes vitalícies serà de 240.000 euros.

Si l'import reinvertit és inferior al total percebut en la transmissió no més s'exclourà de tributació la part proporcional del guany patrimonial obtingut que correspongui a la quantitat reinvertida.

● **Aportacions a sistemes de previsió social del cònjuge.** S'ha augmentat el límit màxim de reducció en les aportacions a sistemes de previsió social de les quals sigui particip, mutualista o titular el cònjuge del contribuent. El límit ha passat de 2.000 a 2.500 euros.

● **Reducció per quotes i aportacions a partits polítics.** La reducció, que fins ara es podia fer a la base imposable, per les quotes d'afiliació i les aportacions a partits polítics amb un límit de 600 euros anuals ha quedat suprimida.

Però s'ha creat una deducció en quota del 20% de les quotes d'afiliació a partits polítics, federacions, coalicions o agrupacions d'electors, amb un màxim de 600 euros de base de deducció.

● **Coefficient d'abatiment (disposició transitòria novena de la Llei 26/2014).** Es mantenen els coeficients d'abatiment pels elements patrimonials adquirits abans del 31-12-1994. Si bé es limita la seva aplicació als guanys patrimonials derivats de la venda d'actius fins a un preu de transmissió acumulat de 400.000 euros.

ATENCIÓ. Com en la transmissió de béns, amb l'antiguitat suficient per a l'aplicació dels antics coeficients d'abatiment reductors del guany imposable, aquests poden tenir un valor de transmissió molt elevat o potser no, amb relació al guany que es produeixi, serà convenient valorar la possibilitat de no aplicar els coeficients reductors si el guany que podem reduir és petit amb relació a l'im-

La reducció per les quotes d'afiliació, que fins ara es podia fer a la base imposable, per les aportacions a partits polítics amb un límit de 600 euros anuals, ha quedat suprimida

port de la transmissió i d'aquesta manera no consumir el límit màxim de 400.000 euros.

Com que cada contribuent disposa d'un màxim de 400.000 euros de valor de transmissió d'actius adquirits abans del 31-12-1994, a partir de l'1-1-2015, i fins que esgoti aquest import, quan se superi l'esmentat límit, sigui el 2015 o els següents exercicis, l'aplicació dels coeficients reductors serà proporcional a la part de guany que correspongui fins a aquest límit.

També s'ha modificat la disposició transitòria quarta (Llei 26/2014), que regula l'aplicació dels coeficients d'abatiment als rendiments del capital mobiliari procedents del cobrament de capitals diferits d'assegurances de vida que generaven increments de patrimoni en el cas que fossin contractades abans de l'1 de gener de 1999, i

s'haguessin pagat primes abans del 31-12-1994.

● **Extinció del règim econòmic matrimonial de separació de béns.** Fins ara, en l'extinció d'aquest règim matrimonial es considerava que no existia guany o pèrdua patrimonial quan per imposició legal o resolució judicial es produïen adjudicacions per causa distinta de la pensió compensatòria entre cònjuges. Ara, amb la reforma de l'IRPF, s'ha afegit a l'adjudicació de béns, les compensacions dineràries i, en aquest cas, tampoc no hi haurà guany o pèrdua patrimonial.

Però les compensacions dineràries no donaran dret a reduir la base imposable del pagador ni tampoc no constituïran renda per al pagador.

● **Reducció de capital amb devolució d'aportacions en valors no cotitzats.** En el cas de

valors no cotitzats, en les reduccions de capital amb devolució d'aportacions que no procedeixin de beneficis no distributius, amb la nova normativa, es considera rendiment de capital mobiliari la diferència entre el valor d'adquisició del títol i l'import obtingut o el valor de mercat dels béns rebuts, fins al límit de la diferència positiva entre el valor de la participació segons els fons propis corresponents a l'últim exercici tancat amb anterioritat a la data de reducció de capital i el valor d'adquisició del títol.

És a dir, tributa com a capital mobiliari la devolució d'aportacions que es correspongui amb reserves lliurement disponibles.

Per evitar supòsits de doble imposició si en una reducció de capital s'haguessin obtingut rendiments de capital mobiliari com a

conseqüència de l'increment dels fons propis durant la tinença del títol i posteriorment s'obtenen dividendes o participacions en beneficis de la mateixa entitat en relació amb títols de la mateixa entitat que haguessin romàs en el patrimoni, el seu import minorarà el valor d'adquisició d'aquests títols amb el límit del rendiment de capital mobiliari computat quan es va efectuar la reducció de capital amb devolució d'aportacions.

● **Transmissió de drets de subscripció de valors cotitzats.** En la normativa anterior a la reforma fiscal l'import de la transmissió dels drets de subscripció procedents de valors cotitzats reduïa el valor d'adquisició dels títols dels quals procedien i, només, si l'import obtingut en la seva transmissió arribava a ser superior al valor d'adquisició dels valors la diferència era considerada com un guany patrimonial.

Amb la nova regulació l'import obtingut per la transmissió dels drets de subscripció procedents de valors admesos a negociació es qualifica sempre com a guany patrimonial i sotmès a retenció en el període impositiu en què es produeixi la transmissió.

A conseqüència de l'entrada en vigor de la nova normativa s'ha establert en una nova disposició transitòria vint-i-novena, en vigor a partir de l'1 de gener de 2017, que quan es transmetin accions de les quals es van vendre drets de subscripció amb anterioritat a l'entrada en vigor de la modificació i, en conseqüència, no hagin tributat com a guany patrimonial el seu import es restarà del cost d'adquisició de les accions de les quals procedien els drets transmesos.

● **Transmissions a títol onerós de valors no admesos a negociació.** En les transmissions a títol onerós de valors no admesos a negociació, on l'anterior normativa feia referència al valor teòric la nova normativa fa referència al valor del patrimoni net que correspongui als valors transmesos. ■

MiFID II: obligació dels assessors financers d'estar formats

ALBERT RICART
Administrador de C&R Investment
Financial Advisor EAFI
aricart@cr-ifa.com

Com a resposta a la crisi financera del 2008, els reguladors europeus van veure la necessitat d'una governança reguladora més gran del mercat de derivats, a més d'un control més alt sobre els assessors financers amb la finalitat de protegir els consumidors. El Regne Unit es va avançar a la Unió Europea promulgant l'RDR (*Retail Distribution Review*) el 2012 i amb efectes 1-1-2013. Posteriorment, el 16 d'abril de 2014 el Parlament Europeu aprova la directiva MiFID II i un nou reglament MiFIR, després de dos anys de treball des que la Comissió Europea proposés revisar la directiva MiFID que portava en vigor des del 2007. I al preàmbul es reconeixia que la MiFID no havia estat efectiva per protegir els consumidors.

Aquesta nova directiva havia d'entrar en vigor el proper 3 de gener de 2017, però la Comissió Europea ha proposat que es comencés a aplicar el 3 de gener de 2018, al·legant la impossibilitat dels reguladors i les empreses de serveis financers de complir a temps els requisits tècnics exigits per la normativa.

Ara Europa escomet un conjunt de reformes per aconseguir un sistema financer més segur, responsable i transparent, en compliment dels mandats del G-20 sobre les àrees més opaques i menys regulades fins a aquest moment (instruments negociats OTC i derivats).

En aquest codi, concretament en l'article 25.1, hi ha una "gran novetat": les exigències de formació del personal de les entitats financeres que es relacionen amb els clients. Això suposa un canvi de model molt important, que farà que el sector financer

hagi de canviar de cultura, situant en primer lloc l'interès del client. Els empleats, fins ara formats com a comercials, passaran a rebre una formació obligatòria com a prestadors de serveis. Des del meu punt de vista, serà un complement per recuperar la confiança en la banca el fet que es qualifiquin i es certifiquin.

Les directrius per a l'avaluació dels coneixements i la competència van ser publicades el passat dia 17 de desembre de 2015 per l'AEVM (Autoritat Europea de Valors i Mercats). En aquest document de 41 pàgines es recullen exhaustivament els coneixements

MiFID II és una oportunitat per recuperar la reputació i la confiança en la banca, després de la venda d'innombrables productes financers de manera inadequada

ments i les competències que hauran de tenir els assessors financers a Europa, tant els independents com els no independents. Aquestes són unes recomanacions de mínims i el sector tindrà, com a màxim, quatre anys per adaptar-se als requeriments de formació i qualificació del seu personal. A tall de resum podríem dir:

- Caldran qualificacions professionals diferenciades per als professionals que assessorin –de més exigència– i per als que ofereixen informació.

- Els professionals hauran de dur a terme formació contínua de manera imperativa i les entitats hauran de reportar obligatòriament al supervisor, i també es remarca la responsabilitat d'aquestes entitats de demostrar que el seu personal està preparat per assessorar i informar.

- No hi haurà la possibilitat de substituir la qualificació i la certificació amb l'experiència (*grandfathering*) i les directrius afectaran tots els professionals, sense excepció.

- Les certificacions externes es suggereixen com a solució clau perquè les autoritats nacionals les prevegin i recomanin en els desenvolupaments legislatius de cada país.

- Les entitats estaran obligades a haver de demostrar que tenen regulació interna i que el seu personal està format conforme a estàndards ètics.

- Valorar dades rellevants dels productes d'inversió (fullets, estadis financers, dades financeres).

- Estructures de mercat per als instruments financers rellevants.

- Valoració bàsica d'instruments financers.

Els requeriments de coneixements per al personal que assessora són, a més dels anteriors per al personal que dona informació:

- Complir les obligacions derivades de les directrius sobre requisits d'idoneïtat.

- Entendre per què un producte no és adequat per a un client.

- Entendre els fonaments de la teoria de gestió de carteres, inclouent-hi la capacitat per explicar les implicacions de la diversificació en relació amb alternatives d'inversió.

Com podem veure, és un salt qualitatiu molt important que requerirà un gran esforç a tots els actors del sector financer europeu: supervisors, entitats i empleats.

Ara el que cal preguntar-nos és: com està Espanya?

La reputació i la confiança en la banca, després de la venda d'innombrables productes financers de manera inadequada, està en un moment molt baix. Crec que MiFID II és una oportunitat per recuperar-les. Caldrà formar i fer examinar, per certificar-ne els coneixements, uns 60.000 empleats de banca i assessors financers. En aquest moment, tot el sector està pendent que la Comissió Nacional del Mercat de Valors (CNMV) es defineixi sobre quin tipus de certificacions seran vàlides i quines no de les ja existents. ■

Pacte nacional per a la indústria

ÀNGEL HERMOSILLA
Economista
hermosilla@economistes.com

El dia 3 de desembre de 2012 es va celebrar al Paranimf de la Universitat de Barcelona la presentació de la iniciativa *Més indústria, Pacte per a la indústria a Catalunya*, impulsada per deu institucions de Catalunya, entre sindicats, organitzacions empresarials, universitats i col·legis professionals. El Col·legi d'Economistes de Catalunya n'era una d'elles. Al mateix acte es va signar el manifest *Més indústria: la resposta catala-*

na a la crisi. Partint d'una diagnosi compartida, la hipòtesi de partida era que la millor manera de superar la crisi i reactivar l'economia es fonamentava en la potenciació de la indústria.

Fins a l'actualitat s'han desenvolupat una sèrie d'actuacions importants com reunions amb el Govern de la Generalitat, president i conseller d'aquest àmbit, així com amb representants dels

diferents grups parlamentaris. Sobresurt, especialment, la redacció del document *Propostes per a un nou impuls de la indústria a Catalunya* (2013), que conté 138 propostes derivades del treball d'un centenar d'experts el primer semestre del 2013. Aquest document va ser presentat l'any 2013 en un acte al Paranimf de la Universitat de Barcelona.

Després de noves reunions entre *Més indústria, Pacte per a la indústria a Catalunya* i la presidenta del Parlament de Catalunya i representants dels diversos grups polítics amb presència parlamentària, es va decidir fer públic una nova proposta en un acte celebrat el passat 11 d'abril. Concretament, es va presentar

la *Declaració a favor d'un pacte nacional/acord programàtic per a la indústria*, destinat al Parlament de Catalunya.

El dia 10 de maig tots els grups parlamentaris van presentar una proposta de resolució per a un Pacte nacional per a la indústria per tal que sigui subscrita davant el Ple del Parlament, en la qual s'insta el Govern de la Generalitat a establir les bases d'un pacte nacional/acord programàtic per a la indústria, impulsar-ne la redacció i definir els instruments de concertació i de participació en el si del Consell Català de l'Empresa i de seguiment parlamentari a través de la Comissió d'Empresa i Coneixement. ■

Declaració a favor d'un pacte nacional/acord programàtic per a la indústria

La indústria no pot esperar

L'economia catalana es troba davant un repte fonamental: aprofundir en un nou model de creixement inclusiu de base industrial. Si volem reduir de manera significativa la taxa d'atur cal aconseguir transitar cap a un model de creixement econòmic socialment inclusiu i mediambientalment sostenible. I aquest repte situa la indústria en un lloc central. Una indústria avançada, assentada sobre l'economia del coneixement i la revolució digital, innovadora, i que posi l'accent en la interacció amb els serveis avançats.

Aprofundir en aquest model de creixement inclusiu exigeix fer compatible els avenços necessaris en la productivitat amb una millor distribució de la renda. I aquesta exigència situa la indústria en un lloc central. Potenciar la indústria sobre aquestes bases comporta aconseguir a la vegada aquest doble objectiu.

Catalunya ha d'encarar el futur, en el marc de les polítiques de reindustrialització dels països de la UE, amb canvis d'orientació en la seva composició sectorial cap a una economia fonamentalment productiva i basada en l'economia del coneixement. Una economia de base industrial i exportadora que es defi-

neix sobre un ampli perímetre que inclou tant serveis com el conjunt d'infraestructures.

El repte de la sostenibilitat mediamiental comporta incrementar l'eficiència de processos productius i optar per la circularitat i la regeneració en l'aprofitament dels recursos. La sostenibilitat econòmica demana, així mateix, fomentar la competitivitat de l'economia, centrar l'esforç en els sectors industrials i promoure un canvi de model productiu amb base al coneixement científic i tècnic i al desplegament d'infraestructures i altes capacitats productives al territori. El relleuament industrial de l'economia catalana, sota els nous paradigmes tecnològics, ha de prioritzar els sectors tractors basats en la producció de béns i serveis que incorporin com a clau competitiva el factor tecnològic, l'organitzatiu i la inversió en recerca, desenvolupament i innovació. El conjunt de la política econòmica s'ha de fer sobre aquesta orientació industrialista.

Efectivament, per fer front als canvis de model, Catalunya s'ha de dotar d'una estratègia industrial de llarg recorregut assentada sobre un gran acord programàtic que, a més d'impulsar programes de política industrial focalitzats en sectors estratègics, abordi un conjunt de me-

sures que afecten transversalment totes les àrees de govern i mobilitzin les inversions en infraestructures per a la producció, la formació professional i universitària, els centres de recerca i transferència tecnològica, el model energètic i el suport a la cooperació per al creixement i reforç del teixit empresarial català. Catalunya sortirà reforçada de la crisi si és capaç de situar la indústria al centre de la reactivació econòmica del país.

Els agents socials i econòmics agrupats en el Pacte Més Indústria sol·liciten dels representats polítics al Parlament de Catalunya el seu compromís per impulsar la indústria i el canvi de model productiu amb el màxim consens, mitjançant un gran ACORD PROGRAMÀTIC/NACIONAL PER A LA INDÚSTRIA que estableixi el marc de concertació política i de diàleg social, i un full de ruta de llarg recorregut per emprendre les transformacions necessàries. En conseqüència, Més Indústria demana que:

El Parlament de Catalunya estableixi les bases per a un acord programàtic/pacte nacional que enforteixi la competitivitat de la indústria i afavoreixi la modernització

tecnològica i la innovació, amb polítiques de recerca i desenvolupament, i formatives, incrementant la capacitat exportadora, transformant els processos productius amb base a la sostenibilitat econòmica, social i ambiental, i generant ocupació estable i de qualitat.

Que el Parlament de Catalunya insti el Govern a promoure no només polítiques industrials específiques sinó que també doni una orientació industrial al conjunt de l'acció de govern.

Que el Parlament de Catalunya assumeixi i doni suport de manera permanent a un gran acord programàtic del qual es derivi un conjunt de polítiques per a l'impuls industrial, amb els agents econòmics i socials i amb el màxim consens polític, que permeti desenvolupar un procés d'actualització permanent del model productiu amb garanties de seguretat jurídica i estabilitat.

El conjunt d'organitzacions Més Indústria resten a la disposició del Parlament de Catalunya per a tot allò que se'n derivi, reafirmant el compromís de continuar treballant per a l'impuls a la indústria a Catalunya. ■

Paranimf de la Universitat de Barcelona, 11 d'abril de 2016

La segona oportunitat: exoneració dels deutes de les persones físiques

LAURA PEDREÑO

Economista, advocada i mediadora concursal membre de la Comissió Mercantil, Concursal i d'Experts Judicials
laura@pedreno.es

Han estat molts els informes i les institucions que enuncien la necessitat d'establir mecanismes de segona oportunitat que modulessin el principi de responsabilitat universal de l'art. 1.911 CC, en relació amb la insolvència de les persones físiques. Basant-se en el mateix, el deutor en compliment de les seves obligacions respon amb tots els béns, ja siguin presents o futurs, fet que ha obligat moltes persones a sortir del sistema i a portar una vida opaca, situació que s'ha anat agreujant amb la crisi econòmica.

Amb l'entrada en vigor el passat 30 de juliol de 2015, de la Llei 25/2005, de 28 de juliol, del mecanisme de segona oportunitat, reducció de la càrrega financera i altres mesures d'ordre social, les persones físiques que han passat per un fracàs econòmic empresarial o personal tenen ara la possibilitat de tornar a començar sense els deutes pendents, que mai no podrien arribar a pagar.

Els que vulguin beneficiar-se de l'exoneració de deutes hauran de complir els requisits que preveu l'art. 178 bis de la LC i que són els següents:

1. Haver-se declarat en concurs i concloure aquest per la liquidació dels seus actius o bé per insuficiència de massa activa.

2. Considerar-se deutor de bona fe: aquell que compleixi amb uns requisits comuns a tots els deutors, i d'altres específics, segons si s'han satisfet una sèrie de crèdits.

2.1. Els comuns són: que el concurs sigui declarat fortuït; que el deutor no hagi estat condemnat per la comissió d'una sèrie de delictes; i que, reunint els requisits de l'art. 231 de la LC, hagi

celebrat o, almenys, intentat celebrar, un acord extrajudicial de pagaments (AEP).

Pel que fa a aquesta última condició, l'AEP podrà ser sol·licitat per les persones físiques que es trobin en estat d'insolvència actual o iminent, sempre que el seu passiu no superi els cinc milions d'euros.

Així mateix, no podran accedir a un AEP els condemnats per certs delictes en els deu anys anteriors a la declaració de concurs; els que haguessin assolit els últims cinc anys un AEP, una homologació judicial d'acord de refinançament o declarats en concurs, i

vació, i que haurà d'anar acompanyat d'un pla de pagaments i un pla de viabilitat.

En el cas de no aprovar-se aquest acord o d'aprovar-se i no poder-se complir, s'haurà de sol·licitar el concurs consecutiu del deutor, que en els casos de persona natural no-empresari s'obrirà directament en la fase de liquidació.

2.2. Els específics es distingeixen entre aquells que han satisfet els crèdits contra la massa, els crèdits concursals privilegiats i, en el seu cas, el pagament del 25% dels crèdits ordinaris per no haver intentat un AEP, i els que no ho han fet.

En la pràctica s'observa com les persones físiques estan fent més ús de la institució de l'AEP com a via per obtenir l'exoneració dels seus deutes

els que estiguin negociant un acord extrajudicial de refinançament o si s'hagués admès la sol·licitud de concurs.

La sol·licitud consisteix a complementar el formulari normalitzat pel Ministeri de Justícia i presentar-lo davant el Registre Mercantil del seu domicili la persona natural empresari i davant d'un notari del seu domicili la persona natural no-empresari.

Una vegada sol·licitat, el registrador o el notari nomenaran com a mediador concursal aquell que correspongui de la llista de la província del domicili del deutor.

Seguidament, el mediador haurà de convocar els creditors a una reunió i proposar-los un acord de pagament subjecte a quites i espèreres, que determinaran el quòrum necessari per a la seva apro-

d'aquests ingressos quan concorreguessin en el deutor les circumstàncies previstes a l'art. 3.1, lletres a) i b), del RDL 6/2012.

b) No incomplir les obligacions de col·laboració de l'art. 42 de la LC.

c) No haver obtingut aquest benefici dins dels deu últims anys.

d) No haver rebutjat en els quatre anys anteriors en la declaració de concurs una oferta d'ocupació adequada a la seva capacitat.

e) Acceptar de manera expressa que l'obtenció d'aquest benefici consti en la secció especial del Registre Públic Concursal per un termini de cinc anys.

Els deutes que cal exonerar dependran de si el deutor és subjecte al pla de pagaments o bé no se li requereix. I és que el legislador únicament regula aquesta qüestió a l'art. 178 bis. 5 de la LC per als deutors que s'han de sotmetre al pla.

Per a aquests, es determina que l'exoneració s'estén a tots els crèdits ordinaris i subordinats pendents a la data de la conclusió del concurs, tret dels crèdits de dret públic i aliments.

No obstant això, als deutors que, amb la liquidació dels seus béns, han satisfet els crèdits massa, privilegiats i en el seu cas el 25% dels ordinaris, se'ls alliberarà de la resta del passiu insatisfet en el moment de la conclusió.

El concursat casat en règim de guanyos o un altre de comunitat estén al cònjuge l'exoneració de deutes, tanmateix es manté la responsabilitat dels obligats solidaris, fiadors o avalistes respecte dels deutes exonerats.

En la pràctica s'observa que les persones físiques estan fent més ús de la institució de l'AEP com a via per obtenir l'exoneració dels seus deutes, especialment en els casos de manca d'actiu que fan inviable l'acceptació de qualsevol acord. ■

La “guerra” de les divises i l’empresa

MIQUEL ÀNGEL FUSTER
Economista i membre de la seu territorial
de Tarragona
miquelangelfuster@economistes.com

Els darrers temps s’ha produït una escalada de mesures de política monetària per part de molts bancs centrals amb la finalitat d’afavorir les pròpies exportacions (per tal de reactivar el creixement econòmic) i aconseguir un nivell determinat d’inflació, en una situació de feblesa del PIB i nivell de preus sota mínims. Per això es parla de “guerra” de divises. Més de vint països han rebaixat aquest any el tipus d’interès o han adoptat mesures monetàries expansives (com la QE europea) i les seves monedes han perdut valor, fet que ha abaratit els seus productes i serveis, i lògicament han augmentat les exportacions i han “importat” inflació.

El Forex (Foreign Exchange) té una sèrie de característiques que el fan únic al món dels mercats financers:

1. El seu volum i liquiditat. Segons les dades de l’informe trianual del BIS (Bank of International Settlements) d’abril del 2013, mou 5,3 bilions d’USD al dia. Això és equivalent aproximadament a quatre vegades el PIB espanyol i amb dades del 2014 només els EUA i la Xina tenen un PIB anual superior.

2. El seu horari i calendari. Aquest mercat no descansa: està obert 24 hores al dia durant quasi sis dies a la setmana, comptant les diferències horàries. A més, la coincidència de dies festius a tot el món és mínima. Com a exemple, només el dia 1 de gener és inhàbil el 2015 per a les quatre principals divises (USD, EUR, GBP i JPY) alhora.

3. Els seus actors. Al mercat de divises hi intervé tothom. Hi participen els bancs, les companyies d’assegurances, els fons d’in-

versió, de pensions, sobirans, els *hedge funds*, les empreses, les administracions públiques i les autoritats monetàries, les famílies, etcètera.

4. És un joc “de suma zero”. El que una divisa guanya l’altra ho perd. Aquesta característica és fonamental per entendre el joc d’aquest mercat. En existir una contrapart amb interessos “oposats”, l’equilibri vindrà determinat en part per la política monetària d’ambdues bandes i la seva capacitat per influir en la cotització.

Les principals divises del Forex formen l’anomenat G-5 (USD,

EUR, JPY, GBP i CHF). A aquest grup de paritats *major* s’uneixen cinc més (NOK, SEK, AUD, CAD i NZD) per formar el G-10. Com és lògic hi ha moltes més divises amb importància creixent al panorama internacional, segons el grau de desenvolupament econòmic (CNY, INR, BRL, RUB, MEX, TRY...).

Segons l’informe del BIS, el dòlar EUA és líder amb una participació del 44% sobre les transaccions globals de divises. Els principals creuaments del Forex són, per ordre d’importància, EURUSD, USDJPY, USDGBP, USDCHF, USDAUD, USDCAD...

Donada la varietat de poderosos participants al mercat de divises (i els seus interessos), sembla clar que no hi ha una sola força que sigui capaç de moure’l per si sola.

Un cop tenim clar que el Forex és el més líquid del món i que l’empresa no hi té cap poder d’actuació, cal aprofitar-ne les fluctuacions, fruit del joc de l’oferta i la demanda (i de les actuacions de les respectives autoritats monetàries).

L’empresa ha de fer una anàlisi rigorosa per conèixer com afecta l’evolució de les divises les diferents àrees de negoci: vendes, compres, inversions financeres o productives, constitució de filials etcètera. Cal saber on es pot comprar i vendre en millors condicions en funció del tipus de canvi. Un mercat on abans el

(només es considera el canvi del venciment)...

Això s’ha de fer tenint en compte totes les consideracions financeres, comercials, fiscals i comptables. És a dir, cal fer una assegurança per la quantitat neta (cobraments menys pagaments en la mateixa divisa) que cobreixi tota l’operació (compte amb l’IVA, ja que una operació de règim general porta una xifra addicional en divisa, l’IVA, que també cal cobrir). A més hem de tenir en compte l’efecte comptable a tantament d’exercici. Una assegurança no “certa” al 100% (p. ex. una opció de canvi) implicarà haver de comptabilitzar els saldos en divisa al canvi oficial (ECB37) de tancament de l’any. Això és prou important i pot tombar el benefici anual d’una empresa (encara que el resultat real no es produeix fins que la divisa es converteix a euros). Per exemple, si el 31-12-2004 haguéssim comprat 1.000.000 USD a 1,3621, després de deu anys les diferències de canvi netes només serien de 89.459 euros (positius). El problema és que pel mig hauríem tingut resultats volàtils (guanys de 113.512 euros el 2005, pèrdues de 88.371 euros el 2006...) i això no tots els comptes de resultats ho aguanten.

Com a conclusió, l’empresa ha d’aprofitat el context de “guerra” de divises des de tots els àmbits possibles (compres, vendes, tresoreria, etcètera), però cal evitar l’especulació i tancar les cobertures adients al seu perfil de risc. ■

És clar que, per tal d’evitar desagradables sorpreses amb les fluctuacions de les divises, l’empresa ha de contractar assegurances de canvi. N’hi ha de molts tipus: *forwards* tradicionals, opcions, *forwards plus*, acumuladors, extensibles, etcètera, *paranquejats* o no, amb barreres americanes (el canvi associat es pot donar en qualsevol moment fins al venciment) o europees

L’empresa ha de fer una anàlisi rigorosa per conèixer com afecta l’evolució de les divises en les diferents àrees de negoci

CURSOS PREVISTOS TARDOR 2016

ÀREA FISCAL

Administradors, societats civils i societats patrimonials

Data: 5 d'octubre
Lloc: seu de Barcelona

Curs sobre l'IVA: darrers criteris administratius

Durada: 3 h
Data: 5 d'octubre
Lloc: seu de Lleida

Fiscalitat del comerç electrònic

Data: octubre
Lloc: seu de Girona

Fiscalitat del lloguer i compravenda d'immobles

Durada: 12 h
Data: octubre
Lloc: seu de Barcelona

Aspectes legals i innovadors en la investigació del delictes fiscal i el blanqueig de capitals

Durada: 5 h
Data: octubre
Lloc: seu de Barcelona

Qüestions bàsiques del dret concursal que hauria de saber un fiscalista

Data: octubre
Lloc: seu de Tarragona

Màster d'Especialització Tributària. 28a edició

Durada: 300 h
Data: del 20 d'octubre de 2016 a maig del 2017
Lloc: seu de Barcelona

Curs superior d'especialització en tributació i assessoria fiscal 2016-2017. 24a edició

Durada: 159 h
Data: del 26 d'octubre de 2016 al 30 de maig de 2017
Lloc: seu de Barcelona

IVA. Reglament de Facturació (mòdul del Curs superior d'especialització en tributació i assessoria fiscal 2016-2017)

Durada: 27 h
Data: 26 d'octubre; 3, 8, 10, 15, 17, 22, 24 i 29 de novembre
Lloc: seu de Barcelona

Conceptes mercantils i conceptes generals de la Llei general tributària i la revisió en via administrativa (mòdul del Màster d'Especialització Tributària)

Durada: 18 h
Data: octubre-novembre
Lloc: seu de Barcelona

Procediments de gestió i recaptació de la Hisenda Pública (mòdul del Màster d'Especialització Tributària)

Durada: 24 h
Data: octubre/novembre
Lloc: seu de Barcelona

Novetats i actualització fiscal 2016/2017

Durada: 4 h
Data: novembre
Lloc: seu de Lleida

Responsabilitat tributària dels administradors

Data: setembre
Lloc: seu de Tarragona

Fiscalitat internacional

Data: novembre
Lloc: seu de Girona

Fiscalitat de les inversions en 'start-ups'

Data: novembre
Lloc: seu de Girona

IVA

Data: novembre
Lloc: seu de Girona

Fiscalitat bàsica per a no-professionals de l'àmbit fiscal

Data: novembre
Lloc: seu de Tarragona

Tancament fiscal i comptable

Data: novembre
Lloc: seu de Girona

ÀREA AUDITORIA DE COMPTES

Identificació i valoració de riscos: la matriu de riscos d'auditoria

Durada: 4 h
Data: 20 de setembre
Lloc: seu de Barcelona

Taules dinàmiques amb Excel per a auditoria i comptabilitat

Durada: 5 h
Data: 20 de setembre
Lloc: seu de Barcelona

L'informe d'auditoria de comptes d'acord amb la nova Llei d'auditoria

Durada: 5 h
Data: 27 de setembre
Lloc: seu de Barcelona

Curs de control i auditoria interns

Durada: 12 h
Data: 27 i 29 de setembre;
4 i 6 d'octubre
Lloc: seu de Barcelona

Jornada pràctica sobre actualització del manual de Control de Qualitat Intern

Durada: 6 h
Data: 20 d'octubre
Lloc: seu de Barcelona

Màster Universitari en Direcció Comptable i Auditoria de Comptes 2016-2017 (semipresencial) (conjuntament amb la Universitat de Vic-Universitat Central de Catalunya)

Data: del 20 d'octubre de 2016 a juny del 2017
Lloc: seu de Barcelona

Màster Oficial en Comptabilitat Superior i Auditoria (conjuntament amb la UAB)

Durada: 420 h
Data: del 26 de setembre de 2016 a juny de 2017
Lloc: seu de Barcelona

Postgrau en Auditoria Pública (conjuntament amb CSITAL, CCJCC, la Diputació de Barcelona, la Universitat de Barcelona i l'Escola d'Administració Pública de Catalunya)

Durada: 270 h
Data: d'octubre del 2016 a juny del 2017
Lloc: seu de Barcelona

Informes d'auditoria i avaluació d'incorreccions sota les NIA

Data: novembre
Lloc: seu de Tarragona

ÀREA COMPTABILITAT

Problemes d'aplicació de la nova ICAL als ens públics locals

Durada: 5 h
Data: 28 de setembre
Lloc: seu de Barcelona

Consultes ICAC durant l'últim any

Data: setembre
Lloc: seu de Tarragona

Curs superior d'expert comptable

Durada: 187 h
Data: del 18 d'octubre de 2016 al 12 de juny de 2017
Lloc: seu de Barcelona

Comptabilitat Financera (mòdul del Curs superior d'expert comptable)

Durada: 20 h
Data: 18, 20, 25 i 27 d'octubre;
3 de novembre
Lloc: seu de Barcelona

Com aplicar la normativa comptable als ens públics locals

Data: octubre
Lloc: seu de Tarragona

Comptabilitat internacional (mòdul del Curs superior d'expert comptable)

Durada: 8 h
Data: 7 i 10 de novembre
Lloc: seu de Barcelona

ÀREA MERCANTIL

Curs de valoracions immobiliàries

Data: setembre
Lloc: seu de Girona

Curs sobre societats

Durada: 3 h
Data: octubre
Lloc: seu de Lleida

VIII Jornada Concursal

Durada: 6 h
Data: novembre
Lloc: seu de Lleida

L'economista davant de la 'compliance'

Data: octubre
Lloc: seu de Tarragona

ÀREA FINANCERA

Projeccions econòmiques i financeres: visió de futur de l'empresa

Durada: 16 h
Data: octubre/novembre
Lloc: seu de Barcelona

Anàlisi dels estats financers

Data: octubre
Lloc: seu de Girona

La normativa de facturació: com facturar correctament i agilitar el cobrament de factures

Data: octubre
Lloc: seu de Girona

ÀREA JURÍDICA

Aspectes pràctics de l'administració de personal: salaris, contractes i Seguretat Social

Durada: 24 h
Data: setembre
Lloc: seu de Barcelona

Programa de formació per a economistes en actuacions judicials

Durada: 13,5 h
Data: setembre
Lloc: seu de Barcelona

Reading & interpreting purchase agreements in English

Durada: 4 h
Data: setembre/octubre
Lloc: seu de Barcelona

Seminari sobre responsabilitat civil professional

Durada: 3 h
Data: novembre
Lloc: seu de Barcelona

Seminari sobre responsabilitat civil professional

Durada: 3 h
Data: novembre
Lloc: seu de Barcelona

Direcció i gestió de fundacions i altres entitats no lucratives

Durada: 42 h
Data: novembre/desembre
Lloc: seu de Barcelona

Marc legal de les fundacions i altres entitats no lucratives (mòdul de Direcció i gestió de fundacions i altres entitats no lucratives)

Durada: 12 h
Data: novembre
Lloc: seu de Barcelona

Marc fiscal de les fundacions i altres entitats no lucratives (mòdul de Direcció i gestió de fundacions i altres entitats no lucratives)

Durada: 10,5 h
Data: novembre
Lloc: seu de Barcelona

La protecció del consumidor en l'àmbit de la contractació bancària

Data: novembre
Lloc: seu de Girona

Expert en Medicació en Economia i Empresa. 3a edició (semipresencial, conjuntament amb la Universitat Oberta de Catalunya)

Durada: 170 h
Data: de l'1 de novembre de 2016 al 20 de febrer de 2017
Lloc: seu de Barcelona

ÀREA EMPRESA

Programa de desenvolupament d'habilitats directives per al lideratge femení i conducció d'equips i persones. 4a edició

Durada: 25 h
Data: 3, 10, 24 i 31 d'octubre; 16 de gener de 2017
Lloc: seu de Barcelona

Direcció estratègica i operativa de despatxos: Pla d'Acció 2017

Durada: 12 h
Data: octubre
Lloc: seu de Barcelona

Iniciació a l'ERP: selecció i implantació

Durada: 5 h
Data: 13 d'octubre
Lloc: seu de Barcelona

El Pla de Cartera i el Pla de Compte: les eines comercials clau

Durada: 4 h
Data: 17 d'octubre
Lloc: seu de Barcelona

LinkedIn per assessors i despatxos professionals: desenvolupament de la marca personal, canal de comunicació i eina comercial

Data: novembre
Lloc: seu de Girona

ALTRES ÀREES

Aplicació pràctica de les taules dinàmiques amb Excel a la gestió financera, comptable i auditoria

Data: setembre
Lloc: seu de Tarragona

Iniciació i consolidació de coneixements sobre taules

dinàmiques d'Excel utilitzant diferents tipus d'exemples i casos pràctics

Durada: 5 h
Data: 4 d'octubre
Lloc: seu de Barcelona

Perfeccionament de l'Excel per a economistes i auditors amb aplicacions d'ús quotidià

Durada: 8 h
Data: 6 i 11 d'octubre
Lloc: seu de Barcelona

Gestió de notes digitals amb Microsoft OneNote. Adéu als papers

Data: octubre
Lloc: seu de Girona

Confecció, control i seguiment de pressupostos utilitzant taules dinàmiques d'Excel

Durada: 8 h
Data: 25 i 27 d'octubre
Lloc: seu de Barcelona

Aplicació pràctica de les taules dinàmiques amb Excel a la gestió financera, comptable i auditoria

Durada: 8 h
Data: 22 i 24 de novembre
Lloc: seu de Barcelona

Impuls a la connexió emprenedors i 'business angels'

MIQUEL SACRISTÁN
Economista i director d'Economistes BAN
economistesban@coleconomistes.cat

El Col·legi d'Economistes de Catalunya (CEC) posa a disposició dels seus membres el Club Inversors, el Cicle Formatiu per a inversors i els fòrums d'inversió, tres ingredients que, sumats a la xarxa Economistes BAN, donaran un nou impuls a l'espai empresarial i d'emprenedoria que potencia l'entesa entre inversors i empenedors i que permet als empresaris i empenedors cercar recursos per als seus projectes. En un mateix dia i coincidint amb la celebració dels fòrums, sumem Cicle, Club i Fòrum d'inversors.

El Club

Durant la celebració del 18è Fòrum, Àngels Roqueta i Andreu Casas van presentar el Club, que està en fase de constituir el grup promotor, com la creació d'un entorn empresarial per detectar oportunitats de negoci i per fomentar la coinversió entre els seus membres, compartint, acompanyant, seguint i negociant les inversions amb els promotors dels projectes.

● **Missió.** Fomentar la coinversió entre els membres mitjançant la xarxa Economistes BAN i el *networking*.

● **Visió.** Facilitar l'entesa entre inversors i empenedors.

El Cicle

Sessions de treball en format modular i xarxa, dirigit a inversors que vulguin millorar les seves competències professionals i habilitats per disminuir el risc en la presa de decisions d'inversions.

● **Àngels Roqueta.** Coordinadora del Cicle, va fer una breu ressenya de la primera sessió *Com fer empreses rendibles i com detectar l'oportunitat d'inversió*, destacant la bona acollida i les aportacions dels ponents:

● **Josep Arroyo.** Empresari fundador de Quiteriam, empenedor i inversor que va donar les pautes per *Crear companyies per*

“El Club Inversors està en fase de constituir el grup promotor com la creació d'un entorn empresarial per detectar oportunitats de negoci i fomentar la coinversió”

fer-les créixer i vendre, les seves aportacions van ser: “Les companyies són productes que es compren i es venen”, “Les grans companyies no innoven, però creixen comprant petites empreses que sí que ho fan”, “No són diners el primer que ha de buscar un empenedor, ha de buscar clients”.

● **Ivan Cubiles.** Empenedor del sector informàtic va transmetre que cal “definir els projectes amb visió empresarial des del moment zero”, va exposar la trajectòria del seu projecte des de com va sorgir la idea i com l'han portat a terme, destacant-ne les aportacions: “Per a cada empenedor hi ha un inversor diferent”, “El primer que vam fer és trobar un empresari i el nostre model amb visió empresarial va fer quadrar els números els primers mesos”.

18è Fòrum Economistes BAN

El 21 d'abril es van presentar els següents projectes:

● **MANZANAPOLIS.** El mercat de referència de productes Apple de

cia (missfarma.com) i el primer comparador de farmàcies (pharmahero.com). Presenta Jordi Ferrés i sol·licita 200.000 euros per desenvolupar el model de comparador a escala tecnològica i en captació d'usuaris.

● **MAM ORIGINALS.** És una marca, Bcn Design, emergent del món de la moda i complements, dissenya i comercialitza productes naturals basats en venda *on-line* i *off-line*. És el referent espanyol en rellotges i altres complements de fusta. L'essència de marca, el disseny i el *lifestyle* és la diferenciació de MAM. Jordi Enrique, cofundador, sol·licita 150.000 euros per a producció i comunicació.

● **CLINTU.** *Marketplace* per gestionar en un minut la neteja per hores de casa teva i 100% *on-line*. Després de més d'un any operant amb una repetició > 50% i el producte totalment provat, busquen 300.000 euros, recursos per invertir més en tecnologia i màrqueting i poder continuar creixent. Presenta el seu CEO Alex Espel.

● **WASHROCKS.** La primera aplicació per a mòbils de bugaderia i tintoreria a domicili en 24 hores, present a Madrid i Barcelona. Presenta Iván Hernández per a la seva ronda d'inversió de 500.000 euros a l'objecte d'obrir tres mercats nous (París, Amsterdam i Milà) i finançar els existents.

● **RADARPRICE.** Troba els millors preus de qualsevol tipus de producte amb el teu mòbil o web entre milers de comerços *on-line* i a prop teu. Presenta el seu fundador Daniel Rodríguez i requereixen 175.000 euros per creixement i consolidació, monetització, millora del producte i expansió a dos països.

Com a cloenda es va mantenir l'habitual *networking* de connexió entre empenedors i inversors. Si esteu interessats en algun dels projectes, a ampliar-ne la informació i contactar amb els empenedors, feu-nos-ho saber a economistesban@coleconomistes.cat. ■

segona mà. Compra i ven de manera còmoda i segura. Apple és la primera marca mundial i els seus productes, els que tenen menys depreciació. Obertura a dos països el 2016 i model exportable a altres verticals. Presenta Albert Ruiz Ramió i sol·licita 150.000 euros per a màrqueting i tecnologia.

● **MAMMOTH HUNTERS.** Plataforma digital que ajuda la gent a estar més sana amb programes d'entrenament i de nutrició personalitzats i altres serveis que eliminen les barreres que hi ha per seguir un estil de vida més saludable. Presenta Oriol Roda, que requereix 240.000 euros per a màrqueting i desenvolupament.

● **EPHARMA VENTURES.** Hòlding vertical en el sector farmacèutic *retail* amb dos models de negoci: un *e-commerce* de parafarmà-

Després de l'eliminació de les quotes làcties

FRANCESC REGUANT

Vicepresident de la Comissió d'Economia Agroalimentària
francesc@reguant.cat

Fa poc més d'un any es van eliminar les quotes làcties. El desmantellament progressiu o *soft landing* de les quotes ja ens estava explicant què passaria. Avui, simplement constatem el que totes les previsions independents deien. És a dir, l'aixecament de les quotes ha provocat un increment de la producció, amb la consegüent caiguda de preus i el tancament de les granges menys competitives, que fa un nou pas més en el procés de concentració. Ara bé, en aquest cas el procés va acompanyat d'una reubicació geogràfica de la producció vers el nord d'Europa, més competitiu, ja que compta amb avantatge climàtic.

D'acord amb Eurostat, comparant les dades de l'abril del 2014 a l'abril del 2015, amb relació al mateix període de l'any següent (2015-2016), la producció de llet a la UE 28 després de l'eliminació de les quotes s'ha incrementat un 4,39%, però aquest increment no ha estat homogeni. A Espanya s'ha incrementat un 3,9%, mentre que a Irlanda, Holanda i Bèlgica els increments han estat del 17,5, 11,4 i 12,4% respectivament. Pel que fa als preus, aquests han caigut fins a registres desconeguts els darrers cinc anys. De manera sorprenent, per no dir incoherent, avui la Unió Europea –després d'eliminar les quotes–, davant l'evolució crítica del sector lacti a Europa, demana la reducció de l'oferta.

La llet, en valor econòmic, és el primer aliment de la humanitat, vital per a la seguretat alimentària. La UE des dels seus orígens va considerar aquest aliment com d'alt valor estratègic, però el sistema d'ajuts establert va provocar-ne uns grans excedents.

Per corregir aquest fet, la UE va establir el 1984 les quotes com a mesura de control de l'oferta. Avui l'escenari és ben diferent, els ramaders s'enfronten a una doble pressió: un marc global molt més liberalitzat i més competència en el si de la UE.

Tanmateix les dificultats del sector lacti tenen també altres arrels vinculades a les mateixes característiques del producte i a l'especial asimetria en l'estructura de la cadena de valor, amb un sector productor dispers davant d'una transformació industrial molt concentrada i una distribució igualment concentrada al si

acordats i, alhora, possibilitar que el sector productor pugui negociar col·lectivament els preus, com a excepció a les normes de competència. En una primera valoració, tot i que les forces del mercat són tossudes i la complexitat del sector genera infinites casuístiques difícils d'encabir en formulacions simplistes, el paquet lacti ha estat un pas que cal considerar positivament.

L'altre front obert és el de la distribució, la qual disposa d'una posició negociadora molt forta des de la qual pot pressionar els preus a la baixa. Alhora la utilització, en determinats casos, de la

adequada que possibiliti obtenir economies d'escala i una innovació orientada a l'optimització de tots els processos i a la millora de la qualitat. En aquest sentit calen estratègies empresarials dirigides a obtenir més valor afegit ja sigui mitjançant la diferenciació o bé la transformació del producte. A favor hi juga que el consumidor de llet és cada vegada més sensible als valors de frescor, qualitat i proximitat, valors que aporten o poden aportar la diferenciació requerida, al mateix temps que suggereixen una relació singularitzada entre productor i transformador. D'altra banda, Catalunya és un gran importador de productes lactis transformats, especialment formatges i iogurts. Val la pena observar que en la producció de derivats lactis desapareix el desavantatge natural, i la diferència se situa només en la capacitat empresarial i tecnològica i en la imatge i la penetració comercial. Cal estimar l'interès estratègic de participar en els processos de transformació en derivats lactis. Producció que requerirà d'una comercialització adequada no cenyida al mercat local sinó amb la mirada vers el mercat global, que és font de noves oportunitats i és el primer indicador de competitivitat. ■

Calen estratègies empresarials dirigides a obtenir més valor afegit ja sigui mitjançant la diferenciació o bé la transformació del producte

d'una ferotge competència. La llet és un producte essencial i molt perible, com a conseqüència és un producte amb una demanda fortament inelàstica, de tal manera que petites oscil·lacions en l'oferta poden provocar fortes variacions en els preus. Alhora, la ràpida caducitat de la llet crua ofereix a les indústries làcties un poder negociador extraordinari.

Per donar resposta a les disfuncions detectades, la Unió Europea va impulsar l'anomenat paquet lacti que intenta, d'una banda, moderar la volatilitat i desactivar la possibilitat d'abús a partir de l'alta peribilitat del producte i, de l'altra banda, equilibrar la capacitat de negociació de les parts. Els instruments escollits són els contractes obligatoris dilatats en el temps, els quals poden estar indexats a indicadors objectius

llet com a producte reclam de vendes desfigura el valor d'aquest producte i en condiciona les dinàmiques de mercat. Per donar resposta a les disfuncions al si de la cadena de valor de la llet el Ministeri d'Agricultura ha promogut un "acord per a l'estabilitat i sostenibilitat de la cadena de valor del sector vaquí de llet" que es va signar el passat 23 de setembre per part dels diferents operadors del sector lacti.

A Catalunya la crisi actual plou sobre mullat. Des de l'any 2000 el boví de llet ha perdut el 60% de les explotacions, tot i haver mantingut la producció al si d'un fort procés de concentració. Efectivament, donades les condicions naturals desfavorables per a la producció de llet en comparació amb alguns competidors europeus, la competitivitat exigeix comptar amb una dimensió

PUBLICACIONS DEL COL·LEGI D'ECONOMISTES

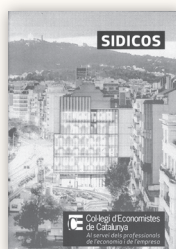
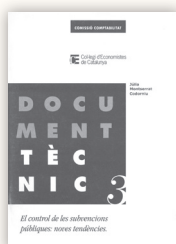
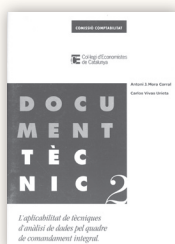
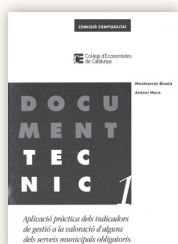
REVISTA ECONÒMICA DE CATALUNYA

INFORMATIU DE L'ECONOMISTA

DOCUMENTS TÈCNICS I ALTRES PUBLICACIONS

Col·legi d'Economistes de Catalunya
Al servei dels professionals de l'economia i de l'empresa

BARCELONA Pl. Gal·la Placidia, 32
08006 Barcelona. Tel. 93 416 16 04
cec@coleccionistes.cat

GIRONA Joan Maragall, 44, entl. 3a
17002 Girona. Tel. 972 21 45 33
girona@coleccionistes.cat

LLEIDA Pere Cabrera, 16, 1r G
25001 Lleida. Tel. 973 21 06 33
lleida@coleccionistes.cat

TARRAGONA Rambla Nova, 58-60, 5è A
43004 Tarragona. Tel. 977 21 70 42
tarragona@coleccionistes.cat